

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/08 • 24 Şubat 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Cinsel, ulusal, sınıfsal
sömürüye son!**

**8 Mart'ta
alanlara!**

İÇİNDEKİLER

Sermaye iktidarı kıdem tazminatına el atmaya hazırlanıyor.....	3
Faşist baskı ve zorbalıkla toplumsal mücadelenin önü alınamayacak!.....	4
Dinci-gerici güçler arasında uzlaşma.....	5
Dinci-Amerikancı rejim ırkçı-inkarcı politikada ısrarlı	6
Roboski'nin sorumluluğundan kurtulamazsınız!	7
Kürt halkı 'anadil' talebiyle sokaklara çıktı.....	8
"Örgütlenmeli ve sonuna kadar mücadele etmeliyiz!".....	9
"Katil NATO, işbirlikçi-uşak TC!"... ..	10
Maliye emekçilerinden 1 günlük grev.. ..	11
"Kadınlar evde, işyerinde direnişte"	12
"Örgütlenmeyi Çiğli Organize'ye yaymalıyız".....	13
İMO'da direniş başladı!.....	14
Taşeron işçileri hakları için Ankara yolunda.....	15
Bahar süreci ve kitle çalışması üzerine.	16-17
BDSP'nin 8 Mart etkinlikleri programı....	18
Emekçi kadınlara devrimci 8 Mart çağrısı....	19
BDSP'nin devrimci bahar çalışmalarından....	20
TC ve kriz süreci - Volkan Yaraşır.....	21
Sokak eylemleri Romanya'da hükümeti devirdi.....	22
Dünya çapında grevler... ..	23
Cumhurbaşkanı Wulff'un istifası ve sonrası.....	24
Almanya'da metal işkolu toplu iş sözleşmeleri başladı.....	25
Kavganın baharında gençliği devrime kazanalım!.....	26
İstanbul Eğitim-Sen 6 Nöl Şube Başkanı İsmet Akça ile konuştuk.....	27
Devrimci müzik çalışması üzerine . . .	28
Bir yağma, talan ve rant projesi: Haydarpaşa	29
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/08 * 24 Şubat 2012
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Sermaye hükümeti AKP kıdem tazminatının gaspı saldırısını yeniden gündeme getirdi. Son Üçlü Danışma Kurulu toplantısında konuşan Çalışma Bakanı, Türk-İş ve Hak-İş'e kıdem tazminatının fona devri konusunda görüş bildirmeleri için 23 Şubat'ı son tarih olarak gösterdi. Bu tarihten hemen sonra AKP hükümetinin kıdem tazminatının gaspına ilişkin yasal düzenlemeleri meclise getireceği ifade ediliyor. Sendikalar cephesindeki ihanet çemberi ve suskunluk fesadı, dinci-parti AKP'nin böylesi kapsamlı bir saldırıya girişmesini kolaylaştırıyor.

Öte yandan, sermaye devleti Kürt hareketine ve devrimci-ilerici sol güçlere dizginsizce saldırmaya devam ediyor. Geçtiğimiz hafta "KCK operasyonları" kapsamında aralarında KESK'lilerin de olduğu yüzlerce kişi gözaltına alındı, onlarca tutuklandı. Öcalan'ın Türkiye'ye getirilişinin 13. yıldönümünde azgın devlet terörüne rağmen alanlara çıkan Kürt halkı ise bir kez daha 'direniş' mesajı verdi. BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş Kürt sorununda 'düzen içi çözüm' beklentisinin ifadesi olan 8 maddelik öneri paketi sundu. Söz konusu gelişmeler, "Kürt hareketinin sorunu direnme kapasitesinde değil fakat izlediği stratejik çizgidedir" tespiti doğruluğuna da bir kez daha işaret etmiş oluyor.

İktidar ve rant paylaşımı uğruna kavgaya tutuşan dinci-gerici koalisyonun tarafları, Kürt halkına ve işçi-emekçilere dönük saldırılar söz konusu olduğunda "kutsal ittifaka" dört elle sarılmakta gecikmiyorlar. Kürt sorunundaki imha-inkar ve asimilasyon politikasını derinleştiren, işçi ve emekçilere dayattığı sefaleti ise daha da ağırlaştıran sermaye iktidarının bahar dönemiyle birlikte yoğunlaştırma ihtiyacı duyduğu bu saldırganlık, açık ki tüm gerilimlere rağmen dinci-gerici koalisyon eliyle sürdürülmeye devam edecek.

Kürt halkı ile işçi ve emekçi kitleleri bahar süreciyle birlikte böylesi bir tablo beklerken, saldırıların vardığı nokta, gaspedilmeye çalışılan hakların kritik boyutu ve düzenin iç gerilimleri bu cendereyi devrimci bir eksende aşmak için fazlasıyla olanak bulunduğunu gösteriyor. Bu açıdan Kürt halkının halihazırda süregelen direnme kararlılığını ve sınıfın saflarındaki mücadele eğilimlerini devrimci baharı kazanmanın olanaklarına çevirmek, devrimci güçler ve komünistler açısından yüklenilmesi



gereken temel politik hattı oluşturuyor.

Sınıf devrimcileri, "sermayenin karanlığına karşı emeğin baharını kazanma" hedefi doğrultusunda bulundukları tüm alanlarda çok yönlü bir yüklenme içerisine girmiş bulunuyorlar. Baharı kızıllaştırmanın ilk durağı olan 8 Mart'ı tarihsel-sınıfsal özüne uygun bir şekilde kutlamak ve kitlesel-militan bir mücadele gününe çevirmek için kapsamlı bir çalışmayla emekçilere sesleniyorlar.

Sınıf devrimcileri, saldırıları püskürtmek ve devrimci baharı kazanmak için tüm güç ve olanaklarını seferber etmeye devam edecektir.

Direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin Ankara yürüyüşü başladı. CHP'li Maltepe Belediyesi yönetiminin işten atma saldırısı ve taşeron köleliğine karşı CHP Genel Merkezi'ne yürüyüş başlatan işçiler, "Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!" şiarıyla mücadelelerini büyüterek sınıf kardeşlerine izlenmesi gereken yolu gösteriyorlar. Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin bu anlamlı mücadelesine destek olmak, direnişlerini farklı kentlerdeki işçi ve emekçilerin de gündemine sokmak, devrimci baharı kazanma iradesi açısından da oldukça önemli bir noktada duruyor.

**Kadın olmadan devrim olmaz,
devrim olmadan kadın kurtulmaz!**

**Yaşasın 8 Mart
Dünya Emekçi
Kadınlar Günü!**

Ekim Gençliği

Geleceğine sahip çık!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ekim Gençliği

Aylık Sosyalist Gençlik Dergisi
15 Şubat-15 Mart 2012 * Sayı: 136 * Fiyatı: 2 TL

Kavganın baharında
gençliği devrime kazanalım!

**Emperyalist savaş
ve saldırganlığa,
faşist baskı ve
devlet terörüne,
eğitimin ticarileşmesine
karşı**

GSS'nin gençliğe
yansımaları

Genç-Sen 5. Olağan
Genel Kurulunun
ardından...

Bağımsızlık
mücadelesi
ve devrim

Elma kokularıyla
gecen ölüm

**136.
sayı**

Sermaye iktidarı kıdem tazminatına el atmaya hazırlanıyor...

Saldırıyı püskürtmek ve devrimci baharı kazanmak için güç ve olanakları seferber edelim!

Bahar sürecine girdiğimiz şu günlerde AKP iktidarı kıdem tazminatının gaspını yeniden gündeme getirdi. Özel istihdam büroları uygulaması ve GSS yasasının yürürlüğe girmesinin hemen ardından kıdem tazminatına el atma cüretini gösteren sermaye ve onun dinci gerici hükümeti, adeta işçi sınıfı ve emekçilere meydan okuyor.

Kıdem tazminatının gaspının gündeme getirilmesi, sosyal yıkım saldırılarının kritik bir eşiğe dayandığı anlamına geliyor. Zira kırıntı düzeyine geriletilen işçi sınıfının kazanımlarının içinde tek kayda değer olanı kıdem tazminatıdır. Diğer kazanımlar büyük ölçüde törpülenmiş veya gasp edilmiş durumdadır. Dolayısıyla sermaye baronları ve emperyalistlerin hizmetindeki AKP iktidarının kıdem tazminatına göz dikme fütursuzluğunu göstermesi, artık bıçağın kemiğe dayandığı anlamına geliyor. İşçi sınıfı bu kapsamdaki bir saldırıyı püskürtemezse eğer, köleliği resmen kabul etmiş olacaktır.

Türk-İş, Hak-İş ve TİSK'in katılımıyla gerçekleştirilen "Üçlü Danışma Kurulu" toplantısında konuşan Çalışma Bakanı, Türk-İş ve Hak-İş'e kıdem tazminatının fona devri konusunda görüş bildirmeleri için 23 Şubat'a kadar süre tanıdı. AKP'li bakanın dayatmacı tutumu, dinci gerici hükümetin, fona devretmek adı altında kıdem tazminatını biran önce gasp etmek istediğinin işareti sayılıyor. Nitekim yansıyan bilgilere göre hükümet, 23 Şubat'tan sonra saldırı sürecini fiilen başlatmaya hazırlanıyor.

Kendi içinde iktidar ve rant uğruna çatışan dinci koalisyon, Kürt halkına saldırı örneğinde olduğu gibi, kıdem tazminatının gaspı konusunda da uyum içinde hareket ediyor. Birbirine kılıç sallayanların, sırt sırta verip işçi sınıfına karşı birlikte saldırıya geçmeleri, dinci gerici koalisyonun her iki kanadıyla "sermaye uşağı/emekçi düşmanı" olduğunu gösteriyor.

Üçlü danışma toplantısına katılan Türk-İş'le Hak-İş ikilisinin sessizliğini koruması, her iki konfederasyona hakim ihanetçi anlayışın, bu kapsamlı saldırı için AKP ile suç ortaklığı yapmaya hazırlandıkları izlenimini güçlendiriyor.

Dinci gericiğin sendikal alandaki uzantısı olan Hak-İş yöneticileri, alenen AKP ile suç ortaklığı yapıyor. İşçilerin dini inançlarını istismar eden bu gerici-yoz anlayışın temsilcileri, sermaye önünde secde etmekle kalmıyor, işçileri de aynı alçaltıcı duruma düşürmek için çaba sarf ediyorlar.

Geçmiş açıklamalarında "kıdem tazminatına el sürülmesini genel grev nedeni sayarız" türünden keskin ifadeler kullanan Türk-İş ağalarının ise sesi çıkmıyor. Sendikayı dinci gericiğin çiftliği haline getirmek için çaba sarf eden Türk-İş şeflerinin, kıdem tazminatını savunmak için genel grev kararı almalarını elbette beklemiyoruz. Ancak üçlü danışma toplantılarına katılıp, kıdem tazminatı hakkının gaspı için AKP ile suç ortaklığı yapmaya hazırlanmaları, bu düşkün ağaların ihanette sınır tanımadıklarının çarpıcı göstergesidir.

Bu noktada konfederasyona egemen gerici zihniyete muhalif olan sendikalara özel bir sorumluluk

Saldırının kapsamı ile sendikalara egemen zihniyet, ilerici öncü işçiler ile sınıf devrimcilerinin sorumluluğunu ağırlaştırıyor. Zira sermayenin AKP eliyle gündeme getirdiği saldırının niteliği ve bu saldırının püskürtülmesinin işçi sınıfının geleceği açısından taşıdığı önem, tüm güç ve olanakların, birikim ve araçların seferber edildiği militan bir mücadelenin örgütlenmesini zorunlu kılmaktadır.



düşmektedir. Hem konfederasyonun tepesine çöreklenen ihanetçi anlayışı işçi sınıfı nezdinde teşhir edip mahkûm etmek, hem de bu saldırıyı militan grev ve direnişlerle püskürtmek için... Vurgulamak gerekiyor ki, "sendikal güç birliği" oluşturan muhalif sendikaların en ciddi handikaplarından biri, Türk-İş'in ağalarına karşı net bir tutum alma noktasındaki kararsızlıklarıdır. Bu tutumun gerekçesi ne olursa olsun, kıdem tazminatının gaspı gibi kapsamlı bir saldırıyla suç ortaklığına hazırlanan Türk-İş ağalarına karşı net tutum almayanların muhalifliklerinin hiçbir ciddiyeti kalmayacaktır.

Yakın zamanda genel kurulunu gerçekleştiren DİSK'in sergilediği tablo da pek içi açıcı değil. Suya-sabuna dokunmaktan kaçınan bir anlayışın genel kurula damgasını vurduğu, dahası bu anlayışın DİSK'in yeni yönetiminde belirleyici olduğu dikkate alınırsa, adında devrimci kavramı geçse de bu konfederasyondan da dişe dokunur bir mücadele hattı örgütlenmesini beklemek gerçekçi bir yaklaşım olmayacaktır.

AKP iktidarının bu konudaki pervasızlığının temel nedenlerinden biri, sendikalara egemen zihniyetlerin ya suç ortaklığına hazır (Türk-İş, Hak-İş) ya da göstermelik eylemlerin ötesine geçme niyet ve iddiasından yoksun (DİSK) olmalarından kaynaklanıyor.

Saldırının kapsamı ile sendikalara egemen

zihniyet, ilerici öncü işçiler ile sınıf devrimcilerinin sorumluluğunu ağırlaştırıyor. Zira sermayenin AKP eliyle gündeme getirdiği saldırının niteliği ve bu saldırının püskürtülmesinin işçi sınıfının geleceği açısından taşıdığı önem, tüm güç ve olanakların, birikim ve araçların seferber edildiği militan bir mücadelenin örgütlenmesini zorunlu kılmaktadır. Sınıf adına hareket etme niyeti taşıyan az sayıda sendikacıyı harekete geçirmenin yolu da tabandan üste doğru basınç uygulamaktan geçiyor. Kıdem tazminatının gaspı, sınıfın ilerici öncü kesimlerinde ciddi tepkilerin açığa çıkmasını sağlayacaktır. Taban örgütlülüklerinin önemi bu noktada daha da önem kazanıyor. Zira hem ortaya çıkacak tepkinin örgütlü bir güç olarak eyleme geçebilmesi hem de sendikal korucuların olası bir hareketin gelişimini baltalamak için çevirecekleri dolapların boşa düşürülmesi noktasında inisiyatifli taban örgütlülükleri hayati bir rol oynayacaktır.

Bahar sürecine girmiş olmamız, öncelikle sınıfın ilerici öncü kesimlerini harekete geçirmek açısından önemli olanaklar sunuyor. Bu noktada sınıfın saflarındaki mücadele eğilimini devrimci baharı kazanmanın olanağına çevirmek, devrimci baharı ise, sermayenin pervasız saldırılarını püskürtme mücadelesini güçlendirmenin olanağına çevirmek gerekiyor. Hareketin bu iki kanaldan birbirini güçlendirmesi, sınıf hareketinin içine sıkıştığı cendereyi aşma sürecinin başlangıcı olabilecektir.

Faşist baskı ve zorbalıkla toplumsal mücadelenin önü alınamayacak!

Dinci-gerici güçler arasındaki çıkar dalaşı şimdilik yatışmış görünüyor. AKP şefleri sahip oldukları siyasal avantajları kullanarak MİT'i koruma altına aldılar ve polis örgütüne bazı müdahaleler yaptılar. AKP şefi Erdoğan bu arada, "atanmışların seçilmişlere müdahalesine geçit vermeyeceğiz" diyerek, hem dişlerini gösterdi hem de tabanına seslendi. Kavganın bu raundu AKP şeflerinin bu güç gösterisiyle sona ermiş oldu. Ancak kavganın farklı biçimlerde süreceği açıktır. Birçoklarının ifade ettiği gibi, kırılan vazo şimdilik yapıştırılmıştır, ancak o artık çatlak bir vazodur.

Yaşanan çatışmanın en önemli sonuçlarından birisi, AKP şeflerinin kendileri için burjuva hukuku içerisinde bir dokunulmazlık alanı yaratmış olmalarıdır. AKP şefleri ve onların güdümündeki devlet organları istediklerini yapma özgürlüğüne ulaşmışlardır. Bu, faşist askeri darbe dönemlerinde yaratılan türden bir dokunulmazlık zırhı demektir. Böylelikle AKP şefleri bu dönemden faşist rejimlerini daha da sağlamlaştırarak çıkmışlardır.

Kuşkusuz dinci-gerici iktidar bu gücünü özünde kardeş oldukları burjuva cenahtaki hasımlarına karşı değil, asıl olarak toplumsal muhalefete karşı kullanacaktır. İlerici ve devrimci siyasal güçler ile Kürt hareketinin bastırılması için azgın bir zorbalık rejimi uygulayanlar, böylelikle ellerini daha da rahatlatmışlardır. Bu, baskı ve zorbalıkta tam bir keyfiyet demektir.

İlerici ve devrimci güçler esas olarak sürecin bu yönüne dikkat göstermelidirler. Emperyalizm ve tekelci burjuvazi adına ülkeyi yöneten AKP gericiliği çeşitli kılıflar altında faşist baskı rejimini her bakımdan meşrulaştırmakta ve zorbalıkta sınır tanımamaktadır.

Bu zorbalığın sonuçları ortadadır. Faşist terörün öncelikli hedefi durumunda olan Kürt hareketinin binlerce kadrosu ile birlikte bu mücadelenin ileri toplumsal kuvvetleri zindana kapatılmıştır. Polis-yargı-cezaevi-medya merkezli kıyım makinası ileri çıkanları biçmektedir. Amaç Kürt hareketini kıpırdıyamaz bir hale getirmektir ve gerici iktidarın bu amacına bir ölçüde ulaştığı da görülmektedir. Çünkü devletin hoyratlığına Kürt hareketi cephesinden verilen tepkiler yetersiz kalmaktadır.

Gençlik hareketi cephesinde de durum farklı değildir. Kürt hareketine yönelik bastırma operasyonunun bir benzeri yıllar öncesinden başlayarak gençlik hareketine yönelik uygulanmıştır. Üniversitelerde başını kaldıranın soruşturma ve uzaklaştırma terörüyle biçildiği bu abluka, son yıllarda ise gözaltı, tutuklama ve cezalandırma biçiminde yürütülmektedir. Bugün tutuklu öğrencilerin sayısı yüzlerle ifade edilmektedir. Soruşturmalarından geçirilip okullardan atılan öğrenci sayısının ise haddi hesabı yoktur. Sermaye iktidarı böylelikle toplumsal mücadelenin önemli bir ögesi olan öğrenci gençlik hareketini büyük ölçüde hareketsiz tutabilmektedir.

Yıllarca toplumsal mücadelenin en dinamik, kitlesel ve politik kesimini oluşturan kamu emekçileri cephesinden de benzer bir süreç yaşanmıştır. '90'lı yılların görkemli kitle hareketi sahte sendika vb. tuzaklar yoluyla, elbetteki reformist icazetçiliğin



yardımla 2000'li yılların başında kırılmış, sonrasında da güvencesizlik saldırısı ile birlikte mücadele gücü ve dinamizmi baltalanmıştır. Gelenen aşamada ise hareket içerisinde yüzü politik mücadeleye dönük kesimler tırpanlanmaktadır. Kürt hareketine yönelik bastırma operasyonlarının hedefinde aynı zamanda kamu emekçilerinin ileri politik güçleri vardır.

İşçi sınıfı cephesindeki durum da bu tabloya uymaktadır. Bir ara çıkış olarak TEKEL direnişi bir yana bırakılırsa, sınıf cephesinde uzun yılların dağınıklığı ve geri mücadele tablosu sürmektedir. Son yıllarda sınıf saflarında örgütlenme eğiliminin doğurduğu yaygın mevzi direnişler cephesinde de bir durulma görülmektedir. Halihazırda Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin mücadelesi ve sınıryı birkaç direniş dışında elle tutulur bir mevzi direniş yoktur. Gerçekleşen sendika genel kurulları da, mücadelenin geleceği adına olumlu bir işaret vermedikleri gibi, aksine Türk-İş Genel Kurulu'nda olduğu gibi düzenin işçi sınıfına taktığı prangaların güçlendirildiği görülmektedir. Ücretler, sosyal haklar ve çalışma koşulları bakımından en kötü dönem yaşanmaktadır. Yanısıra toptan sendikasızlaştırma ve kölelik yasalarının gündemde olduğu bir süreçte bu durgunluk son derece rahatsız edicidir.

Saldırı ile sokak mücadelesinin zayıflığı arasındaki tezatlığın bu ölçülere vardığı dönemler ancak faşist cunta dönemlerinde yaşanmıştır. Dolayısıyla bu tablo mevcut baskı ve zorbalığın boyutlarını bir başka yönden kanıtlamaktadır.

Ancak, hiçbir faşist baskı ve zorbalık toplumsal mücadele güçlerini bastırır da yok edemez. Dahası onu daha güçlü biçimde gelmek üzere geleceğe hazırlamış olur. Çünkü mücadelenin kaynakları bu düzenin çözmeye muktedir olmadığı sorunlarda yatıyor. Örneğin Kürt sorununu çözme gücü ve yeteneğinden aciz olan düzen güçleri 80 yıllık inkar ve imha politikasıyla başa vuruyor. <http://www.futur.org>

biçmek üzere yeni rüzgarlar ekmekten başka bir sonuç yaratmıyor. 12 Eylül'ün darbeci generalleri Kürt sorununu Diyarbakır zindanında boğabileceklerini sanıyorlardı, ama hareket tam da buradan kendisini yeniden yaratmasını bildi. Bugün de başka koşullarda ve biçimlerde de olsa sonuç bu olacaktır. Çünkü mücadelenin nesnel gelişme yasası böyle işliyor.

Sınıf hareketi cephesinden ise bu yasa çok daha kesin biçimde böyle işlemektedir. Çünkü kurulu düzen emek sömürüsü olmadan, dahası bu sömürüyü ağırlaştırmadan ayakta duramaz. Mevcut koşullarda da sermaye düzeninin emek-sermaye çelişisini zerrece yumuşatma şansı bulunmuyor. GSS gibi hayata geçirilen saldırılarla birlikte gündemdeki planlanan saldırı programları bunun böyle olduğunu gösteriyor. Elbette bugün için sendikal çeteler ve bir dizi başka araç ve yöntemle işçi sınıfı hareketsiz ve takatsız bırakılmıştır. Ancak dün de 12 Eylül darbesiyle işçi sınıfının tüm haklarının üzeri çizilip sendikalarının kapısına kilit vurulmuş, meydan Türk-İş üzerinden işbirlikçi çetelere bırakılmıştı. Ama buna rağmen işçi sınıfı aradan beş altı yıl geçmeden güçlü bir mücadele çıkışı yapabildi. Hareketin önü ancak yıllar sonra alınabildi.

Dolayısıyla, baskı ve zoru sınırsız bir keyfiyetle kullananların bugün elde ettikleri başarı geçici olmaya mahkumdur. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler öncülerinden başlayarak, aynı zamanda ihtiyaca yanıt verecek öncülerini yaratarak bu gericilik ve zorbalık rejimine karşı saflarını toparlayacaktır. İşte o zaman, bugün tam bir hoyratlık ve keyfilikle kurulan gericiğin kaleleri bir bir yıkılacaktır. Polis orduları, istihbarat aygıtları, medya borazanları ile kurulan duvarların gerisinde öfke büyümektedir. Kendine bir yol açtığında, o yıkılmaz sandıkları duvarları kendileriyle birlikte yıkılıp gidecektir.

Tüm saldırılara rağmen komünistler ile devrimci güçler yılmadan, usanmadan bunun için hazırlanmaktadır.

Dinci-gerici güçler arasında uzlaşma...

Gericiiliğe ve kirli hesaplara karşı devrimci sınıf mücadelesi!

“MİT krizi” adı altında ülke gündemine oturan Erdoğan-Gülen çatışmasında ilk perde MİT’çiler için çıkartılan “kişiye özel yasa” ile birlikte kapanmış oldu. Ancak bu çatışma dinci gericiiliğin devlet aygıtını ele geçirme konusunda ulaştığı düzey ile gerici koalisyonun iç çelişkilerini ortaya sererek yeni tartışmalara kapı araladı.

Neredeyse on yıldır her türlü muhalefete karşı azgınca saldıran dinci-gerici koalisyon, gelinen aşamada devletin hemen tüm kurumlarını bir ağ gibi sarmış bulunuyor. Ulaşılan aşama gerici koalisyonu “dindar nesil yetiştirmek” “ulvi” görevine daha da yaklaştırırken, oluşan alternatifsizlik tablosunda rantın ve koltukların paylaşımına dayalı kavgaları da beraberinde getiriyor. “MİT krizi” adı altında koparılan fırtınanın arkasında, çeşitli kurumlardaki koltukların paylaşımında çıkan ihtilaflar ile 2014 Cumhurbaşkanlığı seçimi, dolayısıyla Erdoğan’ın başkanlık sistemi arkasına sakladığı tek adam olma sevdası konusundaki cemaat kaygıları olduğu pek çok kesim tarafından dile getiriliyor.

Bu çatışmanın ortaya çıkardığı önemli verilerden biri, dinci-gerici koalisyonun cemaat ve AKP kanatlarının tek vücut olmayı başaramadığı gerçeğidir. Nitekim, burjuva koalisyonun Cemaat kanadı TUSKON’da, AKP kanadı ise MÜSİAD’da örgütlüdür. Toplumsal örgütlenmeyi denetim altında tutan cemaat iken, siyasal örgütlenme AKP kanadında ifadesini bulmaktadır.

Bu odakların basın üzerinden kurdukları denetime gelinece. Yıllardır Gülen medyası (Zaman gazetesi) üzerinden toplumsal etkisini güçlendiren Erdoğan, son yıllarda bir dizi operasyonla kendine yandaş bir medya ağı oluşturmayı da ihmal etmedi. “MİT krizi” ile birlikte gün yüzüne çıkan çatışma en rahat bu alan üzerinden izlenebildi. Bu açıdan Zaman ve Sabah gazetelerine bakmak yeterlidir.

Aslında dinci-gerici koalisyon içinde yaşanan iç gerilim “MİT krizi” öncesinde çeşitli vesilelerle dışa vuruyordu. Özellikle son birkaç aydır Zaman gazetesi üzerinden Erdoğan’a yönelik bir dizi uyarı gündeme geliyordu. Bugün Kürt sorunu üzerinden görüş farklılığı olduğu iddia edilse de, bu hatırlatmaların önemli bir bölümü Erdoğan’ın tek adam olma sevdası ve İsrail’e yönelik saldırgan üslubu üzerinedir. Daha önemlisi ise, siyasal alanda Erdoğan’ın cemaate alan açmada takındığı temkinli tavidir. Bu açıdan milletvekili adayları ile bakanların belirlenme süreçlerine bakmak yeterlidir.

Dinci-gerici koalisyonun iki kanadının farklı yaklaşım ve çıkarları temsil etmedikleri yeterince açık bir olgudur. Asıl olarak parsadan kimin daha çok pay alacağı üzerinden bir çıkar çatışması yaşanmaktadır. Ne İsrail sorunu ne de “MİT krizine” gerekçe olarak gösterilen Kürt sorununa yaklaşım üzerinden temelli bir fark sözkonusudur. Kürt sorununda “diyalogcu” bir yaklaşıma sahip olduğu iddia edilen Erdoğan’ın KCK operasyonlarındaki başsavcı yaklaşımı bu yalın gerçeğin kanıtlarından biridir. Öte yandan, fiyaskoyla sonuçlanan “açılım süreci”nin mimarlığını ABD, en hararetli destekçiliğini ise Zaman gazetesi ve Gülen Cemaati yapmıştır.

Bu iki gerici odak bugün ellerinde bulundurdıkları gücü birbirlerine, ama asıl olarak da ABD’nin Ortadoğu’ya yönelik hesaplarına borçludurlar. Çıkar

Bu iki gerici odak, aralarındaki tüm çıkar çatışmalarına rağmen, emperyalizmin çıkarları doğrultusunda Türkiye ve Ortadoğu’da emekçi halklara kan kusturmaya devam edeceklerdir. Yapılan kirli hesaplarla birlikte bu gerici işbirliğini yıkmanın yolu, devrimci bir sınıf hareketinin geliştirilmesinden geçmektedir.



çatışmalarına rağmen süren işbirliğinin geleceğini de bu ana eksen belirleyecektir.

Bunun en yalın göstergesi, “MİT krizi”nin geride bırakılması ve koalisyonun her iki kanadının dayanışma ve birliğe yaptıkları özel vurgulardır. Bu açıdan AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik’in yaptığı şu açıklama oldukça dikkate değerdir: *“Cemaatlerde, gruplarda hatta siyasi partilerde yanlış yapan insanlar olabilir. Ancak 1-2 kişinin yanlışını bir camiaya yüklemek doğru değil. O cemaatin, hareketin mensuplarıyla ruh ve mana dünyamız örtüşür. Aynı atmosferin insanlarıyız. Birileri kavga istiyor olabilir ama biz bu tuzağa düşmeyiz. Muhalefet boşuna sevinmesin. Onlara buradan ekmek çıkmaz.”*

Sonuç olarak, yaşanan kriz karşılıklı uyarı ve hatırlatmalarla şimdilik geride bırakılmış görünmektedir. Dinci-gerici koalisyonun taraflarına, grupsal menfaatlerinin ötesinde önemli görevlerle karşı karşıya oldukları bir şekilde hatırlatılmış olmalıdır.

Bu iki gerici odak, aralarındaki tüm çıkar çatışmalarına rağmen, emperyalizmin çıkarları doğrultusunda Türkiye ve Ortadoğu’da emekçi halklara kan kusturmaya devam edeceklerdir. Yapılan kirli hesaplarla birlikte bu gerici işbirliğini yıkmanın yolu, devrimci bir sınıf hareketinin geliştirilmesinden geçmektedir.

MİT Kanunu katillere yaradı

AKP-Cemaat koalisyonu arasındaki iktidar ve rant savaşının ardından gündeme gelen ve jet hızıyla meclisten geçirilen MİT Kanunu azılı katillere de yaradı.

Eski MİT’çi ile teşkilatın başındaki isim Hakan Fidan’ın ifadeye çağırılması nedeniyle, MİT kanununda yapılan değişiklikten, ‘Yeşil’ kod adlı Mahmut Yıldırım da yararlanıyor.

MİT görevlilerini soruşturmayı Başbakan’ın iznine bağlayan düzenlemeyle, çok sayıda faili meçhul cinayetten aranan ‘Yeşil’ hakkındaki yakalama kararı da düştü. Yıldırım hakkında, Tunceli Alay Komutanı Albay Kazım Çillioğlu’nun ölümüyle ilgili soruşturmayı yürüten Malatya Özel Yetkili Savcılığı’nın talebiyle Malatya 3. Ağır Ceza Mahkemesi’nin çıkardığı yakalama kararı, yeni düzenlemeyle düştü.

Yine faili meçhul cinayetlerle ilgili Diyarbakır ve Ankara’da sürmekte olan dava ve soruşturmalarda da ‘Yeşil’le ilgili cezai takibat yapılabilmesi için Başbakanlık’tan izin istenmesi gereği ortaya çıktı. Eski MİT’çiler Mehmet Eymür, Yavuz Ataç ve Müfit Sement için de izin gerekli olduğu belirtiliyor.

Dinci-Amerikancı rejim ırkçı-inkarcı politikada ısrarlı...

Özgürleşmenin yolu işçi sınıfı ve emekçilerle birleşik mücadeleden geçiyor!



Dinci-gerici koalisyon güçleri arasındaki iktidar çatışmasının şiddetlenmesi, sermaye devleti ve AKP hükümetinin Kürt halkına karşı terör estirmesine engel olmuyor. Tersine, gözaltı ve tutuklama furysı, son günlerde daha da pervasız bir hal aldı.

Abdullah Öcalan'ın CIA-MOSSAD marifetiyle Türk devletine teslim edilmesinin yıldönümü olan 15 Şubat öncesi ve sonrasında onlarca kentte ev ve işyerlerine baskın düzenleyen kolluk kuvvetleri, yüzlerce kişiyi gözaltına aldı. Saldırıyı organize eden “özel yetkili” savcılar onlarca kişiyi tutukladı. BDP'lilerin yanı sıra KESK yöneticileri ile Kürt sanatçılar da tutuklama terörüne maruz kaldılar.

15 Şubat'tan başlayarak 8 Mart ve Newroz'a uzanan bir ayı aşkın süreyi yaygın ve kitlesel eylemlere konu edeceğini ilan eden Kürt hareketi, “demokratik çözüm” için devlet ve AKP hükümeti üzerinde baskı uygulamayı hedefliyor.

15 Şubat'ta birçok kentte kepenk kapatma ve kitle eylemlerine başlayan Kürt hareketi, onbinleri sokaklara döktü. Ardından hem cezaevinde hem dışarıda milletvekillerinin de katılımıyla açlık grevi başlatan BDP, bu arada sermaye iktidarına 7 maddelik bir “çözüm paketi” sundu. Dinci gerici iktidar “eylemlerimiz bu ‘çözüm paketi’ içindir. Bu çözüm yönünde adım atmazsanız kaotik bir ortamın oluşmasından sorumlu olacaksınız” mesajı vermeye çalışan BDP'ye, beklenene üzere devlet terörüyle yanıt verdi.

Hem önerilen “çözüm paketi”ni dikkate almadığını göstermek hem BDP'nin örgütlediği kitle eylemlerini zayıflatmak için saldırıya geçen dinci-Amerikancı iktidar, kendi “çözüm paketi”nin devlet terörüne

endeksli olduğunu yeniden ilan etti.

Gerillaya karşı savaşı da tırmandıran devlet, legal alanda mücadele eden kadroları hedef alan “sürek avını” doruğa çıkarttı. Devletin ve AKP iktidarının ırkçı-inkarcı zihniyetini bir kez daha tüm çirkinliğiyle gözler önüne seren bu tutum, aynı zamanda sermaye iktidarının aczinin de yeniden ispatıdır.

Emperyalist güçlerin bölgedeki vurucu gücü olmaya hevesli Türk burjuvazisi ve onun gerici iktidarının, bu yönde attığı her adımda Kürt sorunu engeline takıldığı halde bu konuda adım atmaktan kaçınması, Kürt sorununa düzen içi “iğreti” bir çözüm üretme gücünden bile yoksun olduğunu kanıtlıyor. Kürt sorununa inkâr ve devlet terörüyle tasfiye dışında “çözüm” üretemeyen rejim işçi sınıfını, emekçileri ve ilerici devrimci güçleri zorbalıkla sindirme politikasını da sürdürüyor.

Sadece Türkiye’de değil dünyanın dört bir yanında emekçiler ile ezilen halkların demokratik kazanımları adım adım gasp ediliyor. Emperyalist metropoller dahil sosyal yıkım politikaları uygulayan kapitalist devletler baskı ve zorbalığı da tırmandırıyorlar. Bu ikisi birbirini tamamlamak zorundadır, zira sosyal yıkım politikaları ancak devlet terörüyle uygulanabilir.

Türkiye gibi bağımlı kapitalist ülkelerde sosyal yıkım saldırılarının daha pervasız, dolayısıyla devlet terörünün daha azgın olması kaçınılmaz. Sistem genelde toplumsal muhalefeti esas olarak zorbalıkla bastırmayı temel alıyor. Dinci gerici iktidarın egemen olduğu ülkemizde ise rejim zorbalıkta sınır tanımıyor. Ortaçağ zihniyetiyle malul AKP ve yandaşları, düzen içi muhalefete bile tahammül edemeyecek kadar saldırganlardır. Zulmün kamçısını elden bırakmayan bu iktidarın en azgın saldırıları ise öncelikle Kürt hareketi ve halkını hedef almaktadır.

Bu koşullarda iktidardan “demokratik çözüm” talep eden Kürt hareketi, militan kitle desteğine rağmen açmazdan kurtulamamaktadır. Devletle anlaşmaya endeksli politika izleyen Kürt hareketinin her girişimi, ırkçı-inkarcı saldırganlıkla karşılanıyor. Kürt hareketinin ısrarla anlaşma talep etmesine rağmen gerillaya karşı kimyasal silah kullanan, Kürt çocukları ve gençlerinin üzerine F16 savaş uçaklarıyla bomba yağdıran, Kürt hareketinin binlerce kadrosunu zindanlara dolduran devletin önerdiği “çözüm”, “teslim olun size bazı kırıntılar verelim” şeklinde özetlenebilir. Dört koldan devam eden azgın devlet terörü Kürt hareketini bu noktaya çekmek içindir.

Yani sermaye iktidarı, BDP'nin sunduğu “çözüm paketi” karşısında demokratikleşme değil, daha da zorbalışma yönünde ilerliyor.

Gericici rejimden “demokratikleşme” yönünde adımlar atmasını bekleyen siyasal önderliğin açmazlarına rağmen Kürt halkı kararlılıkla direnmeye devam ediyor. Binlerce öncü gücün zindanlara doldurulmasına rağmen onbinlerin sokaklara çıkması, gerilla cenazelerinin militan kitlesel törenlerle kaldırılması, Diyarbakır, Mardin, Batman başta olmak üzere birçok kentte yaygın kepenk kapatma eylemlerinin gerçekleştirilmesi vb... Tüm bunlar hem Kürt halkının hem Kürt hareketinin direnme kararlılığını ortaya koymaktadır. Ancak düzenle anlaşmaya/barışmaya endeksli politika, bu direnme kararlılığına rağmen Kürt hareketini hiçbir şekilde

içine hapsedmiştir.

Oysa bu düzenin işçi sınıfı ve emekçilerle olduğu gibi, Kürt halkıyla da barışması söz konusu olamaz. Demokratik haklar elde etmek ya da devleti düzen içi bir çözüme zorlamak bile ancak rejimi hedef alan bir mücadele ile sağlanabilir. Nitekim Kürt halkının kazanımlarının da düzenle masa başı görüşmelerle değil, militan meşru mücadele ile kazanıldığı açık bir olgudur. Kürt sorununa gerçek çözüm, diğer bir ifadeyle ulusal eşitlik ve özgürlük taleplerinin karşılanması ise zaten kapitalist düzen sınırları içinde mümkün değildir.

Kürt işçi ve emekçilerinin mücadelesinin hem sınıfsal hem ulusal baskı ve zorbalığa karşı etkili olabilmesi için, yönünü sermaye iktidarına değil Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerine dönmesi gerekiyor. Zira hem sınıfsal hem ulusal baskının kaynağı ve her gün yeniden üreticisi olan bir rejimden çözüm beklemek, beyhude bir çabadır. Kürt halkı dinci-amerikancı rejimle barışarak değil, ancak Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle birleşik mücadeleyi yükselterek özgürleşebilir.

Devrimci bahar süreci “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!” şiarını ete-kemiğe büründürmek için önemli bir fırsattır. Sınıfsal, ulusal, cinsel, mezhepsel baskı ve ayrımcılığın kaynağı olan kapitalizme karşı birleşik mücadelenin yükseltilmesi, devrimci baharın kazanılmasını da mümkün kılacaktır.

BDP’li vekillerinden açlık grevi

BDP’nin tutuklu Şırnak Milletvekilleri Selma İrmak ve Faysal Sarıyıldız’ın askeri ve siyasi operasyonlar ile Öcalan’a uygulanan tecridi protesto etmek için başlattıkları süresiz-dönüşümsüz açlık grevine Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) ve Emek Demokrasi ve Özgürlük Blok’u vekillerinden destek geldi. Ankara’da BDP Genel Merkezi’nde 2 gün boyunca süren açlık grevi öncesinde BDP Eş Genel Başkanı **Gültan Kışanak** açıklamalarda bulundu.

Açlık grevine giren milletvekilleri üzerinde “Çözüm müzakerede”, “Çözüm diyalogda” yazılı önlük giydi. Açlık grevinin yürütüldüğü salona “Savaş değil müzakere tecrit değil özgürlük “ pankartı asıldı.

Kışanak: Sürecin mimarı AKP hükümeti

Kışanak, “Hiç kuşkusuz ki bu sürecin mimarı ve baş sorumlusu, 10 yıldan beri iktidarda olan, demokrasi, barış ve özgürlükler adına ne varsa budamaya çalışan, darbeci zihniyetin bugünkü temsilcisi durumuna düşen AKP hükümetidir. Bu gün milletvekilleri, belediye başkanları, yazarlar, gazeteciler, insan hakları savunucuları, demokratik kitle örgütleri temsilcileri, avukatlar, sendikacılar, kadınlar ve öğrenciler AKP hükümeti tarafından yürütülen siyasi soykırım operasyonları sonucu cezaevindeler. 6 bini aşkın kişi düşünceleri ve siyasi faaliyetleri nedeniyle tutuklu” şeklinde konuştu.

Roboski'nin sorumluluğundan kurtulamazsınız!

Katil devlet hesap verecek!



Geçtiğimiz günlerde TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu bünyesinde oluşturulan Uludere Alt Komisyonu Roboski katliamının görüntülerini izledi. Devleti aklamak üzere kurulan komisyonun yaptığı soruşturma sırasında gerçekler belgelendikçe burjuva medya da bilinçli bir çarpıtma çabası içerisinde. Bir yandan çeşitli “ihmal”lerden söz edilirken diğer yandan sermaye iktidarı olaydan soyutlanıyor. Öyle ki en “radikal”leri bile savaş uçaklarından bombayı atan pilotların travmasından dem vuruyorlar. Katillere mazeret uydururken AKP’ye güzelleme yapıyorlar.

Burada dikkat çeken bir diğer nokta ise olayın arka planı açığa çıktıkça AKP iktidarının sözcülerindeki üslup değişimidir. Olayın sıcaklığıyla yapılan açıklamalara savunmacı bir dil hakimken şimdi daha saldırgan ve tehditkar bir dil ağırlık kazanıyor. Ancak

katliama ilişkin gerçekler o denli çıplak ki yine de tüm ikiye bölme çabalarına rağmen üstte çıkamıyorlar.

İnsansız Hava Aracı’na ait görüntüleri izleyen CHP ve BDP gruplarındaki milletvekilleri izledikleri görüntülere dair düşüncelerini açıkladılar. CHP Ankara Milletvekili Levent Gök, “Bugün izlediğimiz görüntüler ciddi ihmalin olduğunu gösteriyor. Çıplak gözle Türkiye hududundan Suriye hududuna binsek hayvanı ve insan hareketi olduğunu tespit ettik. Bu insanlar bir mal alışverişi yaptıktan sonra tekrar geri döndüler. Şu anda üzüntülüüz hepimiz.

Arkadaşlarımızın pisi pisine öldüklerini size ifade edebilirim. Gerçekten tüylerimiz ürperdi. Çok ciddi bir yanlışlık olduğu ortada” diyerek görüntüler karşısında duyduğu şaşkınlığı gösterdi. BDP Milletvekili Ertuğrul Kürkçü ise Heron görüntülerini izlediklerini belirterek, “Köy içinden görüntü yok, hepsi sınır ötesinde mal alışverişi görüntüyor. Köylüler bize ne anlattıysa Heron görüntüleri de aynı” dedi.

Ama AKP ve yandaşları katliamın savunusu için kolları sıvadılar. Bu süreçte pilotların psikolojik sorunlar yaşadığı ve ordu yönetimi tarafından dışarı çıkışlarının engellendiği türünden açıklamalar yayınlandı. Pilotların içlerinde bu tarz travmalar olup olmaması ne esası ne de sonucu değiştirir. Fakat basına yansıyan bu açıklamalar sonrasında Genelkurmay Başkanlığı bu iddiaları yalanlayarak mazeret aramaya gerek görmedi. Genelkurmay açıklamasında şunlar söylendi: “18-19 Şubat 2012

tarihli bazı basın ve yayın organlarında, sınır ötesi hava hareketine iştirak eden Türk Hava Kuvvetleri pilotlarının yaşadıkları rahatsızlık nedeniyle 10 gün birliklerinde izole edildikleri ve güvenlik gerekçesi ile bir süre kimseyle görüşemedikleri yönünde iddialar yer almıştır. Bu iddialar gerçeği yansıtmamaktadır. ”

AKP tarafından farklı bir kimlik iddiası en başında itibaren asılsızdır. Bugün bu gerçek tüm çıplaklığı ve sonuçlarıyla karşımızdadır. AKP hükümeti de diğer tüm sermaye hükümetleri gibi burjuvazinin temel değer ve ilkelerinden şaşmamaktadır. Kürt halkına karşı imha ve inkar politikası değişmemiş sadece bir süre maskelenmiştir. Dersim’i dillerinden düşürmeyenlerin Uludere’de yaptıkları ortadadır ve başka söze de gerek bırakmamaktadır. Düne kadar bu tarz olayları orduya ve devlet bürokrasisine bağlayanlar şimdi tereddütsüz biçimde kirli icraatlarının arkasında durmaktadır.

Burjuva basın eliyle katliam gerçeğinin üzerinde sis tabakası yaratmak isteyen sermaye hükümetinin tehditkar açıklamaları ile katliamın unutturulmak istendiği bir süreçteyiz. 34 insanı sorgusuz sualsiz katletmekte tereddüt etmeyenler, şimdi de işi arsızlığa vuruyorlar. Bu katliam savunuculuğu, Kürt halkına yönelik pervasız saldırganlığın süreceğinin dolaysız bir kanıtı sadece.

Tüm bunlardan sonra çıkarılması gereken sonuç şudur: Roboski katliamının hesabını emekçiler soracak!

Toplu mezarların üzerini örtemeyeceksiniz!

Kürdistan’ın birçok yerinde açılan toplu mezarlardan kemikler fişiriyor. AKP ise bundan nemalanmaya çalışıyor. AKP iktidarının medyadaki borazanları da koro halinde bu gelişmeyi Kürt sorununun çözümü yolunda atılmış önemli bir adım olarak tanımlıyorlar. Bazı burjuva liberal çevreler de bu amaçla tüm maharetlerini sergiliyor. Oysa Kürt sorununu çözmek bakımından Kürt halkını mezara gömmekle zindana kapatmak arasında özünde bir fark bulunmuyor. Biri ne kadar çözüyorsa, diğeri de öyle çözüyor. İkisi de özünde aynı politikanın, inkar ve imha politikasının iki ayrı biçimi olmanın ötesine geçmiyor.

Yargısız infazlar ve kayıplar Kürt halkına yönelik kirli savaşın en önemli ayaklarından. Özellikle ‘90’lı yıllarda gözaltına alınan yüzlerce kişi infaz edildi. Çatışmalarda binlerce gerilla katledilirken sağ yakalanan gerillaların önemli bir kısmı da yine infaz edildi. Tüm bu katliamlarda yaşamını yitirenler ailelerine teslim edilmediler, toplu mezarlara gömüldüler.

Bugüne kadar 12 toplu mezar kazısı yapıldı. Bu kazılarda toplam 162 kişinin cesedi çıkarıldı. Halihazırda başvurusu yapıldığı halde 255 toplu mezar kazılmış değil. İHD kayıtlarına göre, “3 bin 274 kişinin cesedinin bulunduğu toplu mezarların neredeyse tamamı Kürdistan’da yer almaktadır.”

Artık mızrak çuvala sığmamaktadır. Toplu mezar haritasına göre Diyarbakır 37 mezarla öne çıkarken, 35 mezar ve 376 cesetle Siirt, 35 mezarla Bitlis, 33 mezarla Hakkari ve Bingöl sermaye devletinin utanç ve vahşet tablosu içinde yer alıyor.

Nemalanmasına rağmen AKP hükümeti toplu mezarlar gerçeğini karartmak için çaba göstermektedir. Zira Kürt halkına yönelik katliamların tümüyle açığa çıkmasını istememektedir. Öyle ya hem devletin bekası sözkonusudur, hem de AKP’nin. Çünkü AKP’nin de bizzat sorumlusu olduğu toplu mezarlar vardır. AKP döneminde katledilen gerillaların topluca mezarlara gömülmesi politikası sürmüştür.

Örneğin 2007 yılında Hakkari’de öldürülen gerillaların cenazelerine işkence yapıldıktan sonra topluca mezarlara gömüldükleri gerçeği çekilen fotoğraflarla belgelendi. Bu fotoğraflardan görüldüğü üzere, askerlerin üstünkörü açtığı birkaç karışık çukurlara gerillalar topluca gömülüyor. Kimi mezarların üzerine toprak atılırken, kimilerini üzerine ise kayalar bırakılıyor. Fotoğrafların üzerindeki tarih ise 29 Eylül 2007’yi gösteriyor. Tüm bu vahşet, her fırsatta faili meçhul cinayetlerin, gözaltında kayıpların, katliamların üzerine gitmekle övünen AKP hükümeti döneminde yaşanmıştır.

JİTEM sorgu merkezinde bulunan kafataslarına ilişkin gerçeği karartma konusunda da AKP hükümeti çaba göstermeye devam ediyor. “Toplu mezarları açıyoruz” iddiasında bulunan AKP hükümetinin milletvekilleri yaptıkları açıklamalarla partilerini yalanlıyorlar. AKP Diyarbakır Milletvekili Oya Eronat’ın JİTEM merkezinde bulunan kafatasları için “Heyelandan olabilir” açıklaması AKP hükümetinin kirli savaşın ürünü olan toplu mezarlar gerçeğini karartmaya çalıştığının kanıtlarından sadece biridir.

Dahası Kürt milletvekillerinin toplu mezarlara ilişkin verdikleri önergeler (AKP’nin ilk hükümet Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

döneminde 6 ve ikinci hükümet döneminde 7 önerge) AKP grubu tarafından reddedildi. Ayrıca meclisin konuya ilişkin olarak araştırma komisyonu kurması yönündeki önergelerin reddedilmesinde de AKP başı çekti. Yaklaşık 10 yıldır hükümette olan AKP faili meçhul cinayetlerin açığa çıkarılması konusunda tek bir adım atmadı.

Tayyip Erdoğan’ın talimatıyla Kazan Vadisi’nde kimyasal silah kullanılarak yapılan katliamın faillerinin sırtını sıvazlayan da AKP hükümetiydi. Hala gerçeklerin açığa çıkmaması için kozmik odaların ve arşivlerin kapısını sıkı sıkı kilitleyen de yine AKP hükümetidir.

Toplu mezarlar olayın sadece bir boyutudur. Kasaplar Deresi’ndeki yüzlerce insana ait kemikler ortada dururken, Uludere’de onlarca Kürt köylüsünün bedeni bombalarla parçalanmışken AKP’nin iddiaları koca birer yalandan başka bir şey değildir.

AKP’nin de katkılarıyla büyüyen toplu mezarlarda Kürt halkının yiğit evlatları yatmaktadır. Toplu mezarlarına gömülen bu yiğitler büyük zorluklara, sermaye devletinin katliamlarına rağmen ölümü göze alarak mücadele bayrağını taşıdılar. Toprak altında, çöplüklerde saklanmış, gömülmüş insan kemikleri üzerine demokrasi binası kurulamaz. Bilinmeli ki toprakta yatan bu yüzlerce insan mezarlarından çıkarılmadan ve katillerinden hesap sorulmadan bu ülkenin emekçileri rahat bir uyku uyuyamaz.

Kürdistan’daki tüm toplu mezarların açılması, bütün faili meçhul cinayetlerin ve faillerinin açığa çıkarılması ancak Kürt halkı ile işçi ve emekçilerin ortak mücadelesi ile mümkündür.

Kürt halkı ‘anadil’ talebiyle sokaklara çıktı

“Bê ziman jiyan na be!”

Kürt halkı 21 Şubat Dünya Anadil Günü’nde sokaklara çıktı. KURDÎ-DER’in çağrısı ile aralarında Amed, Hakkari ve Dersim’in bulunduğu çok sayıda kentte alanlara çıkan halk, sermaye devletinin Kürtçe üzerindeki baskılarına, imha, inkar, asimilasyon politikalarına karşı öfkesini dile getirdi.

Hakkari

BDP Hakkari İl Binası önünde bir araya gelen yüzlerce kişi belediye önüne kadar yürüyüş düzenledi. “Her mirovek bi zimanê xwe heye”, “21’e Sibatê roja zimanê zikmaki yê li dinyayê piroz be” yazılı pankartların taşındığı yürüyüşün ardından açıklama yapan KURDÎ-DER yöneticilerinden Eyüp Bor, “89 yıldır dilimiz yasaklı. AKP hükümeti ve onun yandaşları Kürt dili üzerindeki baskıları daha da arttırıyorlar ve her gün dile saldırıyorlar. Kendileri söz konusu olunca 3 günde MÎT’i kurtarmak için özel yasalar çıkarabilen hükümet, Kürt dili söz konusu olduğunda hiçbir şey yapmamaktadır” dedi.

Yüksekova

FLY İş Merkezi önünde bir araya gelen ve aralarında BDP yöneticileri, belediye başkanları, kitle örgütü temsilcilerinin de bulunduğu kalabalık Oslo Otelı önüne kadar yürüyüş düzenledi. Yürüyüşte, “21’e Sibatê roja zimanê dayikê li tevahiya gelê Kurd û li zimanê Qedexe pîroz be”, “Elmanî, Frensî, Kurdî, İngilizî, Tirkî, Erebi; ger hun qifle bin, em ji kilîd in” pankartı taşındı. Yürüyüş sonrası açıklama yapan KURDÎ-DER Şube Başkanı Evliya Alkan, Kürt dili üzerindeki baskılara dikkat çekerek, her alanda Kürt dilinin gelişmesi için mücadele edilmesini istedi.

Muş

KESK’e bağlı DİVES sendikası şube binasında yaptığı basın açıklamasında bugün ezilen bütün halkların alanlara çıkararak, anadil için mücadele ettiğini kaydederek Türkiye’de Kürt dili üzerindeki baskılara dikkat çekti.

Kars

Kağızman ilçesinde 21 Şubat nedeniyle halk toplantısı yapıldı. Belediye Toplantı Salonu’nda düzenlenen halk toplantısında konuşan BDP Kars Milletvekili Mülkiye Birtane, Kürt dilini sahiplenmenin giderek arttığını belirterek artık hiçbir gücün bin yıllara dayanan Kürt dilini bitirmeye gücü yetmeyeceğini söyledi.

Tatvan

Bitlis’in Tatvan ilçesinde KURDÎ-DER Şubesi tarafından 21 Şubat nedeniyle basın açıklaması yapıldı. AVM önünde bir araya gelen kitle “Bi kurdî biaxeve kurd bimîne, Kurd bi kesayeta kurd tê nasîn, em bi zimanê xwe hîn dibin biyaniyê xwe namînîm” pankartını açtı.

Van

Musa Anter Barış Parkı’nda bir araya gelen ve aralarında BDP, KESK ve kitle örgütü temsilcilerinin de bulunduğu kalabalık grup, Faqiye Tayran Parkı’na kadar yürüyüş düzenledi. Yürüyüşte, “Bila zimanê kurdî bibe zimanê fermî” pankartı açılırken Kazım Karabekir Caddesi üzerinde yürümek isteyen kitle

polis engeliyle karşılaştı. Kısa gerginlikten sonra kitle Feqiyê Teyran Parkı’na kadar geldi.

Başkale

Van’ın Başkale ilçesinde Demokratik Direniş Çadırı önünde bir araya gelen ve ellerinde “Bê ziman jiyan na be”, “Zimanê dayikê weke çermê mirovan e” pankartlarını taşıyan halk, yürüyüşte sık sık Kürt dili üzerindeki baskıları kınayan sloganlar attı. Açıklamadan sonra çocuklara Kürtçe masal kitapları dağıtıldı.

Erciş

Tugay Caddesi üzerinde bulunan KURDÎ-DER Şubesi’nde bir araya gelen kitle, Zilan Parkı’na kadar sessiz yürüyüş düzenledi. “Em bi zimanê dayika xwe perwerdehî dixwazin” pankartının açıldığı yürüyüşte polis yığınağı dikkat çekti.

Mersin

KURDÎ-DER Mersin Şubesi basın toplantısı düzenledi. Toplantıda konuşan KURDÎ-DER Eşbaşkanı Selahattin Çam, anadilin ulusal ve insani kimliğin ortaya çıkmasını sağladığına vurgu yaparak, anadil olmadan onurlu ve anlamlı bir yaşamın mümkün olmadığını savundu. Çam’ın konuşmasının ardından sembolik Kürtçe dil eğitimi verildi.

Ergani

KURDÎ-DER binası önünde toplanan yüzlerce kişi buradan Eski Hükümet Binası’na doğru yürüyüşe geçti. “Zimanê hebuna meye” ve “Bi ziman jiyan nabe” sloganlarıyla yürüyen grup, polislerce durdurulmak istendi. Yaşanan kısa gerginliğin ardından grup, yürüyüşe devam ederken, polis de kavşaklarda zırhlı araçlarla konumlandırıldı.

Cizre

KURDÎ-DER Şubesi, dermek binası önünde basın açıklaması yaptı. KURDÎ-DER Şube Başkanı Yunus Orak, “Kürt diline karşı faşizan yaklaşımların sona ermesi, Kürtlerin statüsünün kabul edilmesi ve Kürtçeye gereken önemin ve özenin gösterilmesi ve anadilde eğitim koşullarının yaratılması gerekiyor” dedi.

Dersim

Eğitim Sen ve KURDÎ-DER, Yeraltı Çarşısı üstünde basın açıklaması yaptı. Açıklamaya Dersim Belediye Başkanı Edibe Şahin, BDP, ESP, EMEP ve kitle örgütü temsilcileri de destek verdi. Sanat Sokağı’nda bir araya gelen kitle, “Em ji hemû cûre yê asimilasyonê re dibêjîn na” yazılı pankartı açarak, yürüyüşe geçti. Yürüyüş esnasında, Türkçe ve Kürtçenin Kurmançî ve Dimilki lehçelerinde sloganlar atıldı. KURDÎ-DER Dersim Temsilcisi Cafer Çiçek, Kürtçenin Dimilki lehçesinde yaptığı açıklamada, dünyada altı binden fazla dil ve lehçe olduğunu belirterek, Bülent Arınç’ın “Kürtçe medeniyet dili değildir” söyleminin inkar ve asimilasyoncu zihniyetin dışavurumu olduğunu söyledi.

Eğitim Sen Dersim Şube Başkanı Hasan Ölgün de, bu açıklamanın Türkçesini okuyarak, Arınç’ın Kürtçe için sarf ettiği sözlerin AKP’nin Kürtlere karşı yaklaşımını ortaya koyduğunu kaydetti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>



Silvan

KURDÎ-DER Silvan Şubesi bahçesinde yapılan basın açıklamasına, Silvan Belediye Başkanı Fadıl Erdede, BDP ilçe yöneticileri ile yüzlerce kişi katıldı. Burada açıklama yapan KURDÎ-DER üyesi Faysal Korkmaz, hükümetin ikiyüzlü olduğunu ifade ederek, bir taraftan Kürtlerin haklarının verilmesi gerektiğini belirtti.

Antep

KURDÎ-DER Antep Şubesi, Yeşil Su Parkı önünde basın açıklaması yaptı. Anadil günüyle ilgili pankartların açıldığı açıklamaya, çok sayıda kişi katıldı. Burada KURDÎ-DER yöneticisi Jorin Olgun Kürtçe bir açıklama yaptı.

Gerillalara kitlesele uğurlama

Şırnak’ın Uludere ilçesi’nde yaşamını yitiren HPG gerillası Abdulmecit İke (Hamza) ile Emine Güngen’in (Zozan Herekol) cenazeleri 18 Şubat günü toprağa verildi.

Gerillaların cenazeleri, yoğun kar yağışı ve dondurucu soğuğa rağmen binlerce kişi tarafından sloganlarla toprağa verildi.

Polis, cenazeleri taşıyan kitleye Bahçelievler bölgesindeki Geylani Camii önünde tazyikli su ile saldırdı. Kitle müdahaleye taşlarla karşılık verirken, çıkan çatışmalar polisin geri çekilmesi ile sona erdi. Yoğun kar yağışı ve dondurucu soğuğa rağmen onbini aşkın kişi tören için Geylani Camii önünde bir araya gelerek, sık sık “intikam” sloganı attı.

İke ile Güngen’in yeşil, sarı, kırmızı flamalarla örtülü tabutunu omuzlayan kitle Tekser Mezarlığı’na doğru yürüyüşe geçti. Yoğun polis ablukası altında yapılan yürüyüşün ardından HPG’li İke ile Güngen yanyana toprağa verildi.

HPG’li Emine Güngen’in annesi Meryem Güngen, kızının tüm Kürt halkının kızı ve şehidi olduğunu söyleyerek, “Artık bu kanın dökülmesini istemiyoruz. Yeter artık Tayyip, daha ne kadar bu kanı akıtacaksınız. Ciğerin yansın. Yeter artık” şeklinde konuştu.

HPG’li Emine Güngen’in babası Selim Güngen de, kızının amcasının yolundan gittiğini ve kızının yerinin boş kalmayacağını, bir kızının daha olduğunu ve onun da ablasının yolundan gideceğini söyledi.

“Örgütlenmeli ve sonuna kadar mücadele etmeliyiz!”



İzmir’de KESK’e bağlı sendikaların şube başkanları ile 8 Mart süreci ve KESK’e dönük saldırılar üzerine konuştuk.

Sömürünün, eşitsizliğin, şiddetin ve gericiliğin arttığı bir süreçte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü karşılıyoruz. İçinden geçtiğimiz bu süreç işçi ve emekçi kadınları nasıl etkiliyor?

Tüm Bel-Sen İzmir 2 Nolu Şube Başkanı Aygün Öğrendi: 8 Mart’ın yaklaştığı şu günlerde yoğun baskı, gözaltı ve tutuklamalarla karşı karşıyayız. Biz işçi-emekçi ve kamu emekçisi kadınların da saldırıları birebir hissettiği günler geçiriyoruz. Tamamen sendikal hak ve özgürlükler kapsamında gerçekleştirdiğimiz faaliyetlerimize dönük yıpratma ve engellemelerin artması bir tesadüf değildir. Ancak sendikal mücadelemizde kadına yönelik baskılar karşısında da susmayacak ve fiili-meşru mücadelemize devam edeceğiz.

Kültür Sanat Sen İzmir Şube Başkanı Nesrin Tathoğlu: Yaşadığımız süreç kadına yönelik şiddet, sömürü, eşitsizlik ve gericiliğin had safhaya ulaşması bakımından düşündürücüdür. Tabii ki bu süreç işçi ve emekçi kadınları da etkilemekte. Kamudaki kadınlara dönük de cins ayrımcılığı, taciz ve psikolojik şiddet artmış durumda. “Kadının yeri evidir, çocuk bakmalıdır, iş yaşamında erkeklerle ne işi vardır” gibi geri düşüncelerle kadın sömürülmektedir. Hele bir de boşanmış veya bekarsa kadına yapılan baskı, taciz ve şiddet daha da artmaktadır. Buna karşılık da kadının sesini çıkarmadan bu baskı, sömürü, şiddet ve tacize boyun eğmesi istenmektedir.

KESK olarak nasıl bir 8 Mart süreci örmeyi planlıyorsunuz?

Aygün Öğrendi: Bizler belediye sektöründe örgütlü bir sendikayız. Belediyelerde yaptığımız tüm toplu iş sözleşmelerine sendikal anlayışımıza dayanarak “Kadın emekçiler 8 Mart’ta 1 gün ücretli izinli sayılır” maddesini ekledik. Sözleşmelerimizde “Sözleşmeden yararlanan üyenin ailesinin şikâyeti

üzerine aile içi şiddet uyguladığı tespit edildiği durumlarda üyenin sözleşme hükümlerinde yer alan mali ve sosyal yardımlardan elde ettikleri elinden alınarak bunlar çalışanın eşine ödenir” maddesi de yer alıyor.

KESK olarak 8 Mart günü 1 günlük iş bırakma eylemi yapıyoruz ve alanlara çıkıyoruz. Emek mücadelesinde bir şiar olarak sembolleşen ve emekçi kadınların canı pahasına kazandığı 8 Mart’ın tüm emekçi kadınlar için resmi tatil olması için de çabalayacağız.

Nesrin Tathoğlu: 8 Mart eylem ve etkinlikleri, “8 Mart resmi tatil olmalıdır” temel talebinin yanısıra “Esnek ve güvencesiz çalışmaya, kadın cinayetlerine, kadına yönelik şiddete, baskı ve tutuklamalar ve savaşa karşı hizmet üretmiyoruz” şiarı ile gerçekleştirilecektir. Bunun için daha önceden bölgedeki kadın milletvekillerine faks çekilecek. 2 Mart günü kadına yönelik şiddete ve kadın cinayetlerine karşı meşaleli yürüyüşler ve basın açıklamaları yapılacak. KESK’li kadın tutuklularla dayanışmayı yükseltmek, baskı ve tutuklamaları protesto etmek için üzerlerinde dayanışma ve özgürlük mesajlarının yazılı olduğu balonlar uçurulacak. 8 Mart günü ise hizmet üretmeyen kadınlarla basın açıklaması yapılacak ve KESK’li tutuklu kadınlara dayanışma kartları gönderilecek.

KESK’in 8 Mart’a yönelik eylem programı ile konfederasyonu hedef alan son operasyonu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Aygün Öğrendi: Bu yılki 8 Mart KESK’li kadın emekçilere özgürlük talep ettiğimiz bir 8 Mart olacak. 8 Mart’ın çıkış noktası düşünülürse, kapitalizmin tarihten bugüne uyguladığı sistemli şiddetin mantığının değişmediğini görüyoruz. Yapılan son operasyonda KESK’li kadın yönetici ve üyelerimizin evleri basılarak, 21 Aralık grevi, 8 Mart eylem ve etkinlikleri ve diğer kadın platformlarıyla birlikte ortaklaşa gerçekleştirilen eylem ve etkinlikler birer suçmuş gibi gösterilerek mücadeleye ket vurulmaya çalışıldı. Sömürü, şiddet ve gericiliğin arttığı bir süreçte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü karşılıyoruz. İçinden geçtiğimiz bu süreç işçi ve emekçi kadınları nasıl etkiliyor?

susturmaya çalışmaktadır. Her türlü baskıya karşı bugüne kadar sessiz kalmadığımız gibi 8 Mart’ta da sessiz kalmayacağımızı, baskılar karşısında susmayacağımızı haykıracağız.

Nesrin Tathoğlu: KESK’li kadınlara dönük son tutuklamalar KESK’i yıldırma politikalarından biridir, mahkemede sorulan sorular da bunun göstergesidir. KESK’in yaptığı 21 Aralık grevi ve 8 Mart eylem takvimi gibi konular sorgulanmıştır. Özellikle Kadın Meclisi’nin toplanması ve 8 Mart ile ilgili bir eylem takviminin açıklanmasından sonra sadece kadın üye ve yöneticilerin tutuklanması KESK’in önüne koyduğu mücadele programını engelleme amaçlıdır.

Son olarak işçi ve emekçi kadınlara 8 Mart ile ilgili neler söyleyeceksiniz?

Aygün Öğrendi: Kadınlara yönelik baskılar her alanda sürüyor. Biz bu saldırılara ve baskılara karşı tarihten aldığımız güçle mücadelemizi sürdüreceğiz. Tüm işçi-emekçi ve kamu emekçisi kadınları alanlara çıkıp mücadeleyi büyötmeye davet ediyorum.

Nesrin Tathoğlu: Öncelikle şunu vurgulamak isterim; 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’dür, burjuva medyanın bize dayattığı gibi “Dünya Kadınlar Günü” değil. 8 Mart bir mücadele ve dayanışma günüdür, adına uygun olarak alanlarda kutlanmalıdır. Sömürü, eşitsizlik, baskı, taciz ve şiddete dur demek için örgütlenmeli ve yılmadan, boyun eğmeden sonuna kadar mücadele etmeliyiz.

Kızıl Bayrak/ İzmir

KESK’liler ve Kürt siyasetçiler tutuklandı

“KCK operasyonları” adı altında sürdürülen faşist baskı ve terörün son halkasında Kürt siyasetçileri ve sendika yöneticileri tutuklandı.

13 Şubat sabahı çeşitli illerde yapılan baskınlar kapsamında **İstanbul**’da gözaltına alınan 49 kişiden 5’i tutuklandı. Beşiktaş’taki İstanbul Adliyesi’nde savcılık ifadelerinin ardından 35 kişi serbest bırakılırken tutuklanmaları istemiyle nöbetçi mahkemeye sevk edilen 14 kişiden 5’inin tutuklanmasına karar verildi.

Operasyonların **Ankara** ayağında KESK, SES ve Tüm Bel-Sen Genel Merkezi’ne yapılan baskın ile gözaltına alınan 14 kadın sendika yöneticisinden 9’u “Örgüt üyesi olmak” iddiasıyla tutuklandı.

KESK Kadın Sekreteri Canan Çalağan, Tüm Bel-Sen Kadın Sekreteri Güler Elveren, SES Kadın Sekreteri Bedriye Yorgun’un da aralarında bulunduğu 9 kişi “Örgüt üyesi olmak” suçlamasıyla tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Diyarbakır Adliyesi’ne çıkarılanlardan aralarında DiHA Diyarbakır muhabiri İsmet Mikailoğulları’nın da bulunduğu 33 kişi savcılık ifadelerinin ardından, 3 kişi ise sevk edildikleri nöbetçi mahkeme tarafından serbest bırakıldı.

İzmir’de gözaltına alınan 10 kişi serbest bırakılırken **Antep**’te gözaltına alınan 10 kişi, çıkarıldıkları mahkemeye tutuklandı.

“Katil NATO, işbirlikçi-uşak TC!”

İlerici ve devrimci güçler 18 Şubat günü TC devletinin NATO’ya üye oluşunun 60. yıldönümü vesilesiyle İstinye’deki ABD Konsolosluğu önünde “Halkların katili NATO ülkemizden ve Ortadoğu’dan defol! Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız!” şiarıyla eylem yaptı.

NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik (*Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Federasyonu, Devrimci Hareket, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekçi Hareket Partisi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Halk Cephesi, Kaldıraç, Köz, Odak, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Sosyalist Demokrasi Partisi, Toplumsal Özgürlük Parti Girişimi*) ve **NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Öğrenciler** tarafından örgütlenen eylem için İstinye Park AVM önünde toplanan kitle buradan ABD Konsolosluğu önüne yürüdü.

Yolun tek şeridi trafiğe kapatılarak gerçekleştirilen yürüyüş sırasında “NATO’ya ve füze kalkanına hayır! Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız!” ve “Emperyalistler ve işbirlikçi uşakları Ortadoğu’dan defol!” şiarlı pankartlar açılırken, katılımcı kurumlar da kortejlerinde kendi flama ve dövizlerini taşıdı.

NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Öğrenciler de yürüyüşe “Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak! NATO ve Füze Kalkanına geçit yok! / NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Öğrenciler” pankartı ile katıldı.

“TC devleti en az emperyalistler kadar suçludur”

Yürüyüşün ardından, yoğun polis yığılması bulunan ABD Konsolosluğu önünde basın açıklaması

Antakya’da fiili miting!

Antakya’da sendikalar ile devrimci ve demokratik kurumlarca ortak yapılması planlanan “Ortadoğu’ya ve Suriye’ye Emperyalist Müdahaleye Son Mitingi” İçişleri Bakanlığı ve Hatay Valiliği tarafından yasaklanmasına rağmen 19 Şubat günü fiilen örgütlendi.

Valiliğin “kentin huzurunu bozabileceği”, “yasadışı örgütler tarafından provake edilebileceği” gerekçeleriyle engellemek istediği miting öncesi de yerel medyada gerici bir propaganda yapılmıştı. Buna rağmen kitlesel bir yürüyüşle eylem gerçekleştirildi.

Doğuş Okulları önünde buluşan kitle, Ulus Meydanı’na doğru yürüyüşe başladı. Davul zurna eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşte “Ortadoğu’ya ve Suriye’ye Emperyalist Müdahaleye Son” ve “Suriye Libya ve Irak olmasın” yazılı ortak pankartlar taşındı.

“Suriye halkı kendi geleceğini belirlemeli”

Ulus Meydanı’na gelindiğinde basın açıklamasını Eğitim Sen Hatay Şube Başkanı **Ayhan Erkal** okudu. Basın açıklamasında, Suriye’nin geleceğini Suriye halkının belirlemesi gerektiği vurgulanarak, emperyalist politikalar teşhir edildi.

Eylemde ayrıca Valiliğin yasakçı uygulamaları protesto edildi. Yanısıra Mersin’de KESK üyelerinin maruz kaldığı gözaltı terörü de protesto edildi.

Ayrıca Adana, Antep gibi illerden KESK üyelerinin katılımlarının olduğu eyleme Mersin’den gelmek isteyen KESK üyelerinin bulunduğu aracın engellenmesi de teşhir edildi.

Kızıl Bayrak / Antakya

gerçekleştirildi.

TC devletinin 18 Şubat 1952 tarihinde NATO’ya üye olduğunun hatırlatıldığı açıklamada, “TC devleti, tam 60 yıldır NATO’nun üyesi olarak; yapılan katliamlardan, işgallerden en az emperyalistler kadar sorumludur ve tarih önünde, ezilen halklar önünde suçludur” denildi. 63 yıllık tarihi boyunca emperyalizmin sömürü ve baskı düzeninin askeri ayağı olma görevini üstlenen NATO’nun bugün de emperyalist güçlerin vurucu gücü olarak görevini yapmaya devam ettiğine dikkat çekildi.

Açıklamada, Suriye ve İran’ın emperyalizmin şimdiki hedefleri olduğu söylenirken, Suriye’ye yönelik emperyalistler tarafından planlanan olası işgal girişiminde AKP iktidarı eliyle Türk devletinin üst düzeyde görev aldığı belirtildi. Katledilecek her bir Suriyelinin katili olma onursuzluğunun AKP’nin suçlarına ekleneceği söylenerek, “60 yıl önce Kore halkının katili olma onursuzluğu ile NATO’ya giren işbirlikçi-uşak TC devletinin, bugün yeniden emperyalizmin çıkarları için yeni bir haksız savaşa girmesine karşı çıkmak herkesin görevidir” denildi.

Açıklama şu sözlerle noktalandı:

“Bizler, bu ülkenin devrimcileri olarak, halkların kardeşliğini savunmaya, her ülke halkının kendi kaderini tayin etme hakkının sonuna kadar arkasında durmaya ve emperyalizme karşı savaşılmaya devam edeceğiz. Herkesi de bu onurlu kavgaya çağırıyor, emperyalizme ve işbirlikçi-uşak iktidarlara karşı halkların kavgasını yükseltmeye davet ediyoruz”

Gençlikten mücadele çağrısı

Eylemde NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Öğrenciler adına da basın açıklaması gerçekleştirildi.

Bölgede giderek yaklaşan bir savaşın ayak seslerinin duyulduğuna dikkat çekilen açıklamada, “Her yerde emperyalistler ve TC Devleti savaşa hazırlanıyor. Her muhalif ses, her savaş öncesinde olduğu kadar güçlü bir şekilde bastırılmaya

çalışılıyor” denildi.

“Tarihte hiçbir zaman savaş hazırlıkları, içeride yapılan operasyonlardan bağımsız olmamıştır. Her savaş, bir iç temizlenmeyi beraberinde getirir. Çünkü savaş koşulları kavramları alaşağı eder. Öyle ya, bugün ‘demokrasinin’ tanımı, NATO ve ABD emperyalizmi tarafından yapılıyor” sözleriyle süren açıklamada, öğrenci gençliğin de yoğun bir şekilde gözaltı-tutuklama ve soruşturma-ceza terörüne maruz kaldığı somut örneklerle vurgulandı.

Açıklamada şu ifadelerle yer verildi:

“Bizler de savaşa hazırlanıyoruz, içerde ve dışarda, hücreleri parçalayarak, üreterek, sorgulatarak, okullarımızda uzun zamandır unutturulmaya çalışılan toplumsal gündemi tekrar olması gereken yerde, anfilerde, meydanlarda tartışarak, anti-emperyalist mücadeleyi büyüterek hazırlanıyoruz savaşa. Emperyalistlerin savaşında ölmek ya da öldürmek istemeyen tüm öğrencileri birlikte mücadeleye çağırıyoruz.”

Kızıl Bayrak / İstanbul



Sarıgazi’de NATO ve füze kalkanı karşıtı eylem

Sarıgazi’de bir araya gelen ilerici ve devrimci güçler, 17 Şubat günü NATO ve Füze Kalkanı’na karşı eylem gerçekleştirdi.

Saat 19.30’da Yıldırımımlar Düğün Salonu önünde toplanan kitle Demokrasi Caddesi üzerinden Sarıgazi Merkez’e sloganlarla yürüdü. Yürüyüş sırasında sık sık “Katil ABD, Ortadoğu’dan defol!”, “Emperyalizm düşman, halklar kardeşdir!”, “Yaşasın devrimci dayanışma”, “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak” sloganları atıldı.

Sarıgazi Merkez’e gelindiğinde burada basın açıklaması yapıldı. Yapılan açıklamada işçi ve emekçilere Ortadoğu’da süren kirli savaşa karşı halkların yanında taraf olma çağrısı yapıldı.

AKA-DER, BDP, BDSP, ESP ve Partizan tarafından örgütlenen eylemde “Emperyalizme ve siyonizme kalkan olmayacağız! Katil ABD Ortadoğu’dan defol!” yazılı pankart taşındı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Suriye halkı yalnız değildir”

Suriye Halkıyla Dayanışma ve Emperyalist Müdahaleye Hayır Platformu 18 Şubat günü Yüksel Caddesi’nde basın açıklaması gerçekleştirerek Suriye’ye yönelik emperyalist müdahale hazırlıklarını protesto etti.

“Suriye’nin kaderini Suriyeliler belirler - Katil NATO-ABD-AKP Suriye’den defol!” şiarlı pankartın açıldığı ve Suriye bayraklarının taşındığı basın açıklamasında, AKP’nin Suriye’ye yönelik saldırgan politikası teşhir edildi. NATO, ABD ve AKP’nin aynı tarafta olduğunun belirtildiği açıklamada Suriye halkının, emperyalist hayalleri boşa düşüreceği ifade edildi.

“Libya ‘özgürleşt’ Suriye?”, “AKP Suriye’de emperyalizmin hizmetinde”, “Emperyalist talana izin vermeyeceğiz” yazılı dövizlerin taşındığı eyleme ilerici-devrimci güçler de destek verdi.

“Yaşasın Sosyalist Ortadoğu!”, “İşbirlikçi AKP Suriye’den defol!”, “Katil ABD Ortadoğu’dan defol!” ve “Suriye halkı yalnız değildir!” sloganlarının atıldığı eyleme 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Maliye emekçilerinden 1 günlük grev



22 Şubat 2012 | İzmir

Maliye emekçileri, Büro Emekçileri Sendikası (BES) Genel Merkezi'nin almış olduğu grev kararı çerçevesinde 22 Şubat günü Türkiye genelinde 1 günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Vergi dairelerinde çalışan maliye emekçileri işyerleri önünde toplanarak basın açıklamaları yaptı.

İstanbul

İstanbul'da BES İstanbul 1 ve 3 No'lu Şube üyeleri bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda toplanan **BES 1 No'lu** Şube üyesi maliye emekçileri, ücret artışlarıyla ilgili düzenlemeyi protesto ederek AKP Bakırköy İlçe Başkanlığı'na yürüdü. Burada açıklama yapan Şube Başkanı Dursun Doğan, kararnameyi hazırlayanların ek ödemelerinin emekliliklerine esas kazançlarına dahil edilmeyerek emeklilikte de sefaleti reva gördüklerini, mesai ücretlerine göz dikildiğini söyledi.

Kadıköy Vergi Dairesi önünde toplanan **BES İstanbul 3 No'lu Şube** üyeleri, başta ücret eşitsizliği olmak üzere ayrımcı politikalara son verilmesini istedi. Açıklamayı BES İstanbul 3 No'lu Şube Başkanı Ahmet Acar okudu.

Ankara

Ankara'da iş bırakan maliye emekçileri Maliye Bakanlığı önünde toplandı. Bakanlık önünde konuşan BES Genel Basın Yayın Sekreteri Musa Seven, AKP hükümetinin 666 Sayılı KHK'yi "Eşit işe, eşit ücret"

adı altında yutturmaya çalıştığını, fakat aynı masalarda aynı işi yapan emekçilere yönelik ücret adaletsizliklerini daha da arttırdığını dile getirdi.

Mersin

Mersin Vergi Dairesi Başkanlığı ve Mersin Defterdarlığı binası önünde toplanan emekçiler işbaşı yapmadı. Maliye çalışanları "Bu iş yerinde grev vardır" yazılı bir pankart astı. BES Mersin Şube Başkanı Kemal Göçmen açıklamayı okudu.

Adana

BES Adana Şubesi "Eşit işe eşit ücret" talebiyle basın açıklaması yaptı. Adana Vergi Dairesi Başkanlığı önünde yapılan açıklamaya sendika ve siyasi parti temsilcileri de destek verdi. Basın açıklamasını Şube Sekreteri Sabahat Mutluay okudu.

İzmir

Basmane Meydanı'nda toplanan BES üyeleri, "Grevdeyiz" pankartı arkasında Konak Meydanı'na yürüdüler. Tek Gıda-İş üyesi Billur Tuz işçilerinin yanısıra Sendikal Güç Birliği Platformu'nun İzmir bileşenleri de eylemde yer aldı.

Basın açıklamasını okuyan BES İzmir Şube Başkanı Ramis Sağlam, neden grevde olduklarını anlatarak hükümetin kamuoyuna "Eşit işe eşit ücret" adı altında yutturmaya çalıştığı 666 sayılı KHK ile kamu emekçilerine eşit işe eşit ücret vermek şöyle dursun, mevcut ücret adaletsizliğinin daha da büyütüldüğünü belirtti. Eyleme BDSP de destek verirken Kızıl Bayrak gazetesinin satışı gerçekleştirildi.

Diyarbakır

BES Diyarbakır Şubesi üyeleri, bir saatlik iş bırakma eylemi yaptı. Defterdarlık önünde bir araya gelen emekçiler, davul-zurna eşliğinde halay çekerek hükümeti protesto etti. Maliye çalışanları ile polis arasında gerginlik yaşandı.

Hakkari

BES Hakkari Şubesi'ne üye maliye emekçileri Hakkari Vergi Dairesi Başkanlığı ve Hakkari Defterdarlığı'nın Valilik caddesindeki binasının önünde toplandı.

İşbaşı yapmayan maliye çalışanları "Bu iş yerinde grev var" pankartını açtı. Basın açıklamasını BES Hakkari Şube Başkanı Rifat Ertuş okudu.

Antep

BES Antep Şubesi de Vergi Dairesi önünde oturma eylemi yaptı. BES Antep Şube Başkanı Sevgül Özdemir, emekçiler arasındaki ücret farkının arttığına dikkat çekti.

BDSP'den Hey Tekstil'e ziyaret

Aylardır maaşlarını alamayan, tazminatsız bir şekilde işten atılan 420 Hey Tekstil işçisi haklarını alabilmek için direnişe geçti. Fabrikalarının önünü eylem alanına çeviren işçiler bir yandan hukuki süreci başlatırken bir yandan da fiili meşru eylemlerle direnişlerini sürdürüyorlar. Direnişin ilk gününden itibaren işçilerle dayanışma içerisinde olan BDSP 18 Şubat Cumartesi günü dayanışma ziyareti gerçekleştirdi.

Fabrikanın önüne yürüyüşle gelen BDSP'liler "HEY Tekstil işçisi köle değildir! HEY Tekstil'de direniş kazanacak / BDSP" ozalitini açtılar. İşçiler tarafından sloganlarla karşılanan BDSP'liler adına konuşma yapan temsilci direnişin öneminden, işçi sınıfının öncü rolünü oynamasının gerekliliğinden, bu bilinç ve görevle hareket etmenin öneminden bahsetti. Direnişi yaymanın ve genişletmenin öneminden bahsederek her yerin eylem alanına çevrilmesi gerektiğini, TÜSİAD'ı, ürünlerin satıldığı, makinelerin devredildiği atölyelerin, mağazaların hedef alınması gerektiğini söyledi. Ardından Demokratik Kadın Hareketi adına da bir konuşma yapılarak işçilere destek mesajı verildi. Konuşmaların ardından ortak bir yürüyüşle fabrikanın önüne geçildi. Fabrikanın önünde halaylarla ve sloganlarla yaklaşık 1 saat durulduktan sonra Hürriyet binasının önüne yürüyüşe geçildi. Burjuva medyanın direnişe ilgisizliğini teşhir etmek ve direnişi duyurmak için yol boyunca sloganlarla, işçiler emekçiler desteğe çağrıldı. Fabrikaların ve atölyelerin önünde ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Aynı gün öğleden sonra HDK 3. Bölge, Yeni Demokrat Kadın'ın da aralarında bulunduğu çok sayıda kurum işçileri ziyaret etti.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Sağlık emekçilerinden eylem

SES, İstanbul Tabip Odası ve Dev Sağlık-İş üyeleri, KESK'e yönelik gözaltı, baskı ve tutuklamaları protesto etti. İstanbul Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimlik binası önünde yapılan açıklamada sendikalar yasasındaki değişiklik ile yöneltilen saldırılar da teşhir edildi.

Eylemin amacını anlatan ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne çağrı yapan bir konuşma ile başlayan basın açıklamasında ilk söz Dev-Sağlık İş adına Erhan Güneş'e verildi. Güneş, son dönemde KESK'e ve mücadeleci kurum, kişilere yönelik baskılara değindi. Emekçilerin haklarını 15-16 Haziran, Kavel direnişi gibi mücadelelerden aldığına işaret ederek mücadeleden geri durmayacaklarının altını çizdi.

Bileşenler adına ortak basın açıklamasını okuyan Fatma Çelik ise kamu emekçilerinin yeni yıl maaş zamlarının verilmediğini belirterek, ödemelerin çeşitli bahanelerle sürekli ertelendiğini ifade etti. Çıkarılmak istenen 4688 sayılı yasayı hatırlatarak, grevli-toplu sözleşme hakkının yasaklanmaya çalışıldığına dikkat çekti. Hastane çalışanlarının sürekli olarak baskılarla karşılaştığını, 'mobing' yasasının kaldırılmasını talep etti. Çelik, KESK'li kadın yöneticilerin tutuklanmasını ve KESK'e yapılan baskıları kınadıklarını vurgulayarak, yılmadan mücadele etmeye devam edeceklerini belirtti. Son olarak da GSS yasasının uygulamalarını hatırlatıp, sağlık hakkı için mücadele çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"DİRENİŞ" çıktı!

Direnisteki HEY Tekstil İşçilerine yönelik bir bülten çıkaran BDSP'liler bültenlerinde Hey Tekstil direnişinin nasıl kazanacağına dair bir bakış sunuyorlar. Geçmiş deneyimlerden bahsedilen bültende, direnişin kazanabilmesi için eylemliliklerin nasıl örülmesi gerektiğinden, hukuksal sürecin nasıl ele alınacağına, iç örgütlülüğün dayanışmanın ve komitenin öneminden MEHA ve ONTEX deneyimlerinden bahsedildi. "HEY Tekstil'de DİRENİŞ kazanacak!" ismiyle çıkan bülten direniş boyunca düzenli çıkartılacak.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

“Kadınlar evde, işyerinde direnişte”



Sendikal Güç Birliği Platformu’nun İstanbul Kadın Koordinasyonu ve Sendikal Güç Birliği İzmir bileşenleri direnişteki Savranoğlu ve Billur Tuz işçilerine 15 Şubat günü dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. 8 Mart öncesinde yapılan ziyarette kadınların hayatın her alanında mücadele içinde olduğu vurgulandı. İşçi kadınların erkek sınıf kardeşleriyle omuz omuza mücadele etmesinin öneminin altı çizildi.

Billur Tuz’a ziyaret

Önce Tek Gıda-İş üyesi Billur Tuz işçilerine, ardından da Deri-İş Sendikası üyesi Savranoğlu işçilerine yapılan ziyaretlerde “Kadınlar evde, işyerinde direnişte” pankartı açıldı.

Billur Tuz önünde konuşan Sendikal Güç birliği Platformu Kadın Koordinasyonu Sözcüsü Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 5 No’lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca Över, mücadelenin erkek işçilerle omuz omuza yürütüleceğini bildiklerini söyledi. Düşük ücretler, töre cinayetleri, çocuk gelinler konularına da değinen Özkaraca tüm bu saldırı ve uygulamalara karşı kadınlar olarak erkek işçi kardeşleriyle daha fazla örgütlenerek ve mücadele ederek en iyi cevabı vereceklerini söyledi.

Günseli: İşçiler demokrasi mücadelesi de vermeli

Sendikal Güç Birliği İzmir bileşenleri adına konuşan TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli,

sendika ve demokrasi kavramlarının ayrılmaz olduğunu, işçilerin hem sendikal örgütlenme için mücadele ederken hem de demokrasi mücadelesi vermesi gerektiğini söyledi. Tez-Koop-İş Sendikası İzmir 1 No’lu Şube Başkanı Birol Aslanoğlu ise işçilerin bugüne kadar kazandıkları her şeyi bedel ödeyerek kazandıklarını belirtti. Direnen, bedel ödemekten kaçmayan işçilerin hiçbir zaman yalnız kalmayacaklarını sözlerine ekledi.

Özkaraca: Sesinizi taşıyacağız

Menemen’de Savranoğlu işçilerini ziyaret eden bileşenler Savranoğlu işçileri tarafından karşılandı. Burada Savranoğlu işçileri adına bir kadın işçi kitleyi selamlayan ve direniş sürecini ve kararlılıklarını anlatan bir konuşma gerçekleştirdi. Sonrasında mikrofon direnişteki başka bir kadın işçiye verildi. Nazım Hikmet’in “Akrep Gibisin” şiirini okuyan işçinin ardından Kadın Koordinasyonu adına konuşan **Rabia Özkaraca**, direnen işçilerle olmaktan çok mutlu olduklarını ve kadın işçileri direnişin en önünde görmekten gururlu olduklarını söyleyerek direnişin sesini İstanbul’da çalışma alanlarında duyurduklarını ve direnişlerin kazanması için ellerinden gelen her türlü desteği sunacaklarını bildirdi. Deri-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz ise bugünü direnişin 2. günü saydıklarını belirtti.

Ziyaret programına Tez-Koop-İş Sendikası kitlesel katılım sağladı. TÜMTİS üyesi işçiler ziyaretlere flamalarıyla katıldılar.

Kızıl Bayrak / İzmir

Trexta’da direniş başladı

Nokia, Blackberry, Canon ve iPhone gibi uluslararası tekellere aksesuar ve kılıf imalatı yapan **Trexta Tr Deri** fabrikasında Deri-İş Sendikası üyesi işçiler direnişe başladı.

Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu fabrikada geçtiğimiz yıl Haziran ayından itibaren örgütlenme mücadelesi vermeye başlayan Trexta işçileri, patronun baskıları ve sendikaya üye olan işçilerin işten atılmasının devam etmesi üzerine direnişe başladı. İşçiler son olarak, 3’ü sendikalı olmak üzere toplam 6 işçi işten atılınca direniş kararı aldı.

Patron ve fabrika yöneticilerinin sürekli baskı yaptıklarını söyleyen işçiler, her şeye karşı tutanak tutulduğunu belirtiyorlar.

600’den fazla işçinin çalıştığı fabrikadaki işçilerin yüzde 75’ini kadınlar oluşturuyor. Çin, Hindistan ve İstanbul Hadımköy’de de fabrikaları bulunan Trexta Tr patronunun sendika ve işçi düşmanı tutumuna karşı çeşitli adımlar atan Deri-İş Sendikası, örgütlenme süreciyle ilgili yurtdışında da girişimlerde bulunuyor. Sendika önlüklerini giyerek fabrika önünde mesai saatleri içerisinde bekleyen işçilere Birleşik Metal-İş Sendikası Trakya Şube Başkanı Hazır Fedai Duvan da destek verdi.

Ayrıca Petrol-İş Sendikası Genel Merkez yöneticileri de Trexta işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Çerkezköy

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

Tarsus Kipa açılışında eylem

Tesco-Kipa mağazalarında örgütlenme çalışması yürüten Tez-Koop-İş’in Kipa patronunun sendika düşmanlığına yönelik protestoları 22 Şubat günü Mersin Tarsus’ta açılan Kipa önünde devam etti.

İlerici, devrimci kurum ve sendikaların da katıldığı eylemde Tez-Koop-İş Sendikası Adana Şube Başkanı Hülya Özcan basın açıklamasını okudu. Açıklamada, Kipa işçisine yönelik sömürüye ve 2003 yılından beri Kipa’da süren mücadeleye değinildi. Toplu iş sözleşmesi masasına oturuncaya dek mücadelenin süreceği vurgulandı.

Daha önce de Ankara, Balıkesir, İstanbul, Bandırma ve Bolu’da yapılan eylemlerin Kipa’da sendikalı, toplu sözleşmeli çalışıncaya kadar devam edeceğini belirten Özcan’ın açıklamasından sonra hep birlikte Kipa içine girilerek çalışan işçiler selamlandı.

Kızıl Bayrak / Adana

Asil Çelik’te tasfiyeye karşı mücadele



Birleşik Metal İşçileri Sendikası’nın örgütlü olduğu ve geçtiğimiz ay yeni dönem toplu sözleşmesinin imzalandığı Asil Çelik fabrikasında 17 Şubat Cuma akşamı 4 işçi performans düşüklüğü gerekçesi ile işten atıldı.

Vardiya çıkışında işten çıkarma saldırısını öğrenen işçiler servislere binmeyerek Asil Çelik patronunun bu pervasız saldırısını protesto ettiler. Fabrikaya dönen işçiler önce işten çıkarma saldırısı ile ilgili olarak fabrika yönetiminden bilgi istediler, fabrika yönetiminin umursamaz tutumu ile daha da öfkelenen işçiler tepkilerini gece işyerini terk etmeyerek gösterdiler. Saat 22.00 civarına kadar servis alanında yaktıkları direniş ateşinin çevresinde bekleyen işçiler bu saatten sonra fabrika güvenliğinin aldığı yoğun önlemlere rağmen barikatları aşarak fabrika içerisine girdiler.

Sabah saatlerine kadar fabrika içerisinde bekleyiş sürerken Asil Çelik yöneticileri ile yapılan görüşmelerden herhangi bir sonuç alınamadı. Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri **Selçuk Göktaş** ve Bursa Şube Başkanı **Ayhan Ekinci**’nin de katıldığı fabrikayı terk etmeme eylemi sabah saatlerinde sona ererken fabrika yönetimi ile yeni bir görüşme yapılacağı açıklandı.

Geçtiğimiz yıl Türk Metal çetesinin saldırısını sendikalarına kenetlenerek püskürtten Asil Çelik işçileri Asil Çelik yönetiminin bu yeni saldırısına karşı da kararlılıkla mücadele edeceklerini vurguluyorlar. Görüşmelerden bir sonuç çıkmaması halinde eylemlerin kaldığı yerden devam edeceğini söyleyen Birleşik Metal yöneticileri ve Asil Çelik işçileri gerekirse üretimden gelen güçlerini kullanmaktan da çekinmeyeceklerini söylüyorlar.

Kızıl Bayrak / Bursa

“Örgütlenmeyi Çiğli Organize’ye yaymalıyız”



2012’nin ilk günlerinde sendikasıızlaştırma ve işten atma saldırısına karşı **Billur Tuz** fabrikasında direnişe başlayan Tek Gıda-İş üyesi işçilerin mücadelesi sürüyor.

Direnişteki işçilerden **Cem Gürkan** direniş süreci ve Çiğli Organize’deki örgütlenme mücadelelerine ilişkin sorularımızı yanıtladı.

- Billur Tuz fabrikası organizenin büyük entegre tesislerinden biri. Üretim ve piyasadaki yeri hakkında bilgi verir misiniz?

Günlük yaklaşık 300 ton üretimi var. Öncelikle burada yemek tuzu üretimi var, bulaşık makineleri için üretilen tuz var. Salamura tuz var, turşuluk tuz dediğimiz. Sanayi fabrikalarına üretilen tuz var. Yem fabrikalarına gönderilen tuzlar var. İhracat çok fazla olmuyor. Tek süt, Viking, Manti yem, Tahsildaroğlu gibi... Burada normalde yaklaşık 170 kişi çalışıyor. Üç vardiya çalışıyorduk. Taşeron da var. Aslında şu an fabrika normalde kapalı gözüküyor çıkışlardan dolayı ama halen faal vaziyette. Yeni elemanlar aldılar onlar da taşeron çalışıyor. Kasıtlı olmasa bile yeni elemanlar işi çok fazla kapamadıkları için işler yavaş yürüyor. Üretim de düştü tabiki.

- Billur Tuz yıllardır Tek Gıda İş’te örgütlü bir işyeri. Sendikal süreçten bahseder misiniz?

Yaklaşık 25-26 yıldır sendika varmış burada. Belki daha fazla. 30 yıl diyebiliriz. Ben 96’da girdim. 96’dan 2006’ya kadar beş sözleşme gördüm. Altıncı sözleşme zamanında grev oylamasına gidildi. Grev oylamasından sonra sayımız yetersiz olduğu için taşerondaki arkadaşları sendikaya alalım diye bütün herkesin sendikalı olması için yeni bir süreç başlattık. Yetkiyi almak için taşerondaki işçi arkadaşları artık sendikaya almaya başladık. Yetki için belge gönderildi, müracaat edildi. Tabi işveren itiraz etti. Şu anda normalde sayımız tutuyor. Grev oylamasına sözleşmede anlaşamadığımız için gittik. Grev oylamasından sonra da sayımız iyice azalmaya başladı. Göze batan arkadaşları işveren tek tek gözden çıkarmaya çalıştı. Çıkardı da zaten. Sayı daha da düştü. Şu anda yeni elemanları saymazsak sayımız tutuyor.

- Sendikalaşma sürecinde ne tür saldırılarla karşılaştınız?

Toplu çıkış oldu. Onun da bahanesi taşeronda örgütlenme! Üç ayrı taşeron şirketle çalışıyordu işveren. Taşeron şirketlerin sözleşmeleri sene sonu itibarıyla, 31 Aralık’ta bittiğinden dolayı arkadaşların

işten çıkarıldığı söylendi. Ama burada senelerdir, 1992 yılından beri taşeron var. Her dönem sözleşme bitiyor ve yeni taşeronlarla anlaşma oluyor ama içerde çalışan işçiler değişmiyordu. Yani bu sene ilk defa böyle bir şey oldu. İşverenin bahanesi taşeronla sözleşmenin bitmesi. Amaç sendikayı tasfiye etmek. Ama şu anda o bitmiş sözleşmede taşeron olarak görünen işçilerden içerde çalışanlar da var.

- Taşeronda örgütlenme süreci nasıl ortaya çıktı?

Ben burada 15 yıldır kadrolu çalışıyorum. Paketleme bölümünde, rafine bölümünde hem kadrolu hem taşeron olarak çalışan kişiler var. İki kişi aynı işi yapıyor, yan yana çalışıyor, birisi kadrolu birisi taşeron. Biz burada bir nevi gücümüzü kaybettik. Son yıllarda sözleşme imzalıyorduk ama istediğimiz şartlarda sözleşmeler imzalayamıyorduk. Çünkü şöyle birşey var. İşveren bizim önümüze taşeron listesini getirseydi zaten bize yetki vermezdi daha önceki dönemlerde. Yetkiyi verdiler ama sözleşmeler hep onların istediği gibi oldu. Biz artık daha güçlü bir şekilde masaya oturabilmek için ve buradaki arkadaşların gerçekten de emekleri oldukları için yani bizimle aynı emeği sarfettikleri için biz de bu haksızlığa göz yummamak adına herkesin aynı şartlarda çalışmasını istedik.

- İki aya yakındır direniştesiniz. Temel talepleriniz neler?

Çıkarılan bütün işçilerin işe geri alınması bizim en temel talebimiz. Ben eylemin 20. gününde işten çıkarıldım. Toplu çıkışta ben yoktum. Biz sonra 20 Ocak’ta çıkarıldık iki arkadaş. Ben 15 yıllığım. Diğer arkadaşım da 25 yıldır burada çalışıyor. Bizler buraya destek veriyoruz diye işten çıkarıldık. Dışarıdan toplum örgütleri, siyasi partilerden gelenler var, sendikalardan gelenler var. Şu anda yine direnişte olan, sağ olsun, Savranoğlu işçileri getirdikleri yemeklerini bizimle paylaşıyorlar. Güzel bir dayanışma oldu onlarla da. Dileğimiz organizedeki bütün fabrikalara bunun yavaş yavaş sıçraması. Yani hiç kimse örgütsüz çalışmasın, sendikasıız çalışmasın. Sendikaları da güçlendirecek olan sonuçta işçiler.

- İzmir genelinde direnişe sağlanan dayanışma ve destek nasıl?

Savranoglu geliyor. Bir basın açıklaması oldu burada. Direnişe çıkan ilk Cumartesi Hugo Boss işçileri buradaydılar. Organizeden işçiler geliyor. Örgütsüz fabrikalardan gelenler de var.

Sendikalar kendi aralarında anlaşmışlar. Dönem

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rarfitey.org>

dönem temel ihtiyaçlarımızı gideriyorlar. Tek sıkıntımız soğuk. Hava şartları. Çayımız da geliyor. Sağ olsun Alliance one tütün, onu hiç unutmadan söyleyeyim. Abartmayayım ama her öğlen oradan buraya ziyaretçiler geliyor. Arkadaşlar geliyor. Çayımız da oradan geliyor. Her gün demleniyor. Bir demlik çay. Bir demlik dediğim dört beş kere geliyor. Sağ olsun bize her konuda destek veriyorlar.

- Son süreçte organize sendikalaşan birçok fabrika oldu. Örgütsüz olan birçok yer var. Onlarla ilişkileriniz nasıl?

Burayla sınırlı kalmamalı. UPS kazandı. Schneider kazandı. Roteks örgütlendi, sözleşmeye oturduklarını biliyorum. HMS makine... Hatta oraya ziyaretimiz vardı bizim. Telefon açtılar. Daha sonra görüşelim dediler. Şu anda atılan işçiler içeriye alındı sözleşmeye oturuyoruz dediler. Tam ziyaretten bir saat önce yola çıkıyorduk artık. Allince One ve Schneider’den arkadaşlarla iletişim kurduk, ziyaret edecektik. O arada haberi geldi. Gerek kalmadı, gitmedik. Kazandılar. Daha da mutlu olduk.

Burayı kazandıktan sonra bütün organize işçiler arasında bir komite kurup, bu komiteyle birlikte çalışmak gerekiyor. İlla ki burada çalışan herkesin buradaki fabrikalarda çalışan bir kardeşi bir akrabası bir tanıdığı arkadaşı vardır. İletişime geçip sendikal örgütlenmeyi yaygınlaştırmamız lazım. Hükümetin çıkarmaya çalıştığı bir sendikalar yasası var. Artık herkesi yani işçiyi örgütsüz hale getirmek istiyorlar.

-Günlerdir birlikte direniştesiniz. Bu örgütlenme süreci ve direniş Billur Tuz işçilerine ne kazandırdı?

Buradaki insanların çoğu içeride birbirine selam vermezdi. Şimdi sabah 7.00’den akşam 18.00’e kadar sohbet, ıslık ve sloganların haricinde, sohbetlerle, güzel diyaloglarla geçiyor. Bize bu direniş arkadaşlığı dostluğu kazandırdı. Yani bir birliktelik yoktu. Ve şuna inanın, işverenin baskılarından bıktık. Artık öyle bir şey ki şu kapıdan içeriye girdiğimiz zaman ben kendim için söyleyeyim ama diğer arkadaşlarda da gözlemliyordum, hepimizin suratı beş karıştı. Şu kapının önünde bu yağmura rağmen bu soğuya rağmen şimdi yüzümüz gülüyor. Çektiğimiz sıkıntıya rağmen yüzümüz gülüyor.

- Son olarak buradan işçilere, emekçilere neler söylemek istersiniz?

Son olarak benim tespitim var, bir dönem gerçekten işçilerin dönemiymiş. 80 darbesinden sonra sendikaları kapatmışlar. Duraklama ve gerileme dönemi yaşanmış. Şu anda bir yıl içerisinde üç fabrikada Çiğli Organize’den bahsediyorum ama diğer yerlerde de var. Hugo Boss, UPS, Kampana da var, ben artık bunu işçi sınıfının yavaş yavaş ayaklanması olarak görüyorum. Ayaklanma dönemi başladı diye düşünüyorum. O yüzden geleceğe umutla bakıyorum.

İşçilere de söylemek istediğim; şu anda mevcut yasalarda bizim olan haklar var. Biz bunların üzerine korkmadan gidersek bizim olmayanları da biz kendimiz ele alıp kendi adımıza değiştirmemiz lazım. İşçi sınıfı sandığa gittiği zaman da sınıfını bilerek davranmalı.

Kızıl Bayrak / İzmir

İMO'da direniş başladı!



İnşaat Mühendisleri Odası'nın (İMO) Ankara'daki genel merkezinde çalışırken sözde “demokrat” oda yönetimi tarafından keyfi gerekçelerle işten atılan **Cansel Malatyalı** 20 Şubat günü direnişe başladı.

Tez-Koop-İş, EMO çalışanları, BDSP ve +İvme'nin de destek verdiği eylemde “Jeoloji, İMO Her yer Mobing”, “Arkadaşıma Dokunma”, “İş, ekmek yoksa barış da yok” dövizleri taşındı. İlk açıklama Tez-Koop-İş tarafından gerçekleştirildi.

Açıklamada, işten atma kararından geri dönülmesi için tüm yasal ve demokratik hakların kullanılacağı belirtilerek Malatyalı'nın mücadelesinin yanında olunacağı söylendi. Cansel Malatyalı da yaşadığı süreci anlatarak, kendisinin işten atılmasıyla birlikte diğer arkadaşlarının da sıranın kendisine gelmesini beklediklerini söyledi.

BDSP'den destek

BDSP'nin “Cansel Malatyalı yalnız değildir”, “Cansel Malatyalı işe geri alınsın” dövizleriyle katıldığı açıklamadan önce İMO yönetimi tarafından diğer odaların yönetimleri aranarak direnişe destek vermemeleri yönünde basınç uygulanmaya çalışıldı. Açıklamadan sonra oturma eylemi başlatıldı.

Malatyalı, direnişin 2. gününde mesai saatinin başlaması ile birlikte yerini aldı. Gün içerisinde çeşitli kitle örgütlerinin ziyaret ettiği Malatyalı'nın, işe geri alınması için imza toplandı ve yazdığı mektup dağıtılarak süreç hakkında bilgi verildi.

Malatyalı, direnişinin ilk gününde sorularımızı yanıtladı.

“İşimi geri alana kadar mücadele edeceğim”

- Kaç yıldır İMO'da çalışıyordun?

Bundan 4,5 yıl önce İnşaat Mühendisleri Odası Genel Merkezi'nde işe başladım. Görevim temizlik ve çay servisi yapmaktır. 31 Ocak 2012 tarihinde elime tutuşturulan bir kâğıt parçasından oda yönetim kurulu kararıyla “performans yetersizliği nedeniyle” işten atıldığımı öğrendim. Evli ve iki çocuk annesiyim. Kocam emekli olmasına rağmen Ostim'de çalışıyor. Ben de ailemin geçimini sağlamak için çalışmak zorunda olan bir emekçiyim.

- İşten atılma sürecin nasıl gelişti?

Her gün mesaime işe başlama saatinden erken gelerek özveriyle çalışmama rağmen “oturma gruplarının gelişigüzel bir şekilde bırakılması, lavabo etrafındaki duvarların üzerindeki lekelerin çıkarılmaması, çay servisi yapılmaması” gibi uydurma bahanelerle 3 defa yazılı savunmam istendi. Kabul

etmediğim, fakat geçmiş günlere ait olduğu için kanıtlayamadığım bu uydurma bahanelerde ısrar ettiğim gerekçesiyle işten atıldım.

- Ne gibi baskılarla karşılaştın?

İMO Genel Merkezi'nde 8. kat yönetimin bulunduğu ve benim sorumlu olduğum katlardan birisidir. Bir gün Züber Akgöl bu katta birlikte çalıştığım sekreter arkadaşla buradaki tuvaletin personel tarafından kullanılmayacağını söylemiş. Bu uyarıdan sonra ben de, sekreter de tuvaleti kullanmadık. Yönetim katında işleri olan arkadaşlar geldiğinde bazen tuvaleti kullanmak isteyenler oluyordu. Biz de uyarıyorduk. Tam hatırlamıyorum ama birkaç hafta sonra sekretere bağırıldığını duydum. Çay ocağından çıktığımda Züber Akgöl'ün sekreterin üzerine yürüdüğünü ve bize tuvalet yasağıyla ilgili söylediklerini inkâr etmeye çalıştığını gördüm. Sonrasında odasına gidip beni çağırdı ve bana cevap verme imkânı tanımayıp sürekli bağırarak dedikodu yapmakla suçladı. Ertesi gün bana artık 8. katta çalışmayacağım, 6. katta görevli olduğum söylendi. Suçsuz olduğum halde tuvalet yasağı dışarıdan duyulduğu için bana ceza kesilmişti.

Öğle yemeğini İMO Lokalinde yemeye zorlama

Bir sene öncesine kadar bütün personele sosyal hak olarak yemek ücreti veriliyordu. Öğle yemeklerini personel ister İMO'nun işletmeye verdiği lokalde, ister dışarıda istediği bir lokantada yiyordu. Sonra görüşümüz alınmadan yemek paralarımızın kesilerek lokale yatırıldığı bildirildi. Bu tutuma tepki olarak yemeğe inmedim. Aradan çok geçmedi çağrıldım ve huzursuz edici bir şekilde neden yemek yemediğim soruldu. Ben de rahatsızlığım var diyerek yemeklerin dokunduğunu paramın iadesini talep etmediğimi söyledim. Sonrasında 3 defa daha çağrıldım ve her defasında aynı cevabı verdim. Yemeğe inmezsem işten atılacağıma dair arkadaşlarımla haber gönderilmesine rağmen inmedim.

Çay ocağına kapı yapılması ve mutfaktan çıkışın yasaklanması

Benim mutfak diye oturduğum yer yangın merdivenine geçişin olduğu 2 metre uzunluğunda, 1 metre genişliğinde bir yerdi. Hem 6. katta hem de 8. katta mutfaktan çıkmam yasaktı. Dışarıya açılan acil çıkış kapısı mutfakta olduğu için personel sigara içmek için sürekli mutfaka geliyordu. Sonrasında sigara dumanından rahatsız olunduğu gerekçesiyle mutfaka kapı yaptırıldılar ve kapının sürekli kapalı kalması gerektiğini ve benim oradan çıkmayacağımı söylediler. Mutfak dışındaki işlerle uğraştığım saatler dışında bütün günüm bu daracık yerde sinir harbi içerisinde geçiyordu.

Telefonla konuşmanın kısıtlanması

8. katta kendi telefonumuzla konuşmamız ve misafirlerimizin gelmesi istenmiyordu. Bu tip durumlarda agresif hareketler içine giriliyor, sürekli tedirginlik veriliyordu. Kardeşlerim ziyaretime geldiklerinde bile birer bardak çaylarını içtikten sonra kalkmaları gerektiğini söyledim, çünkü tedirginlik yaşıyordum.

Aşağılama ve hakaretler

Genel merkeze ziyarette gelen insanlara çay servisini

ben yapıyordum. Bir gün benim de tanıdığım dört erkek misafire çay servisi yaparken merhabalaştığım sırada Züber Akgöl bana o insanların yanında “sen de herkesi tanıyorsun, damgalı eşek gibisin” diye hakaret etti. O an neye uğradığımı şaşırdım ve o gün kendime gelemedim. Çıkıp gitsem ekmegiimdi, çalışmak zorundaydım. İki tane çocuk büyütüyordum. Her şeye gözümü kapatıp devam ettim.

Diğer çalışanlar aracılığıyla baskı yapıldı

Çalıştığım 4,5 yıl içerisinde 1 defa personel toplantısı oldu. Amacın güya şikâyetlerimizi, rahatsızlıklarımızı dile getirmemiz olduğu söylendi. İlk konuşma yönetim kurulu tarafından yapıldı. Sonrasında personel amiri “çalışırsanız böyle çalışırsınız, çalışmazsanız kapı orada paşa gönlünüz bilir” dedi. Çalışanları işsiz kardeşimizle, arkadaşımızla tehdit ediyordu. Yönetim bu gibi durumlarda kendi doğrudan söylemediklerini bazı personeller aracılığıyla iletirdi.

İşten atılma sebebim işlerimi yapmadığımdı. Oysa uzunca bir süre iki kişilik çalışmıştım. Ama yine de eleştirilmeden bir gün geçmiyordu. İçeride çifte standart vardı, yemek param keyfi olarak kesilmişti ve yemek hakkım elimden alınmıştı, sürekli psikolojik şiddet vardı, 8. katta tuvalete girmek yasaklanmıştı, mutfaka kapı yaptırılmış çalışma alanım iyice daralmıştı, üzerime iftira atılıyordu. Bunlara rağmen direniyordum. Çünkü çalışmak zorundaydım. İki çocuk annesiyim. Geleceğim, emeklilik hakkım keyfi bir şekilde elimden alındı. Devletin biz çalışanların elinden aldıkları yetmiyormuş gibi bir de çalıştığımız kendi kalelerimiz bildiğimiz yerlerde haklarımız gasp ediliyor.

İşimi geri alana ve onurlu bir şekilde çalışana kadar mücadele edeceğim.

- Direniş sürecin bundan sonra nasıl devam edecek?

- Şu anda bir basın açıklaması ile direnişimizi başlattık. Bundan sonra mesai saatleri boyunca burada bekleyeceğim. Ancak ilerleyen süreçte bu bekleyişimi gece-gündüz burada oturma eylemine de dönüştürebilirim.

- 8 Mart yaklaşıyor. Direnişçi bir kadın olarak kadın emekçilere neler söylemek istersin?

- Özellikle vurgulamak isterim ki 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günüdür. Biz bu direnişe başlamadan önce kadın hareketlerine de haber verdik. Ancak görüldüğü gibi hiçbir gelmedi. 8 Mart geldiğinde kadın hareketleri yanıma gelirse onları sahiplenmeyeceğim. Bu bir emek mücadelesidir. Onların bu süreçte benim yanımda olması gerekiyordu.

- Maltepe Belediyesi işçileri de direnişter. Onlara neler söylemek istersin?

- Onlar buraya geldiğinde bir araya gelebiliriz. Sonuçta bizler emek mücadelesi için buradayız. Geldiklerinde ortak birşeyler yapabiliriz. Direnişlerini selamlıyorum.

- Ailenin bu süreçteki tutumu nedir?

- Ailem hep yanımda. Beni destekliyorlar. Haksızlığa karşı hep yan yanayız. Şu anda annem, eşim, çocuğum, kardeşim ve görümcem direnişime destek veriyor.

- Son olarak söylemek istediğin bir şey var mı?

- Herkesin desteğini bekliyoruz. Birlikte hareket edersek işten atmaları engelleyebiliriz.

Kızıl Bayrak/ Ankara

Taşeron işçileri hakları için Ankara yolunda

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri hakları ve gelecekleri için Ankara yolunda. CHP'li Maltepe Belediyesi yönetiminin işten atma saldırısı ve taşeron köleliğine karşı CHP Genel Merkezi'ne 18 Şubat Cumartesi günü yürüyüş başlatan işçilerin eylemi tüm zorluklara rağmen devam ediyor. İşçiler yürüyüşlerine Gebze'den itibaren 4 kişiyle devam ediyorlar.



1. gün – 18 Şubat

Ankara yürüyüşü coşkulu ve kitlesel bir uğurlamayla başladı. Saat 10.30'da destekçi güçlerin de direniş alanında toplanmasının ardından işçiler adına basın açıklamasını İlhan Yıldırım gerçekleştirdi. Geride kalan sürede dostlarını ve düşmanlarını da çok iyi tanıdıklarını söyleyen Yıldırım, yaktıkları bu ateşin sadece Maltepe Belediyesi işçilerinin değil tüm taşeron işçilerinin mücadelesini yansıttığını ifade etti. CHP Genel Merkezi'ne yürüyerek CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'na taşeron köleliğiyle ilgili sözlerini hatırlatacaklarını belirten Yıldırım, mecliste grubu bulunan partilere de taşeronluk sistemiyle ilgili dosya vererek mecliste önerge vermelerini talep edeceklerini sözlerine ekledi. Ankara yürüyüşleri sırasında her durakta farklı bir konuya dikkat çekeceklerini söyleyen Yıldırım, İstanbul'da da eylemler yapacaklarını ifade etti. Açıklamanın ardından yürüyüşe başlayan işçilere Dev Sağlık-İş, Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube, Birleşik Mücadele Platformu, Tüm Bel Sen İstanbul 3 No'lu Şube, Eğitim Sen İstanbul 5 No'lu Şube, TİB-DER, BDSP, DHF, ÖDP, TKP, İMD ve DAF destek verdi. Taşeron işçileri Kartal merkezde Tüm Bel Sen, Eğitim Sen 5 No'lu, Genel-İş üyesi Kartal Belediyesi işçileri ve 1 No'lu Şube Başkanı Mahmut Şengül karşıladı. Burada bir konuşma yapan Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Başkanı Mahmut Şengül, taşeron köleliğine karşı direnen işçilerin yanında olmaya devam edeceklerini dile getirdi. Taşeron sistemiyle ilgili yasal düzenleme yapılana kadar mücadelelerinin süreceğini söyleyen Şengül direnişçi işçilere başarılar diledi. Tuzla Gemi önüne kadar yürüten işçiler burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

İşçiler tersanelerdeki kuralızsız çalışmaya ve taşeronluk sistemine vurgu yaptıkları basın açıklamasında, 4 Şubat'ta iş cinayetine kurban giden tersane işçisi Ümit Damgacı'nın ölümünün sorumlusunun kendilerini kapı önüne koyan taşeronluk sistemi olduğunu vurguladılar. Tersane işçilerini, iş cinayetlerine karşı örgütlü mücadeleyi

yükseltmeye çağıran direnişçi işçiler daha sonra sözü desteğe gelen Tersane İşçileri Birliği Derneğine verdi. TİB-DER sözcüsü kendilerinin yıllardır bu kuralızsız çalışmaya karşı mücadele ettiklerini, aynı yoldan ilerleyen Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişini selamladıklarını söyledikten sonra işçilerin kurtuluşunun kendi ellerinde olduğunu ifade etti. TİB-DER mücadeleyi ve sınıf dayanışmasını her yerde yükselteceklerini ifade etti.

2. gün – 19 Şubat

Tuzla'dan yola çıkan işçiler, yürüyüşün ikinci gününde kadın cinayetlerine dikkat çektiler. E-5 üzerinden yürüten işçilerin ilk durağı, İtalya'nın Milano kentinden dünya barışına dikkat çekmek için 8 Mart 2008'de yola çıkan ve 31 Mart 2008'de Kocaeli'nin Gebze İlçesi'nde öldürülen Pippa Bacca'nın kaçırıldığı yer olan Gebze Mc Donalds önüydü. Burada bir açıklama yapan işçiler, Gebze'de tecavüze uğradıktan sonra öldürülen İtalyan sanatçı Bacca'yı andılar. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü öncesinde, kadın cinayetlerine dikkat çeken işçiler, kadınların hem sınıfsal, hem de cinsel sömürsünün ancak kadın erkek el ele mücadele ile sonlandırılacağına işaret ettiler. Açıklamanın ardından Pippa Bacca'nın kaçırıldığı yere, beyaz gelinlik bıraktılar. Açıklamanın ardından yürüyüşlerine devam eden işçiler Gebze merkeze ulaşarak günü tamamladılar

3. gün – 20 Şubat

Geceyi Gebze'de konaklayarak geçiren taşeron işçileri saat 10.00'da Gebze merkezinden yola çıktılar. Yürüyüşün 3. gününde işçiler Dilovası'na ulaştılar. Taşeron işçileri Dilovası'nda gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla işçi sağlığı ve iş güvenliği ile bölgede yaşanan kapitalist felaketi gündeme taşıdılar.

İşçilerin yürüyüşüne BDSP çalışanları da eşlik etti. Yürüyüş güzergahı üzerinde, park bahçe işlerinde çalışan taşeron firma işçileri de Maltepe işçilerinin yürüyüşünü selamladı.

Yürüyüşleri sırasında "İşimiz, aşımız, alınterimiz için Ankara'ya yürüyoruz / İşten atılan Maltepe Belediyesi taşeron işçileri" pankartını taşıyan işçiler yürüyüşlerine ve direnişlerine destek çağrısında bulunuyorlar.

4. gün – 21 Şubat

Yürüyüşün 4. gününe Kocaeli'nin Körfez



ilçesinden başlayan işçiler saat 17.00'de İzmit şehir merkezine ulaşarak destekçi güçlerin katılımıyla yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Kocaeli yerelindeki sendikalar, ilerici güçler ve kitle örgütlerinin temsilcileri taşeron işçilerinin mücadelesini sahiplenerek sınıf dayanışmasını yükseltti.

Taşeron işçilerini İzmit merkezde KESK bileşenleri, BDSP, TKP, EMEP, ÖDP, SDP, Halkevleri, DHF, ESP, Sosyalist Gelecek Parti Girişimi, HDK, BDP, DİSK/Emekli-Sen, Dev Sağlık-İş Sendikası ve Sosyalistlerin Meclisi üyeleri karşıladı.

Yürüyüşün ardından taşeron işçileri Sabri Yalım Parkı'nda gerçekleştirdikleri açıklamada özelleştirmelere dikkat çektiler.

Direnişçi işçiler adına basın açıklamasını okuyan Alper Ekici, Kocaeli'de kurulu SEKA kağıt fabrikasının özelleştirilme sürecini hatırlattı. Saldırılarına karşı birleşik mücadelenin önemine dikkat çekti.

Yaklaşık 70 kişinin katıldığı eylemin ardından taşeron işçileri ve destekçi güçler Eğitim Sen Kocaeli Şubesi'ne geçtiler.

5. gün - 22 Şubat

Saat 10.00'da İzmit İnsan Hakları Parkı'nda yürüyüşün 5. gününü başlatan taşeron işçileri Sakarya girişine kadar yürüdü. Taşeron işçileri sınıf dayanışması ile uğurlandı. İzmit'ten ayrılan direnişçi işçiler D-100 karayolu üzerinden yürüyüşe devam ettiler.

6. gün - 23 Şubat

İşçiler saat 12.30'da Sakarya-Adapazarı AKM önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Eski Tekel işçilerinden mesaj

Maltepe işçisi arkadaşlarımıza Hatay'dan binlerce selam. Direnişinizi, dik duruşunuzu ve yürüyüşünüzü destekliyoruz. Davanızı davamız olarak görüyoruz. Sendikal bürokrasinin destek olmadığını öğrendik ve önünüze bunlardan kimseyi almamanızı ve tek başınıza mücadele etmenizin daha olumlu sonuçlanacağını düşünüyoruz. Size nacizane önerimiz; hepinize tek yürek, tek düşünce ve tek yumruk olmanızdır. Önünüze ne kadar engel ve zorluk çıkarsa çıksın birlikteliğinizi kaybetmemenizi temenni ederiz. Sonuç alana kadar bildiğiniz yoldan şaşmayın, yılmayın, umutsuzluğa kapılmayın. Her doğan günün ardından bir umut vardır. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Bu kar-kış gününde sizin sıcaklığınızı Hatay'da hissediyoruz. İşçi sınıfının yürüyüşün şimdiki son temsilcileri olarak sizleri kutluyoruz. Bedenen Hatay'daysak ruhen yanınızdayız.

Unutmayın ki, örgütlü bir kitleyi hiçbir şey yıkamaz. Sendikal bürokrasiye değil de komitelerinize sahip çıkın. Biz Tekel işçilerine kaybetmiş gözüyle bakmayın. Paranın satın alamayacağı onuru kazandık. Onurlu ve dik durmanın da hiçbir şeye değişilmeyeceğini bilmenizi isteriz. Bu bile torunlarınıza anlatacak kadar güzel bir hatıradır. İnsanlar servetleriyle değil, anılarıyla yaşarlar. Hepinizi can-ı yürekten selamlıyoruz. Mücadelenizi destekliyoruz. Olumlu sonuçlanmasını isteriz.

Bahar süreci v



Yeni bir bahar dönemi içerisine girmiş bulunuyoruz. Önümüzde yoğun ve birbirini takip eden bir dizi gündem var. 8 Mart'la başlayan ve içiçe geçerek birbirini takip eden bahar gündemleri üzerinden başarılı bir kitle faaliyeti yürütmek, partinin önüne koyduğu çok yönlü hedefler doğrultusunda yol alabilmenin önemli bir ayağını oluşturmaktadır. Öyle ki, bu bahar dönemi parti çalışmamızın çok yönlü sınanacağı bir yerde durmaktadır.

Dolayısıyla kısa sayılabilecek bir süreç içerisinde bir dizi alanda somut kazanımlar elde edebilmenin yolu, öncelikle politik kitle faaliyeti ekseninde yakalanacak başarı ile dolaysız bir ilişki içerisinde olacaktır. Bir başka ifadeyle, bahar dönemi üzerinden ortaya konulacak toplam kitle çalışması pratiği, yeni dönem hedeflerimizin kazanılmasında önemli bir yer tutacaktır.

Kitleleri kazanmayı hedefleyen bir pratik

Bahar sürecinde yürüteceğimiz faaliyet üzerinden partimizin çeperinde anlamlı bir genişleme yaratabilmek, bunu en başta sınıf faaliyeti üzerinden başarabilmek, tüm faaliyet alanlarının önünde duran önemli bir görevdir. Bunun yolu ise sınıf ve emekçi kitleleri kucaklayan bir faaliyet düzeyi ortaya koymaktan geçmektedir.

İçerisinden geçilen süreç buna belli olanaklar da sunmaktadır. Zira geçtiğimiz dönemlerde hayata geçirilen kapsamlı yıkım saldırılarının kitlelerin yaşamında doğrudan sonuçlar üretmeye başladığı, buradan hareketle hoşnutsuzluğun tepkilere dönüşme potansiyelinin çoğaldığı bir dönemden geçiyoruz. Buna örnek GSS saldırısıdır. Sağlıkta yıkım programı sermaye tarafından adım adım hayata geçirilmekte ve her adımında kitlelerin karşısına yeni problemler çıkarmaktadır. Bu ve benzeri gelişmelerin önümüzdeki süreçte sık sık

gündeme geleceğinden kuşku duymamak gerekiyor. İşte UİS adı altında gündeme getirilen sosyal ve iktisadi yıkım programı da adım adım işletilmekte, emekçi kitleler bunun sonuçları ile parça parça yüzleşmektedir. Bir başka somut olgu ise artan baskı ve devlet terörü gerçeğidir. Azgın kapitalist sömürüyü tamamlayan bir süreç olarak sistematik baskı ve devlet terörü kesintisiz bir şekilde ve tüm somutluğu ile kitlelerin yaşamında sonuçlarını üretmektedir.

Bahar dönemini tüm bu saldırıların bütünlüğü içerisinde ama somutluğu ile kitle çalışmasına konu edilmesi, bu eksen üzerinden kitlelerin hoşnutsuzluğunun örgütlenmesi, önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Burada asıl önemli halka, bir kez daha çalışmanın yaratıcı bir şekilde yerleştirebilmesi noktasıdır ve sorumluluklar çerçevesinde vurgu partinin yerel örgütlerinedir.

Bahar dönemi üzerinden ifade etmek gerekirse, yönetsel olarak yerellerde yürütülecek kitle faaliyeti elbette “en geniş işçi ve emekçi kitlelerini kucaklayacak” bir çerçevede ele alınmalıdır. Ancak burada dikkat edilmesi gereken husus çalışmanın salt “araçların kullanımı” çerçevesine sıkıştırılmamasıdır. Elbette parti materyallerinin böylesi bir süreçte etkin ve yoğun kullanımı, güçlü bir propaganda-ajitasyon, faaliyetin önemli bir ayağını oluşturmaktadır. Bu açıdan yukarıdaki vurgu bir yanılsamaya yol açmamalıdır. Burada önemli olan kitle çalışmasının bu sınırlara takılıp takılmadığı, ötesine geçilip geçilemediğidir.

Bu açıdan faaliyet içiçe geçen halkalar şeklinde, bir başka ifadeyle en dar alandan, yani hedef fabrikalardan başlayarak genişletilerek planlanmalı ve yürütülebilmelidir. Yerelerde faaliyet planlanırken, en başta fabrika çalışmaları üzerinden hareket edilmeli, ardından bunu tamamlayacak şekilde diğer halkalara geçilmelidir. Ama bir kez daha hatırlatmakta fayda var; özellikle bahar süreci gibi bir dönem

e kitle çalışması üzerine

içerisinde bunların hiçbirisi ötekine feda edilmemeli, biri diğeri adına zayıflatılmamalıdır.

Planlı ve hedefli bir faaliyet

Kitle çalışmasında sonuç elde etmenin birinci koşulu, faaliyetin somut hedeflere dayanıyor olmasıdır. İkincisi ise bu hedefler üzerinden planlı bir çalışmayı hayata geçirebilmektir. Yani toplamında derinlemesine ele alındığında, faaliyetin hiçbir boyutunda ve genişliği üzerinden değerlendirildiğinde ise hiçbir alanında boşluk bırakmamak başarının en temel halkalarıdır.

Genelde politik kitle faaliyetinin sonuç üretememesinin gerisinde bu iki yön üzerinden gündeme gelen belirsizlikler, kendiliğindencilik ve rutin yaklaşımlar yer alıyor. Bu yönüyle en başta yerel parti örgütleri süreç boyunca politik faaliyeti döne döne masaya yatırmalı, faaliyetin her adımını gözden geçirmeli ve müdahale gerektiren yerleri tespit edip büyük bir inisiyatifle sürece dâhil olabilmelidir.

Planlı çalışma denetim demektir. Faaliyetin bir rotaya sahip olması ve buradan yaşanan sapmaların daha rahat görülebilmesi demektir. Dolayısıyla bahar süreci şimdiden tüm parti örgütleri tarafından somut bir planlamanın konusu haline getirilmeli ve bu konuda tam bir bilinç açıklığı ile sürece yüklenilmelidir. Başarının yolu büyük oranda böylesi bir çalışma ile açılacak, faaliyetin gelişim seyri çok daha istikrarlı olacaktır.

Olanakların güce, güçlerin niteliğe dönüştüğü bir çalışma!

Bahar dönemi kitle faaliyeti üzerinden ifade edilmesi gereken bir başka nokta ise, mevcut birikimin büyütülmesi ve ileriye çıkarılması sürecidir. Böylesi dönemlerde tüm güçler bir adım daha ileri taşınmalı, hiçbir olanak ve ilişki boşa çıkarılmamalıdır. Zira seferberlik böylesi bir şeydir. “Savaşın kazanılması” için tüm güç ve olanakların sürece dâhil edilmesidir.

Böylesi bir yüklenme süreci mevcut olanakların önümüzdeki dönemin güçleri haline gelmesine vesile olacak, dahası yeni imkânların kapılarını aralayacaktır. Kaldı ki siyasal yaşamın seyri böyle ilerlemekte, süreç düz bir çizgi üzerinde değil sıçramalı olarak gelişip şekillenmektedir. Burada sorun sürecin gerekliliğine uygun halkaları yakalayabilmek ve bunları doğru bir şekilde değerlendirebilmektir. Rutin bir kitle faaliyeti üzerinden bu asla başarılamaz. Dinamik, gözünü çalışmanın ya da nesnel süreçlerin yarattığı olanaklara dikmiş, bu olanaklardan en doğru bir şekilde yararlanmaya bakan bir ruh ve pratik tutumla ancak bunu başarabiliriz.

Salt koşuşturan değil ama sonuç üreten, bunları birikime dönüştüren bir çalışma tarzı niteliksel gelişimin de önemli bir koşuludur. Böylesi süreçlerde çoğu zaman işin bu tarafı gözden kaçırılabilir ya da “yoğunluklar” üzerinden niteliksel gelişim süreci perdelenebiliyor. Oysa ki sürecin en kritik halkası budur ve çoğu zaman politik kitle faaliyetinin bir sonraki döneme geriye bıraktığı en önemli birikim nitelik planında ortaya çıkarılan kadarı oluyor. Dolayısıyla kitle çalışmasının her aşamasında işin bu yönü titizlikle gözetilmeli, bu yönlü sonuçlar genel ve soyut değerlendirmelerin ötesinde ele alınabilmelidir. Ancak böylelikle olanaklar

Böylesi dönemlerde tüm güçler bir adım daha ileri taşınmalı, hiçbir olanak ve ilişki boşa çıkarılmamalıdır. Zira seferberlik böylesi bir şeydir. “Savaşın kazanılması” için tüm güç ve olanakların sürece dâhil edilmesidir.



güce, güçler niteliğe dönüşebilir.

Bir kez daha altını çizmek gerekirse, bu dönem boyunca “herkesi bir adım öne çıkarmayı” başarabilmeliyiz. Bunun koşullarını yaratmakta parti olarak büyük bir çaba içerisinde olmalı, dikkatli ama cüretkâr davranabilmeliyiz.

1

Kitle çalışmasında devrimin olanakları ve gücü ile buluşabilmeliyiz!

Parti olarak dünyanın içerisine girdiği süreci bilimsel bir yaklaşım üzerinden ve açık bir bilinçle tanımlamış bulunuyoruz. Bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi! Evet, dünyanın içerisine girdiği bu dönem giderek kitlelerin sosyal ve toplumsal pratiği ile de doğrulanmakta, olayların seyri döne döne partinin tespitlerini haklı kılmaktadır.

O halde komünistler olarak dönemin görev ve sorumlulukları üzerinden kitle çalışmasını ele almalı, yaşanan son gelişmeler ve olgular ışığında döne döne pratiğimizi sorgulayabilmeliyiz. Zira devrimin olanaklarının giderek kitlelerde mayalanmakta olduğunu ifade ettiğimiz, dünyanın çeşitli yerlerinde yaşanan gelişmeler bunu tartışmasız bir şekilde doğrulamaktadır dediğimiz bir dönem, devrimin tarihsel

öne çıkardığımız bir dönemde, kitle çalışmasının mahiyeti de ona göre şekillenmek durumundadır. Bugün komünistler olarak dünyanın içerisine girdiği sürecin ihtiyaçlarına yanıt verecek bir kitle çalışması pratiğini önümüze almak, geride kalan yılların bu yönlü devrimci eleştirisi üzerinden hareket etmek, her türlü rutini kırıp atarak devrime hazırlanmak sorumluluğu ile karşı karşıyayız.

Devrimin bütün imkânları sınıf ve emekçi kitlelerin bağrında fazlasıyla bulunmakta, dahası bu olanaklar tarihsel olarak içerisine girmekte olduğumuz dönem itibarıyla çok daha olgunlaşmaya başlamaktadır. Devrimin partisi tam da bu olanaklarla buluşabildiği ölçüde büyür, gelişir ve bütün bir harekete önderlik edebilecek düzeye ulaşır. Bizler de kitle çalışmamızı büyük bir cüret, yaratıcılık, inisiyatif ve devrimi örgütleme bilinci üzerinden ele almalıyız. Zira biz devrime hazırlanan bir partiyiz. Biz devrimin partisiyiz.

Önümüzde uzanan bahar süreci boyunca yürütülecek olan kitle faaliyetini bu bakış ve ruh haliyle, bu bilinç ve kararlılıkla, buna uygun bir tempo ve inisiyatifle hayata geçirmeliyiz.

EKİM

(EKİM, Şubat 2012 tarihli 279. sayısından alınmıştır...)

BDSP'nin 8 Mart etkinlikleri programı...

“Emekçi kadınlar devrimci 8 Mart'a yürüyor!”



Sermayenin topyekûn saldırısını emeğin kızıl baharıyla püskürtmenin ilk adımı olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü geçmiş yıllarda olduğu gibi bu yıl da sınıfsal özüne ve anlamına uygun devrimci etkinliklerle kutlanacak. Devrimci 8 Mart hazırlıklarını sürdüren BDSP'li sınıf devrimcileri de başta İstanbul'un sanayi bölgeleri olmak üzere 10 merkezde etkinlikler gerçekleştirecekler.

İzmir'de emekçi kadınlar buluşuyor!

8 Mart sürecinde İzmir BDSP tarafından geçmiş yıllarda olduğu gibi bu yıl da emekçi kadınlar buluşması düzenleniyor. “Gericiliğe, sömürüye, eşitsizliğe ve şiddete karşı emekçi kadınlar buluşuyor!” şiarlı etkinlik 26 Şubat Pazar günü saat 14.00'te Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi Marmara Salonu'nda gerçekleştirilecek.

Emekçi kadınlar buluşmasında Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu bir oyun sergileyecek. Eylem Güler bir keman dinletisi sunarken Sokak Orkestrası da ezgileriyle etkinliğe katkı sunacak. İşçi Kültür Sanat Evi tarafından hazırlanan bir şiir dinletisinin de yer aldığı programda, işçi kürsüsü bölümünde ise direnişçi işçiler ve farklı sektörlerden kadın emekçiler söz alacak.

İstanbul'un dört bir yanında etkinlikler

İstanbul'un çeşitli sanayi havzalarında 8 Mart'a yönelik hazırlıklar salon etkinlikleriyle sürecek. 6 farklı bölgede gerçekleştirilecek etkinliklerde 8 Mart'ın kızıl tarihi ve mücadele geleneği ön plana çıkarılacak.

Küçükçekmece BDSP, 25 Şubat Cumartesi günü gerçekleştireceği 8 Mart etkinliğiyle “Sömürüye, eşitsizliğe, şiddete, gericiliğe karşı” emekçi kadınları mücadeleye çağırarak. İnönü Mahallesi Tolga Caddesi No: 50 (Pazartesi Pazarı Sokağı yanı

adresindeki Sinoplular Derneği'nde gerçekleştirilecek etkinliğin programında Sefaköy İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu. Kültür Evi Şiir Topluluğu'nun yanısıra müzik dinletisi ve sinevizyon gösterimi yer alıyor.

Demokrasi Cd. Serkan Sk. No:3 Sancaktepe / Üçler Market karşıtı adresindeki **OSİM-DER**'de 26 Şubat Pazar günü saat 14.00'te başlayacak 8 Mart etkinliğinin programında Şelpe Ustası Muzaffer Özdemir, OSİM-DER Müzik Grubu'nun yanısıra şiir ve sinevizyon gösterimi yer alıyor. BDSP tarafından düzenlenen 8 Mart etkinliğinin duyurusu bölgede yaygın biçimde yürütülüyor.

Kartal BDSP ise 8 Mart öncesinde Üsküdar Cd. Uras İş Merkezi No: 18/4 Kartal adresindeki TMMOB Makine Mühendisleri Odası Kartal Temsilciliği'nde emekçi kadın etkinliği gerçekleştirecek. Etkinlikte emekçi kadınları kapitalist sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı mücadeleye çağırılacak. Sinevizyon, şiir dinletisi, müzik dinletisinin yanısıra Domane Dersim ve Musa Kurt'un da sahne alacağı etkinlik 4 Mart Pazar günü saat 13.00'te başlayacak.

Topkapı-GOP BDSP'nin 8 Mart etkinliği 26 Şubat Pazar günü Eğitim Sen İstanbul 4 No'lu Şube toplantı salonunda yapılacak. Saat 14.00'te başlayacak etkinlik programında sinevizyon gösterimi, sunumlar, şiir-müzik dinletisi ile tiyatro gösterisi yer alıyor.

Esenyurt BDSP'nin 8 Mart hazırlıkları da 25 Şubat Cumartesi günü İncirtepe Mh. M. Kemalpaşa Cd. No:9 Tabela Durağı / Esenyurt adresindeki Derya-2 Düşün Salonu'nda gerçekleştirilecek. Emekçi Kadın Şenliği'yle hızlanacak. Sinevizyon, şiir, tiyatronun yer aldığı etkinlik programında Esenyurt İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu, Grup Gölgedekiler, Fırat Avalır, Servet Özdemir, Aliye Fişenk de sahne alacak.

Tuzla BDSP devrimci 8 Mart hazırlıkları

kapsamındaki emekçi kadın şenliğini 4 Mart Pazar günü Aydınlı Düşün Sarayı'nda gerçekleştirecek. Sinevizyon gösterimi, konuşmaların yer aldığı şenlik programında Domane Dersim, Musa Kurt ve Meyman sahne alacak. Etkinlik saat 15.00'te başlayacak.

Ankara BDSP:**Emekçi kadınlar bir adım ileri**

Ankara BDSP, 8 Mart öncesinde gerçekleştireceği etkinlikle emekçi kadınları bir adım ileri çıkmaya çağırıyor. Atatürk Bulvarı No: 127 Kat: 10 adresindeki TAKSAV'ın toplantı salonunda gerçekleştirilecek etkinlik 26 Şubat Pazar günü saat 13.00'te başlayacak. Etkinlik programında Ezgi Saykan ve Zeynep Karababa'nın yanısıra Mamak İşçi Kültür Evi Müzik-Şiir Topluluğu'nun sahne alacağı etkinlik programında Perde”SİZ” Tiyatro Topluluğu da oyun sahneleyecek. 8 Mart'a dair sunumların da yapılacağı etkinlikte belgesel gösterimi de yer alıyor.

BDSP'den 8 Mart etkinliği

Bursa BDSP 4 Mart Pazar günü “Sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı buluşuyoruz...” şiarıyla 8 Mart etkinliği gerçekleştirecek. Yerel Gündem 21'de yapılacak etkinlik saat 14.00'te başlayacak. Etkinlik programında sinevizyon, şiir ve müzik dinletisi yer alacak.

Gebze BDSP'nin düzenleyeceği emekçi kadın etkinliği 4 Mart Pazar günü saat 14.00'te Özgürlük Mh. Emre Cd. No:54 Çayirova / Gebze adresinde yapılacak. “Özgürlüğümüz ve geleceğimiz için buluşuyoruz! Kadına yönelik sömürüye, şiddete, eşitsizliğe ve gericiliğe son!” şiarıyla örgütlenen etkinliğin programında sinevizyon gösterimi, tiyatronun yanısıra Zuhal Can sahne alacak.

Sınıf devrimcilerinden devrimci 8 Mart çağrısı...

İzmir

8 Mart sürecinde İzmir BDSP, “Gericiliğe, sömürüye, eşitsizliğe ve şiddete karşı emekçi kadınlar buluşuyor!” şiarlı etkinlik düzenleyiyor.

Etkinlik çağrısı emekçi semtlerde

İzmir’in çeşitli semtlerinde emekçi kadınlar bire bir davetiyeler aracılığı ile etkinliğe çağrıldı. Çıkarılan salon içi afişler de sendikalara ve ilerici devrimci kurumlara dağıtıldı.

Etkinlik hazırlıkları kapsamında ilk olarak geçtiğimiz hafta Çiğli İşçi Kütür Sanat Evi’nde bir emekçi kadın çayı gerçekleştirildi. Toplantıda 8 Mart ve kadına yönelik şiddet üzerine sohbetler yapıldı.

Yine etkinlik çağrıları kapsamında 19 Şubat Pazar günü Buca Forbes girişinde ve Şirinyer TANSAS önünde dağıtım gerçekleştirildi. BDSP imzalı 8 Mart bildirileri ile birlikte etkinlik çağrıları dağıtılırken son yıllarda artan kadın cinayetlerine, emekçi kadınların yaşadığı sömürüye ve AKP hükümeti zamanında yapılan uygulamalara değinen ajitasyon konuşmaları yapıldı. Burada 600 el ilanı ve 600 bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Menemen Hıdırtepe’de de Kızıl Bayrak satışı ile birlikte BDSP’nin 8 Mart bildirileri ve etkinlik davetiyeleri dağıtıldı. Kapı kapı yürütülen çalışmada emekçi kadınlarla sohbetler edilerek etkinliğe çağrıldı.

Çiğli Güzeltepe Mahallesi’nde Kızıl Bayrak satışı ile birlikte 8 Mart bildirileri dağıtıldı. Gazete satışı sırasında etkinlik davetiyeleri de kullanılarak emekçi kadınlar etkinliğe çağrıldı. Etkinlik çağrısı ve 8 Mart afişleri Mavişehir, Bostanlı, Karşıyaka, Soğukkuyu, Naldöken, Yamanlar girişi, Bayraklı, Bornova, Buca, Basmane, Alsancak ve Menemen’de yoğun olarak kullanılarak İzmir’in dört bir yanı donatıldı.

Ankara

Ankara BDSP, 26 Şubat günü gerçekleştireceği etkinliğin çalışmalarına yaygın bir şekilde devam ediyor. Bu kapsamda Ankara’nın merkezi yerlerine etkinlik afişleri yapılıyor. Sakarya Caddesi, Konur Sokak, Kurtuluş Parkı ve Sıhhiye’ye afişler yaygın bir şekilde yapılırken kolluk güçlerinin afişlere karşı tahammülsüzlükleri ve saldırıları da görülüyor. Afişler bir gün içinde sökülerek veya kazınarak saldırıya uğruyor.

Mamak

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü öncesi, Mamak Emekçi Kadın Komisyonu, İşçi Kültür Evi’nde bir seminer gerçekleştirdi. Kadın sorununun tarihsel gelişiminin anlatımı ile başlayan sunum “neden emekçi kadın sorunu” denildiğine dair yapılan canlı tartışmalarla devam etti. Program çerçevesinde kadın sorununun çözümü için neler yapılabileceği tartışıldı. Sorunun özünde sınıf çelişkileri olduğu ve sınıf mücadelesinin güçlenmesiyle gerçek çözüme ulaşılabileceği vurgulandı.

Günümüzde kadın sorunu ve 8 Mart birliktelikleri üzerinden 2 ayrı tutumun ortaya çıktığı anlatıldı. Sınıfsal ve tarihsel özünden ayrı kutlanmaya çalışılan



8 Mart’ların eleştirisi yapılırken, kadın sorununun çözümünde kadın-erkek birlikte mücadele edilmesi gerekliliğinin altı çizildi.

Küçükçekmece

İşçi ve emekçiler, sınıf devrimcilerinin Küçükçekmece’de yürüttükleri devrimci bahar çalışması ile 8 Mart’ta mücadele alanlarına çağrılıyor.

“Sömürüye, eşitsizliğe, şiddete, gericiliğe karşı mücadeleye!” şiarıyla, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü anmak ve 129 kadın işçinin mücadelesine sahip çıkmak için 25 Şubat günü saat 18.30’da düzenlenecek etkinliğin hazırlıkları devam ediyor.

Etkinliğin afiş ve bildirileri Maslakçeşme Caddesi ve İnönü Mahallesi’nde yaygın bir şekilde kullanıldı. Çeşitli fabrikalara ve direnişte olan Hey Tekstil işçilerine hazırlanan bildiri ve davetiyeler dağıtıldı.

Tuzla

Tersane İşçileri Birliği 8 Mart’a yönelik çalışmalarını sürdürüyor. Hazırlıklar kapsamında “Kadınlarımızın yüzleri” adlı sinevizyonun gösterimi yapıldı. 19 Şubat günü Tuzla’daki dernek binasında yapılan gösterimde 8 Mart’ın tarihçesi anlatıldı. Gösterimden sonra yapılan sohbetlerde emekçi kadınların yaşadıkları sıkıntılardan ve genel olarak işçilerin yaşadığı sorunlardan bahsedildi. Emekçi kadınların yaşadıkları sömürünün ancak, kadın erkek birlikte mücadele edilebileceği belirtildi.



BDSP'nin devrimci bahar çalışmaları...

Ankara

26 Şubat'ta TAKSAV'da "Sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe, şiddete karşı emekçi kadınlar bir adım ileri!" şiarıyla düzenlenecek olan 8 Mart etkinliğine çağrı amacıyla bir süredir Mamak'ta ev ziyaretleri ve sunumlar gerçekleştiren sınıf devrimcileri etkinlik afişlerini Mamak genelinde yaygın biçimde kullandı. Kızılay'a yapılan afişlerle emekçiler 8 Mart'ta alanlara çıkmaya çağrıldı.

Her Cumartesi günü Yüksel Caddesi'nde açılan stantta Kızıl Bayrak ve Ekim Gençliği satışları gerçekleştirildi. Stantta 40'a yakın Kızıl Bayrak satıldı. BDSP'nin 8 Mart bildirilerinin dağıtımı ile 8 Mart etkinliğine çağrı yapıldı.

Ankara BDSP tarafından GSS'nin geri çekilmesi talebiyle başlatılan kampanya kapsamında emekçilerden imzalar toplandı.

Sınıf devrimcileri, 8 Mart etkinliğinin çağrı afişlerini 12. Cadde ve Sincan merkezdeki otobüs duraklarına yaygın bir şekilde yaptı.

Akşam saatlerinde Sincanlı emekçilerin kapıları çalınarak sosyal yıkım saldırılarına ve hak gasplarına karşı Ankara BDSP'nin, GSS'nin iptal edilmesi, kıdem tazminatı saldırısının son bulması, özel istihdam büroları ve bölgesel asgari ücret yasa tasarısının iptal edilmesi talebini içeren imza kampanyasına destek olmalarını istendi.

Sincan merkezdeki üç ayrı noktada işçi servislerine ve otobüs duraklarında bekleyen emekçilere etkinlik çağrıları ve BDSP'nin 8 Mart bildirileri ulaştırıldı.

İstanbul

Sınıf devrimcileri **Topkapı** ve **Gaziosmanpaşa**'da devrimci sınıf faaliyetini aralıksız sürdürüyorlar.

Sınıf devrimcileri GOP ve Alibeyköy'ün emekçi mahallelerinde ev ziyaretleri gerçekleştirdiler. Haftasonu gerçekleştirilen ev ziyaretlerinde emekçilerle 8 Mart üzerine sohbet edildi. Ev ziyaretlerinde BDSP'nin gerçekleştireceği etkinliğe çağrı yapıldı.

BDSP nin 8 Mart afişleri Topkapı, Alibeyköy, Gazi Mahallesi, Topçular, Rami ve GOP'ta yaygınca kullanıldı. Ayrıca 26 Şubat'ta gerçekleştirilecek etkinliğe çağrı yapan ozalitle merkezde noktalar da kullanıldı.

2 haftadır Topkapı AVPİM önünde gerçekleştirilen gazete satışında bu hafta 8 Mart gündemi öne çıkarıldı. Gerçekleştirilen gazete satışı esnasında 26 Şubat'taki etkinlik davetiyeleri de emekçilere ulaştırıldı. Aynı gün bölgedeki sanayi havzalarına ve emekçi mahallelerine afiş yapıldı.

BDSP'liler 21 Şubat Salı günü akşamı Bereç'te gerçekleştirdikleri bildiri ve etkinlik davetiyesi dağıtımı ile emekçilere mücadele çağrısını taşıdılar.

GOP BDSP'nin haftalık olarak çıkardığı duvar gazetesinin bu haftaki sayısında da 8 Mart etkinliğine çağrı yapıldı.

Perfek Tüp, Ejot Tezmacı, Bisse ve diğer fabrikalara 8 Mart bildirileri ve etkinlik davetiyeleri ulaştırıldı.

Topkapı'da çalışan işçilere Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ile dayanışmaya çağrı yapan bildiriler ulaştırıldı. Taşeron belediye işçilerinin direnişin anlatıldığı ajitasyon konuşmaları ile gerçekleştirilen dağıtım faaliyetini polis engellemeye çalıştı.

Aynı gün Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişiyle dayanışma çağrısı Sultançiftliği tekstil işçilerine taşındı.

Gazi Katliamı'nın 17. yılında gerçekleştirilecek anmanın hazırlıkları da başladı. GOP BDSP, Gazi Katliamı gündemli çıkardığı "Gaziden Uludere'ye katleden devlettir! Hesabı emekçiler soracak!" şiarlı afişleri kullanmaya başladı.

İzmir

Sermayenin sınıfa yönelik saldırıları ve sendikalar yasası gündemli olarak İzmir BDSP tarafından hazırlanan bildiri 20 Şubat sabahı Menemen'de dağıtıldı.

"İnsanca yaşam için örgülü mücadeleye" şiarlı bildiriler demir-çelik işçilerinin servis noktası olan Menemen Asarlık'ta dağıtıldı. Dağıtım esnasında bir yandan da megafon eşliğinde ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara-İstanbul-İzmir



Devrimci faaliyete polis saldırıları

Ankara

21 Şubat günü 8 Mart etkinliğinin çağrı afişlerini yapan iki BDSP çalışanı Sincan polislinin saldırısıyla karşılaştı. Afiş yapan BDSP çalışanlarına kimlik soran polisler BDSP çalışanlarının kimlik göstermemesi üzerine saldırıya geçti. Saldırıya uğrayan iki BDSP'linin direnmesi üzerine destek ekip çağırılan polisler BDSP çalışanlarını zorla polis otosuna bindirerek gözaltına aldılar.

Polis otosuna bindirilen BDSP çalışanları Sincan Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'ne götürüldüler. Burada yapılan GBT kontrolünün ardından BDSP çalışanları Sincan İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü.

BDSP çalışanlarına kimlik göstermemekten ve afiş asmaktan para cezası kesildi. Bir BDSP'li eski bir mahkemeye katılmadığı için hakkında arama kararı olduğu gerekçesiyle gözaltında tutulurken diğer BDSP çalışanı kesilen para cezasının ardından serbest bırakıldı.

Polisin saldırısı hastanede ve karakolda da devam etti. Hastanede yüzünü duvara dönmesi söylenen BDSP çalışanı, yüzünü duvara dönmediği için polisin saldırısına maruz kalırken, karakolda da ayakkabı bağcıklarını çıkarmadığı için polisin saldırısına uğradı.

Araması olduğu gerekçesiyle gözaltında tutulan BDSP çalışanı 22 Şubat'ta çıkarıldığı mahkemede ifadesi alındıktan sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Mamak'ta polis-devlet terörüne yanıt

4 BDSP'li, 22 Şubat akşamı Şirintepe Mahallesi'nde 8 Mart gündemli afişleri yaparken sivil polislerin engellemesiyle karşılaştılar. BDSP'liler bekletilmeleri esnasında başka bir alanda olan yoldaşlarına haber iletiler. Bunun üzerine toplu bir şekilde alıkonulan yoldaşlarının yanına gelen diğer sınıf devrimcileri polislerin arasına girerek yoldaşlarını almaya başladılar. Bu sırada kısa süreli bir arbede yaşandı. O esnada çevredeki işçi ve emekçilere ajitasyon konuşmaları yapıldı ve bunun üzerine polisler geri adım atmak zorunda kaldı. Polisler alandan yürüyerek ayrılan sınıf

devrimcilerinin ardından onları seyretmekle yetindiler.

İstanbul

21 Şubat'ta Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ile dayanışma çağrısı için **Topkapı**'da afiş yapan BDSP'liler polis saldırısı ile karşılaştı. Polisin engelleme çalışmalarına karşı faaliyetlerini sürdüren BDSP'liler takviye ekiplerin gelmesi ile zorla gözaltına alındılar. Para cezası kesilen BDSP'liler bırakıldıktan sonra, dayanışma çağrısına kaldıkları yerden devam ettiler.

22 Şubat sabahı **Topkapı** PTT önünde 8 Mart gündemli bildirileri ve etkinlik davetiyelerini dağıtan sınıf devrimcilerine PTT'de çalışan gerici sermaye uşakları müdahale etmeye çalıştı.

Gerici uşaklar sözlü sataşmalarla devrimci faaliyetin PTT'de çalışan emekçilere ulaşmasını engelleyemeyince bu sefer fiziki müdahaleyle yeltendiler. Sınıf devrimcilerinin net tutumuyla karşılık verilen müdahale boşa düşürüldü. Oluşan tepki ve sınıf devrimcilerinin kararlı tutumu sonucu geri çekilen uşak takımı polisi arayarak faaliyeti engellemeye çalıştı. İhbar üzerine gelen polisler devrimcilere keyfi biçimde kimlik kontrolü yapmaya kalkıştılar. Kendi kimliklerini göstermedikleri müddetçe kimlik kontrolü yaptırmayacaklarını söyleyen devrimcilerin tutumu karşısında takviye ekipler çağrıldı. Takviye ekiplerin gelmesiyle polis keyfi uygulamalarını arttırdı. Üst arama dayatmasına karşı üstlerini aratmayan devrimcilere polis saldırdı. Teshir konuşmaları ve sloganlarla karşılık veren 6 devrimci 28 lira para cezası kesilerek serbest bırakıldı.

Bırakıldıktan sonra tekrar, gözaltına alındıkları noktaya gelen devrimciler, burada "Faşizme geçit vermeyeceğiz!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" ve "Taşeron işçisi köle değildir!" sloganları atarak dağıtımına devam ettiler.

Esenyurt'ta afiş çalışması yapan BDSP'li sınıf devrimcileri gözaltı terörüne maruz kaldı. 18 Şubat günü BDSP'nin 8 Mart ve Maltepe işçileri ile dayanışmaya çağırılan afişlerini asarken sivil polisler tarafından gözaltı saldırısı yaşandı.

Kızıl Bayrak / Ankara-İstanbul

Ucuz emek cenneti, spekülâtif finans merkezi, savaş üssü

TC ve kriz süreci

Volkan Yaraşır

Kapitalizmin yapısal krizi derinleşiyor. Krizin senkron hızı artıyor. Büyük spekülâtif sıkışma ve dalgalanmaların önü açılıyor. Küresel düzeyde yıkıcı anaförlerin zeminleri oluşuyor.

ABD mali kriz tehdidi altında. AB, bünyesindeki borç/mali krizin, yayılmasını engelleyemiyor. Devletlerin iflasları gündemde. Periferideki gelişmeler AB'nin dominant ülkelerini tehdit edici noktaya ulaştı. Çin, krizin dışa vurduğu, 2008'den beri koruduğu büyüme bandını, 2012'de kaybedebilir. Çin'in ekonomik büyüme oranında önemli düşüşler bekleniyor.

2012'de özellikle AB eksenli “zombi” bankacılık iflasları gündeme gelebilir. Mali kriz senkronu daha büyük ve sarsıcı finans krizini tetikleyebilir. Çin ekonomisinde yaşanacak bir daralma küresel boyutta, ekonomik iç kasımlara yol açabilir. Hatta Çin'de başlayabilecek finansal şoklar, küresel ölçekte büyük sarsıntıların habercisi olacaktır.

Gelişmeler kapitalist krizin yeni bir evreye girişini işaretliyor. AKP iktidarı bu konjonktürde krizi öteleyen yöntemler izliyor. Spekülâtif sermayeye muazzam olanaklar sağlanarak, ekonomi ayakta tutulmaya çalışılıyor. Spekülâtif sermaye yüksek finans getirisi olan alanlara yönelir. Merkez ülkelerde ortalama faiz oranı % 3 ya da % 4 civarında seyrediyor. Türkiye'de reel faiz oranı ise % 10'a ulaştı. Böylesi bir olanak Türkiye'yi spekülâtif sermayenin cennetine dönüştürdü. Türkiye'de şirket ve bankaların sermaye açığı ve devlet borçlarının finansmanı sıcak para/spekülâtif sermaye ihtiyacını yakıcılaştırıyor. Türkiye kapitalizminin yapısal sorunu olan sermaye girişine bağımlılık, kriz sürecinde daha da artarak devam ediyor. Türkiye kapitalizmi bir anlamda morfinsiz ayakta kalamıyor.

2009 sonlarından başlayarak küresel sermaye piyasalarında yaşanan toparlanma spekülâtif sermaye hareketlerini artırmıştı. Türkiye'ye belirli bir yoğunlukta giren spekülâtif sermaye, 2010 ve 2011'in ekonomik canlanma ve büyümeyle geçmesini sağladı.

Bu “büyülü” büyüme lafının ardındaki gerçek ise TC'nin bir işçi cehennemine dönüşmesidir. İşçi sınıfına işsizleştirme, güvencesizleştirme, sendikasılaştırma, taşeronlaştırma ve esnekleştirme politikalarıyla bu dönemde sistematik saldırılar gerçekleştirildi. Finans kapital işçi cehennemleri yaratarak ve Çin çalışma rejimini hayata geçirerek, soluk alıp veriyor.

Öte yandan spekülâtif sermayeye dayalı “büyüme”, tırnak içinde bir büyümeyi işaretledi. Asıl olarak kriz ötelendi. Ama bu tutum basıncın artmasına ve gelecek krizin daha sert ve etki gücünün daha yıkıcı olmasına yol açacak. Yaşanacak sarsıntı ekonominin “ana kolonları” olan dış borç, cari açık ve sıcak para döngüsünü şiddetle parçalayabilir. Senkronize çöküşler gündeme gelebilir.

Bugün Türkiye'nin dış borcu 300 milyar Dolar'ı geçti. Cari açık 80 milyar Dolar'a ulaştı. Sıcak para ihtiyacı ise 100 milyar dolar. Bu üçlü faktör ekonominin birbirini tetikleyen, fay hatlarını oluşturuyor. Bu üç fay hattında “enerji” muazzam derecede birikmiş durumda ve herhangi tetikleyici bir gelişme, büyük ve senkronize kırılmalara yol açacak. Ortaya çıkacak enerji Yunanistan benzeri, yani devlet iflasından başka bir şey olmayacak.

IMF raporlarında yakın gelecekte kriz olasılığı en

ABD'nin yeni jeo-politiğe bağlı olarak Asya-Pasifik'e yönelmesi, TC'yi bölgede hegemon güç olarak öne çıkarıyor. Bu anlamda TC ABD'nin stratejik partneri. Bölgenin stabilizasyonu için “ılımlı İslam” modelini AKP temsil ediyor.



yüksek ülkeler arasında Türkiye'nin (Brezilya, Güney Afrika ve Endonezya'yla birlikte) adının geçmesi boşuna değildir.

Özellikle AB'deki gelişmeler ve borç/mali kriz senkronunun yayılması ve krizin derinleşme süreci Türkiye için, tehlike çanlarının çalması anlamını taşıyor.

Yunanistan'da kriz derinleşerek devam ediyor. Portekiz ve İrlanda'nın problemleri halihazırda çözülmüş değil. 2012 İspanya ve özellikle İtalya için yıkıcı sonuçlar doğurabilir. AB ekonomisi içinde kilit önemde yeri olan bu iki ülkenin, bırakın iflasını, mali sarsıntılarının sürmesi bile TC için “ölümcül” sonuçlar doğurabilir.

Çünkü Türkiye kapitalizmi AB'yle yüksek oranda entegre olmuş bir karaktere sahip. Türkiye, ihracatının % 47'sini AB ile yapıyor, banka borçlarının % 75'i Avrupa bankalarına ait. Türkiye'nin turizm kaynağının yine % 75'ini AB oluşturuyor.

AB'nin yaşayacağı orta şiddetteki daralma TC'ye yönelik sermaye akışının hızla kesilmesi anlamına gelecektir. Sıcak paranın “büyük kaçışları” ekonominin yıkımı demektir. Daralmanın bir başka yansıması ise, ihracattaki gerilemeye bağlı olarak, cari açığın hızla ve kontrolsüz yükselmesidir. Böylesi

bir senkronun doğal sonucu, dış borcun çarpıcı boyuta fırlaması ve ekonominin felç olmasıdır.

TC bu sürecin içindedir.

Bir noktayı da vurgulamakta yarar var. Türkiye küresel sermayenin önemli üslerinden birine dönüşüyor. Küresel sermaye Türkiye'den ciddi finansal karlar sağlıyor. Türkiye ayrıca ABD'nin bölge projelerinde stratejik bir konumlanışa sahip. ABD'nin yeni jeo-politiğe bağlı olarak Asya-Pasifik'e yönelmesi, TC'yi bölgede hegemon güç olarak öne çıkarıyor. Bu anlamda TC ABD'nin stratejik partneri. Bölgenin stabilizasyonu için “ılımlı İslam” modelini AKP temsil ediyor. ABD partnerinin ve önemli bölge aktörünün zarar görmemesini ve istikrarsızlaşmamasını isteyecektir. Bu anlamda bir dizi destek önlemi, finansal operasyon gündeme gelebilir, krizi öteleyen farklı senaryolar devreye sokulabilir.

Ama ya kriz küresel boyutta finansal bir tsunamiye dönüşürse ya da bütün bunları yapacak ülkenin, yani ABD'nin ekonomisinde mali kriz kontrolsüz bir aşamaya gelip derinleşirse ve ABD bu gelişmelere bağlı olarak ciddi likidite problemleri yaşarsa, her şey değişecektir...!

Dubai ve Yunanistan'ın yaşadığını Türkiye, onlardan daha yıkıcı yaşar.

Emekçilerin militan sokak eylemleri Romanya'da hükümeti devirdi

Neoliberal saldırılar ve kapitalizmin küresel krizinin işçi sınıfı ve emekçiler için yarattığı yıkıcı sonuçlar sınıflar mücadelesini giderek şiddetlendiriyor. Dünyanın dört bir yanında grevler, işgal eylemleri ve militan sokak gösterileri şeklinde dışavuran emekçilerin öfkesi, Ocak ayında başkent Bükreş başta olmak Romanya'nın onlarca kentini de sardı.

Hem militanlık hem kitlesellik açısından günden güne büyüyen mücadele önce Dışişleri Bakanı'nı, ardından ise Başbakan'ı istifaya zorladı. Buna karşın emekçilerin dinmeyen öfkesi IMF'nin dayattığı sosyal yıkım saldırılarını icra etmeye çalışan hükümeti de devirdi. Emekçiler, “diktatör” olarak tanımladıkları Cumhurbaşkanı Trayan Başesku'nun da istifasını istediler.

Haftalara yayılan eylemlere karşı kolluk kuvvetlerini öne süren gerici rejim emekçilerin militan direnişine çarptı. Emekçiler, sermaye ve onun siyasi arenadaki düşkün temsilcilerini geri adım atmak zorunda bıraktı.

Hükümetin ilk “kurbanı”, sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadele eden emekçilere “taviz verilmeksizin süpürülmesi gereken böcekler”, “sert ve cahil kenar mahalle sakinleri” gibi sıfatlarla hakaret eden Dışişleri Bakanı Teodor Baconşki oldu. Faşizan zihniyetli bakanın görevden alınması ve başbakanın özür dilemesine rağmen militan kitle eylemleri devam etti.

Gösterilerin ayaklanma görünümü almaya başlaması üzerine korkuya kapılan Başbakan Emil Boc da bir süre sonra istifa etmek zorunda kaldı. Böylece emekçiler, sosyal yıkım saldırılarını icra eden hükümeti de devirdiler.

Avrupa'nın en yoksul ikinci ülkesi olan Romanya'da kitle gösterilerini tetikleyen gelişme, ulusal ambulans sisteminin de özelleştirileceğinin ilan edilmesi oldu. Sağlık Bakanlığı Daire Başkanı ve sistemin kurucusu olan Filistin asıllı Doktor Raed Arafat'ın karara itiraz etmesi üzerine görevden alınması ise, emekçilerin öfkesini daha da arttırdı.

Kolluk kuvvetlerinin saldırılarıyla işi halletmeye çalışan hükümet, emekçilerin öfkesini daha arttırmaktan başka bir sonuç yaratamadı. Bunun üzerine hem özelleştirme kararını geri alan hem de Arafat'ın görevinin başına dönmesini kabul eden hükümetin tavizleri uzatmaları oynamaktan başka bir işe yaramadı. Zira artık alanlarda “Hükümet İstifa!” sloganı öne çıkmış durumdaydı.

Ambulans sisteminin özelleştirilmesi ve Arafat'ın görevden alınması, ‘bardağı taşıran son damla’ işlevi görmüş olsa da emekçilerin tepkisini çeken yığınla sorun birikmişti. Hükümetin yeni yıkım saldırısı durumu daha da vahimleştirmeyi vaat ediyordu.

Nitekim hükümetin emekçilere dayattığı pakette kamu emekçilerinin maaşlarında yüzde 25'lik, emeklilerin maaşlarında ise yüzde 15'lik kesintiler, KDV oranlarının arttırılması, eğitim ve sağlık başta olmak üzere kamusal hizmetlerin özelleştirilmesi, hastanelerin kapatılması, 670 doktor ve 2000 sağlık emekçisinin işten atılması gibi küstahça saldırılar da bulunuyordu.

Diğer ülkelerde olduğu Romanya'da da emekçiler



maaşların düşürülmesine, sosyal yardımların azaltılmasına, eğitim ve sağlığın özelleştirilmesine, vergilerin arttırılmasına, yoksulluğa, işsizliğe ve yaygın yolsuzluk olaylarına karşı isyan ettiler.

Emekçileri isyana sürükleyen nedenler, kapitalist sistemin her ülkede -düzeyi farklı olsa da- yeniden ürettiği sorunların bir kısmıdır. Romanya'nın 2007'de AB'ye tam üyelik hakkı kazanması, vaat edildiği gibi bu ülkenin işçi ve emekçilerinin dertlerine derman olmadı. Yunanistan, İtalya, İspanya, Portekiz, İrlanda, Fransa gibi AB'nin kıdemli üyelerinde bile milyonların sokaklarda olduğu dikkate alındığında, AB üyeliğinin Romanyalı işçi ve emekçilerin sorunlarına çözüm üretmesi zaten beklenemez.

İsyan boyutuna varan kitle eylemleri son günlerde durulmuş gibi gözükse de, sistemin emekçilerin öfkesini çeken sorunlara çözüm üretmesi mümkün görünmüyor. Seçimlerin Kasım ayında yapılacak olması emekçileri oyalayan bir etmen olsa da, sorunların sistemin yapısal özelliklerinden kaynaklanıyor olması egemenlerin çözüm üretme yeteneğinden yoksun olduklarına işaret ediyor.

Gerici hükümeti deviren militan sokak eylemleri, Romanya'da sol güçleri birleşmeye sevk etti. Bu

arada yapılan anketler, ‘sol ittifak’ın seçmenlerin %50'si tarafından desteklendiğini ortaya koydu. Nitekim sosyal demokratlar şimdiden erken seçim istemeye başladılar.

Görünen o ki, seçimlere kadar teknokrat bir yönetimle durumu kurtarmaya çalışan Romanya burjuvazisi, seçimlerden sonra sosyal demokrat bir hükümetle yola devam etmeyi deneyecek.

Sosyal demokrat bir hükümetin işçi ve emekçileri bir süreliğine oyalaması olasıdır. Ancak emekçileri militan sokak gösterilerine sevk eden sorunlara kalıcı çözüm üretmesi de olası değil. Zira burjuvazinin sosyal yıkım saldırılarından vazgeçmesi mümkün olmadığı gibi, kapitalist sistemin işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk, eşitsizlik üretmesi de kaçınılmazdır.

Militan sokak gösterileriyle hükümeti deviren emekçilerin temel ihtiyacı, anti-kapitalist bir programı temel alan devrimci siyasal önderliktir. Aksi halde isyan eden emekçilere destek verdiğini açıklayan sağcı güçlerin, kilisenin ve sosyal demokratların hareketi yozlaştırıp hedefinden saptırması riski ortaya çıkabilir. Oysa işçi ve emekçilerin sorunlarının çözümü ancak kapitalizmi yıkacak devrimci sınıf partisinin bayrağı altında birleşip mücadele etmekle mümkün olacaktır.

Kesintilere karşı eylem hazırlığı

Avrupa Birliği, Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Avrupa Merkez Bankası'nın oluşturduğu Troyka'nın 130 milyar euroluk “kurtarma paketi”nin Yunan parlamentosunda kabul edilmesinin ardından işçi sınıfı ve emekçiler yeni grevler ve kitlesel gösteriler için hazırlık yapıyor.

Yunanistan'da bakanlar kurulu, Troyka'nın yardım karşılığında şart koştuğu büyük kemer sıkma kararlarının nasıl hayata geçirileceğini görüştü. Yunanistan Maliye bakanı Evangelos Venizelos, ülkesinin 130 milyar euroluk yardım fonu konusunda anlaşmaya vararak bir kabus senaryosunu atlattığını iddia etse de yıkım paketinin faturasını ödemek istemeyen emekçiler ise meydanları dolduracak.

Dünya çapında grevler...

Güney Afrika'da madenci grevi

Güney Afrika'da dünyanın en büyük platin madeninde 17.200 madenci Şubat ayı başından beri süresiz grevde. Platin maden işçileri kendileri için de, diğer madenci arkadaşlarına ödenen ek ödenek miktarını talep ederek greve gitmişlerdi. Maden ocaklarının kapıları 5.000 işçi tarafından tutuldu. Daha sonra daha düşük ücretle 6.000 işçi işe alındı. Grev kırılcılığı engellemek isteyen işçilere saldıran polis, panzerlerini ve helikopterlerini işçilerin üzerine gönderdi. Çıkan çatışmalarda iki kişi yaşamını yitirdi. İşçiler büyük bir kararlılıkla grevi sürdürdüler. Maden İşçileri Sendikası (NUM) patron ile yaptığı görüşmeler sonucu madencileri işlerinin başına dönmeye zorluyor. İşçilerin buna uyup uymayacakları henüz bilinmiyor. Patron daha önce kendiliğinden başlayan illegal grev nedeniyle işten attığı 17.200 işçiyi yeniden işe aldığını da açıkladı.

Almanya'da grev felç etti

Almanya'da Frankfurt Havalimanı'nda uçuş kontrolörleri ve yer hizmetleri işçilerinin grevi havayolu ulaşımını felç etti.

Uçuş Güvenliği Sendikası (GdF), 200 personelin başlattığı grevi 24 Şubat akşamı saat 23.00'e kadar sürdüreceğini açıkladı. Frankfurt Havalimanı işletmecisi Fraport, durumu giderek kontrol altına aldıklarını iddia etse de birçok sefer iptal oluyor. Sendika ile havayolu patronları arasında aylardır süren pazarlıklar da sertleşti. İki tarafın yakın bir zamanda uzlaşması beklenmiyor. GdF sendikası, ücretlere zam yapılması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesini talep ediyor.

Fraport'un, yapılan grevler nedeniyle yaklaşık 4 milyon euro kayba uğradığı açıklandı. Almanya'nın en büyük havayolu şirketi Lufthansa'nın ise 40 milyon euro kayba uğradığı tahmin ediliyor. Uçuş kontrolörleri, haftasonunda greve ara vermişti.

Avustralya'da madenci grevi

Avustralya'nın Queensland Eyaleti'nde 15 Şubat günü 3.500 madenci BHP Billiton tekeline ait kömür ocağına inmedi ve 7 günlüğüne greve gittiklerini açıkladılar. Grevden BHP Billiton ve Mitsubishi tarafından işletilen Bowen Becken'e ait 7 ocak etkilendi. Bu ocaklarda çelik endüstrisinde kullanılmak üzere bir milyon ton kömür üretiliyor. Maden işçileri bir yıldan bu yana daha iyi çalışma, daha iyi yaşam koşulları ve sendikal hak talep ediyorlardı. BHP Billiton dünyanın en büyük kömür tekeli.

Kamboçya'da grevler

Kamboçya'da ayakkabı işçilerinin başlattığı grev sürerken, iki bisiklet fabrikasında işçilerin başlattığı grev kazanımla sonuçlandı.

Dangkorz kentinde Sun Well Shoes ayakkabı fabrikasında çalışan 1000'in üzerinde işçi 16 Şubat perşembe gününden bu yana grevde. İşçiler işten atılmaları son verilmesinin yanısıra izin günleri ve

yemek için para yardımı talep ediyorlar. İşçiler perşembe günü ana caddeye barikat kurdular. Polis barikata saldırarak dağıttı.

Bavet kentinde Atlantic Best Way firmasına bağlı iki bisiklet fabrikasında 12 Şubat'tan beri grevde bulunan 1000 işçinin grevi kısmi kazanımlarla sona erdi. Patron işçilerin bazı haklarında taviz vermek zorunda kaldı ve yol ücreti, yemek ve sağlık için ek ödeneklerin yanında işçilere resmi tatillerde ücretlerinin tam ödenmesi gibi talepleri kabul etti. Ayrıca işçilerin üniforma giyme mecburiyetleri de kalkıyor.

Kanada'da anaokulu çalışanları iş bıraktı

Kanada'nın Quebec Eyaleti'nde 15-16 Şubat günü 300 anaokulunda greve gidildi. Bu grev, 10 gün içinde gerçekleşen üçüncü grevdi. Sendika 6.500 bakıcı için daha fazla izin ve hastalık halinde evde kaldıkları günlerin de ödenmesini talep ediyor.

İngiltere'de grevler dorukta

İngiltere'de krizin derinleşmesi ve Cameron hükümetinin politikaları ülkede grevlerin artmasına neden oluyor. 2011 yılında grev nedeniyle çalışılmayan gün sayısı 1,4 milyon gündü.

Bu rakam 2010 yılından yüzde 280 daha fazlaydı. Grevler 1990 yılından bu yana İngiltere'de yaşanan en yaygın grevler. Sadece kamu sektöründe değil, özel sektörde yaşanan grevler de 2010 yılının iki katına yükseldi.

Ürdün'de grevler sürüyor

Ürdün'de üç farklı fosfat ocağında 12 Şubat günü başlayan süresiz grev 15 Şubat günü sona erdi. Grev, Çalışma Bakanlığı'nın ve Jordan Phosphat Mining Company şirketinin taviz vermesi sonucu bitirildi. İşçiler daha fazla ücret ve daha iyi çalışma koşulları talep ediyorlardı.

Ürdün'de öğretmenlerin başlattıkları grevse sürüyor. Öğretmenler kendilerine uzun süredir söz verildiği gibi ücretlerinin artırılmasını istiyorlar. Grev nedeniyle okullar yarıyıl tatilinden sonra başlayamadı.

Yemen'de petrol ve temizlik işçileri grevde

Halk isyanıyla devrilen diktatör Abdullah Salih'in yargılanması talebiyle mücadelenin sürdüğü Yemen'de 9 Şubat'ta petrol sektöründe çalışan işçilerin başlattıkları grev sürüyor. İşçiler ödenmemiş aylıklarını istiyorlar. Grev nedeniyle petrol ihracatı tamamen durdu ve her gün milyonlarca zarar ediliyor. Yemen'in başkenti Sana'da da temizlik işçileri grevde. Temizlik işçileri daha fazla ücret ve sözleşme talep ediyorlar. İşçiler haftalık 70 saat (haftada 7 gün 10'ar saat) için 100 dolar ücret alıyorlar. Grev nedeniyle başkentin sokaklarında çöp yığınları oluştu. İşçiler talepleri kabul edilene kadar çöpleri sokaklara atıyorlar. <http://www.dunya.org>



Cumhurbaşkanı Wulff'un istifası ve sonrası

“Örnek bir kişilik” olarak Almanya kamuoyuna sunulan ve büyük övgüler eşliğinde Cumhurbaşkanı makamına oturtulan C. Wulff, bu makamda fazla kalamadı. Kısa sayılabilecek bir zaman diliminin ardından, yine onu bu makama taşıyanlarca bir kenara atıldı. Wulff en başta düne kadar militanca hizmet ettiği tekellerin isteği ve basının, fakat en çok da Hannover savcılığının, kendisi hakkında açtığı kovuşturmanın baskısına dayanamayarak istifa etti.

Almanya diğer özelliklerinin yanısıra, aynı zamanda, Mark-Euro ekseninde dönüp dolaşan rüşvetlerin, yolsuzlukların, ucuz kredi temini ve dolandırıcılıkların kol gezdiği bir skandallar ülkesidir. Almanya’da, deyim uygunsa skandallar birbirini kovalıyor. Bilindiği gibi, Almanya yakın dönemde Savunma Bakanı Karl Theodor Guttenberg skandalı ile çalkalanmıştı. Wulff, bu durumun sadece yeni bir örneğidir.

Bugüne dek şu ya da bu nedenle istifa etmek zorunda kalan hiçbir devlet ve hükümet adamı kayda değer bir kovuşturmaya uğramadı. Hepsisi de, utanç verici icraatlarını geride bırakarak çekip gitti. Buna karşın, “Aşağı Saksonya Eyaleti Başbakanı olduğu dönemde bir işadamı arkadaşından 500 bin Euro düşük faiz aldığı ve bunu parlamento ve kamuoyundan gizlediği” gerekçesi ile Hannover savcılığınca Wulff hakkında soruşturma açıldı. Demek oluyor ki, Almanya tarihinde ilk kez bir Cumhurbaşkanı’nın dokunulmazlığının kaldırılması için resmi bir işlem yapılmaktadır. Wulff skandalının dikkate değer yanı da budur.

Wulff’un dokunulmazlığı kaldırılacak mı? Bu, diğer şeylerin yanısıra, kamuoyu baskısının düzeyine bağlıdır. Bekleyip göreceğiz.

Almanya aradığı devlet adamını buldu!

Almanya, Avrupa’da komünizm düşmanlığının öteden beri en güçlü olduğu bir ülkedir. “Sosyalistlere karşı” yasaları ve yasakları ile ünlüdür. Özellikle Hitler faşizmi yıllarındaki anti-komünist kampanyalar, komünistlere dönük süreklilikli avları, işkenceler ve toplama kamplarındaki komünistlere dönük akılalmaz vahşet ve imha politikası tarihte derin izler bırakmıştır. Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht’in alçakça katledilmesi bile tek başına, her zaman acımasız bir polis devleti niteliği sergileyen Alman devletinin anti-komünist karakteri hakkında fazlasıyla açıklayıcı bir kanıttır.

Alman devletinin bu gerici, ırkçı ve anti-komünist karakterinin en somut göstergelerinden biri de, cumhurbaşkanlığı konusundaki tarihsel gelenektir. Almanya’da her zaman aşırı milliyetçi, ırkçı ve anti-komünist kişiler cumhurbaşkanlığına getirilmiştir. Bu, Almanya’da cumhurbaşkanı olmanın, olmazsa olmaz koşuludur. O kadar ki, özellikle anti-komünizmin gemi azya aldığı II. Dünya Savaşı sonrasındaki Soğuk Savaş döneminde hep nazi geçmişi olanlar cumhurbaşkanı yapılmak istenmiştir.

Joachim Gauk, komünizme sınırsız bir kin ve düşmanlığın Federal Almanya’daki son militan temsilcilerinden biridir. Alman Demokratik Cumhuriyeti’nin yıkılışından sonra, bu ülkenin tüm değerlerinin yağmalanışında son derece aktif ve gönüllü rol oynamıştır. Nitekim, bu özelliği bilinerek, ADC gizli haber alma teşkilatı Stasi belgelerinin taranması amacıyla oluşturulan özel dairenin başına getirilmiştir. Bu görevde öylesine canla başla çalışmıştır ki, dairenin



adı halk arasında “Gauk Dairesi” olarak anılmaya başlamıştır. Yıllar boyunca, sözümona Stasi’nin yurttaşlar üzerindeki baskısını ortaya çıkarmak bahanesiyle, en kaba anti komünist propaganda malzemesini yaratmak ve ikide bir yeni karalama kampanyalarını başlatmakta “büyük başarılar” elde etmiştir. Şu sıralarda da “Gegen Vergessen - Für Demokratie” (Unutmaya Karşı - Demokrasi İçin) adlı bir derneğin aktif üyesi olarak politik angajmanını sürdürmektedir.

Wulff dönemi sona erdi. O şimdi yargılanacağı günü bekliyor. Yerine ise Gauck getirilecektir. J. Gauk büyük olasılıkla yeni Alman Cumhurbaşkanı olacaktır. Berlin’de Cumhurbaşkanlığı Sarayı’na taşınarak Almanya’nın militan anti-komünist devlet adamı hasretine son verecektir.

Burjuvazinin ve burjuva basının iki yüzölçümü ve gerçek

Burjuva sınıf ve kirli burjuva basını, Wulff skandalını açığa çıkartmış ve teşhir etmiş olmayı, burjuva demokrasisinin bir üstünlüğü ve burjuva ahlaki değerlerinin bir zaferi olarak propaganda ediyor. Hiç kuşkusuz gerçek bu değil.

Burjuva basını daha önce, övgü dolu sözler eşliğinde

Wulff’u göklere çıkardı. Onun kişisel kusurlarını görmezden geldi. Çünkü bu aşamada onlar için de önemli olan, kendilerinin de hizmette kusur etmedikleri kapitalist sınıfın ve sistemin çıkarlarıydı. Bu çerçevede, kişisel kusurların hiçbir önemi yoktu. Doğrusu Wulf da kapitalist sınıfa kusursuz bir bağlılık içindeydi ve ona kusursuz biçimde hizmet ediyordu. Nedir ki, belli bir aşamadan itibaren kişisel kusurları sırtıtmaya başladı. Wulff, düşük faizli krediye, ucuz otel rezervasyonlarına, ucuz tarifeli uçak biletlerine, düşük çaplı rüşvetlere vb. tenezzül etmeye başladı. Bu naif icraatları iki yüzölçümlü burjuva basın için bulunmaz fırsat oldu. Hemen harekete geçtiler. Bu tür naiflikler sergileyen birinin devleti ve haliyle onun ahlak sembolü cumhurbaşkanlığı makamına yakışmadığını, tam tersine bu makamı yıpratacağını ileri sürerek, Wulff’un istifa etmesini istediler. Sonuçta Wulff istifa etti.

Burjuvazi iki yüzölçümlüdür, ahlaksızdır. Wulff skandalını burjuvazinin sözde ahlaki değerlerinin zaferi olarak sunmaları tam bir utanmazlıktır. Hiçbir inandırıcılığı da bulunmamaktadır. Zira, Wulff’un istifasının gerekçeleri olarak sıralanan tüm kirli icraatlar onlar tarafından önceden de biliniyordu. Demek oluyor ki, dün özenle gizlenen gelinen yerde gizlenemez hale gelmiş, kirli burjuva basını da bunu deşifre etmek zorunda kalmıştır. Gerçek tam olarak budur.

Enternasyonal-Info

Neo-naziler yürütülmedi

“Dresden Nazi frei!” (Nazizmden arındırılmış Dresden) sloganı etrafında anti-faşist gösteri için hazırlıklara başlayan anti-faşist güçler, 13 Şubat Pazartesi günü söylediklerini yaptılar ve neo-nazilerin yürüyüşünü büyük oranda engellediler. Faşistlerin yürüyüş için belirledikleri rota insan zinciriyle bloke edildi. Blokaj ve insan zincirinde 10 bin insan yer almış ve nazilerin yapmak istedikleri yürüyüş engellenmişti.

Hafta boyu değişik etkinliklere ev sahipliği yapan Dresden kenti, 18 Şubat Cumartesi günü bu kez 10 bin ilerici, anti-faşist ve devrimcinin katıldığı ikinci büyük eyleme sahne oldu. “Cesaret, saygı ve hoşgörü ile – Çok Renkli Dresden” sloganı altında düzenlenen eylem Wiener Platz’da yaklaşık 6000 eylemciyle başladı. Yol boyunca gerçekleşen yeni katılımlarla yürüyüşçü sayısı 10 bini buldu. Neo-nazi karşıtlarının bu yıl da tekrarlanan kararlılığı karşısında neonaziler geri adım atarak 18 Şubat için aldıkları yürüyüş kararlarını iptal ettiler. Böylece, “Söylediklerimizi yaparız” şiarıyla yola çıkan anti-faşist güçler, Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

söylediklerini bir kez daha yaptılar. Devletin faşistleri yürütme politikasını boşa çıkarttılar. Dresden’in bombalanmasının da, bu bombalanma sonucu milyonlarca insanın hayatını yitirmesinin de sorumlusunun emperyalist işgal ve savaşları başlatan Hitler faşizmi olduğu gerçeğini bir kez daha haykırdılar.

Alman tekelleri kanlı tarihlerini aklamak için nazi çetelerini ileri sürüyor. Şimdilik kendilerini perde arkasında tutarak onların üzerinden bu gerici amaçlarına ulaşmaya çalışıyor. Ve dahası, nazizme ihtiyacının olacağını hesaplayan emperyalist tekeller, nazizmi bir “düşünce” olarak gösterip, onların da burjuva demokrasisi gereği örgütlenme haklarının olduğuna toplum nezdinde meşruiyet kazandırmaya çalışıyor. Tam da bu nedenledir ki, kapitalist tekellerin bu gerici planlarını açığa çıkartmak ve nazizmin unutturulmaya çalışılan gerçek yüzünü döne döne politik teşhir ve eylemlerin konusu yapmak gittikçe önem kazanıyor. Dresden eylemi bu bakımdan önemli bir işlev gördü.

Kızıl Bayrak / Almanya

Almanya'da metal işkolu toplu iş sözleşmeleri başladı

Almanya'nın farklı eyaletlerinde kurulu metal fabrikalarında çalışan binlerce metal işçisini kapsayan metal işkolu toplu iş sözleşmeleri süreci devam ediyor. Toplu iş sözleşmeleri görüşmeleri Almanya'da her eyalet için ayrı ayrı yürütülse de genellikle aynı talep ve sonuç ile gerçekleşiyor. Anlaşmalar genellikle ilk önce bir eyalette gerçekleşiyor. Diğer eyaletler ise pilot anlaşmaya yakın anlaşmalar yapıyorlar.

Yeni dönem toplu iş sözleşmesi görüşmeleri de geçmiş sözleşme dönemlerinde olduğu gibi her fabrikanın sendika temsilciliğinin yoğun tartışmaları sonucunda ortaklaşılacak taleplerin bölge temsilciliğine, buradan da eyalet temsilciliğine iletilmesiyle karara bağlandı.

Metal sendikası IG Metall'in yönetimi, tabandan gelen önerileri dikkate alarak toplu iş sözleşmesi kuruluna tüm Almanya için sendikanın talebinin ne olması gerektiğini içeren TİS taslağını toplu iş sözleşmesi kuruluna bildirdi.

Bu dönemki **taleplerin ilki**, öncelikle çırakların eğitimi bittikten sonra kadrolu olarak alınmasını içeriyor. Şu anda 3 veya 3,5 senelik çıraklık eğitimi bitiren çıraklar yalnızca bir sene geçici olarak işe alınıyor. Bu durum gençlerin güvenceli iş taleplerini gündeme getiriyor.

İkinci talep ise, taşeron işçiliğinin bir kurala bağlanmasını içeriyor. İşçi temsilciliği taşeron işçilerin işe alınmasında karar hakkının olması talebini içeriyor. (Yasal olarak firmalar taşeron işçileri çalıştırma hakkına sahipler. Bu yasayı SPD Yeşiller hükümeti döneminde yasallaştırdılar.) Eğer taşeron işçiler, kadrolu işçilere göre az ücret alacaklarsa, eşit işe eşit ücret prensibi ile karşı durulması, diğer bir anlatımla işe alımı veto etme hakkının olması talep edilmektedir. Ayrıca toplu iş sözleşmelerinde yer alan diğer hakların aynı şekilde taşeron işçiler için de aynen geçerli olması IG Metall tarafından talep ediliyor.

Üçüncü olarak, ücretlerin yüzde 6,5 artırılması, sözleşme süresinin ise 1 sene olarak belirlenmesi bu dönemki TİS taslağında yer alıyor.

Bu taleplerin oluşumunda içinde bulunulan ekonomik krizin, özellikle meta ihraç eden bir ülke olan Almanya'nın, şu anda yalnızca ülke ihracatının yüzde 41'ini Avrupa ülkelerine yapıyor olması, ülke ekonomisinin seyrinin belirsizliği herhangi bir grev anında kapitalist şirketlere karşı uygulanacak basınç durumunun tehlikeye düşebileceği tedirginliği taleplerin biçimlenmesinde önemli bir rol oynadı. Tabandan gelen ücret taleplerinin yüksekliği bu sene dikkat çekiyor. Ama gerek sendika yönetiminin gerekse işçi temsilciliğinin bu talepleri aşağı çekme çabaları (ekonomik durumun belirsizliği yüzünden) kendini gösterdi.

Her eyaletin sendika toplu iş görüşmeleri komisyonu ile VDM (Metal İş Birliği) görüşmelere başladı. Bayern'de 15.02.2012 tarihinde Münih kentinde ilk görüşme gününde IG Metall Sendikası Bayern çapındaki kentlerden gelen 3000 işçiyle kötü hava koşuluna rağmen kararlılık ortaya koydu. Bayern bölgesinde ikinci görüşme 9 Mart 2012 tarihinde Nürnberg kentinde gerçekleştirilecek.

Bayern'den sendikalı işçiler kararlılıklarını göstermek için Nürnberg kentine gelecekler. Bu tarihte yapılacak görüşmeden bir sonuç çıkmazsa 3 Mayıs 2012 tarihinde birinci uyarı grevlerine başlanacak.

İkinci uyarı grevi ise bir hafta sonra gerçekleşecek.

Anlaşma sağlanamaması halinde grevler yaygınlaşacak.

Şu anda VDM (Metal İş Birliği) yaptığı açıklamada IG Metall'in TİS taleplerinin kabul edilebilir olmadığını söyledi. Taşeron işçiliğinin kendileri için iyi bir şey olduğunu ve bu konuda geri adım atmayacaklarını söyledi.

Çırakların kadrolu olarak alınmasının duruma bağlanmasının kendileri için çok önemli olduğunu, ayrıca %6,5'lik ücret zammı talebinin kabul edilebilir olmadığını açıkladılar.

Bu toplu iş sözleşme sürecinde metal işçileri ile kapitalistler bir kez daha karşı karşıya gelecek. Sınıf bilinçli işçiler kapitalistlerin saldırılarına karşı her bakımdan hazırlıklı olmalıdır. Bu konuda en büyük görev ise sınıf bilinçli işçilere düşmektedir.



Almanya'da TİS süreci

Toplu iş sözleşme görüşmelerinin başlamasına az bir zaman kala, sendikalar ve patronlar karşılıklı olarak taleplerini açıklamaya başladılar. Örneğin, metal iş kolunun en büyük sendikal birliği olan IG Metall'in bu yılki toplu görüşmeler için öne sürdüğü talep % 6,5'lik ücret zammı olarak ifade edildi. Başta IG Metall ve ona bağlı sendikalar, toplu iş sözleşmesi sürecine ciddi bir ön hazırlık yapmadan, işçileri bu sürece hazırlamadan, tam tersine onları mümkün olduğu kadar sürecin dışında tutarak süreci tamamlamayı hesaplıyorlar. Bununla da kalmıyor, % 6,5'lik zam taleplerini işçi sınıfının yığılan sorunlarını gizlemenin aracına dönüştürmek için türlü hokkabazlıklar yapıyorlar. O kadar ki, taşeronlaştırma, iş yasalarında işçilerin aleyhine yapılan değişiklikler, emeklilik yaşının yükseltilmesi, 35 saatlik iş haftası kazanımının pratikte tasfiye edilmiş olması, iş akitlerinin feshinde kapitalistler lehine düzenlemeler ve bunun gibi bir dizi hak kaybı görmezden geliniyor ve unutturulmaya çalışılıyor.

Ne var ki, sendika bürokratlarının işçileri sürecin dışında tutarak anlaşma yapma çabaları dahi patronları tatmin etmeye yetmiyor. Onların asıl hedefleri iş yasalarını kendi istedikleri biçimde yeniden düzenlemek ve bunu yasal hale getirmektir. Bunu kendi sınıf çıkarları için daha önemli buluyorlar. Zira ücret zammında IG Metall'in ileri sürdüğü % 6,5'lik zam talebini yarı yarıya aşağı çekerek anlaşacaklarını biliyorlar.

550.000 çalışana patronluk yapan (Bundesarbeitgeberverband Chemie BAVC) Federal Kimya İşverenler Birliği, yaptığı açıklamada kapitalist tekellerin toplu iş sözleşmesi sürecindeki amaçlarını ortaya koydu. Kimya İşverenler Birliği bu alanda '90'lı yıllarda kazanılan 37,5 saatlik iş haftasının uygulanamaz olduğunu iddia ederek, halihazırda fiilen uygulanan 40 saatlik iş haftası yerine 42 saatlik iş haftası uygulamasına geçilmesini istiyor. Bu taleplerle de yetinmeyen birlik, iş yıpranmasından dolayı kazanılan ve uygulanan vardiyalı çalışanlar için 56 yaşından itibaren 3,5 saat, vardiyasız çalışanlarda 58 yaşından itibaren 2,5 saatlik daha kısa çalışma hakkının tasfiye edilmesini dayatıyorlar. Birliğin temel istemlerinden biri de, esnek çalışmanın daha da yaygınlaştırılmasıdır.

Sendikaların % 6,5'lik ücret zammına karşı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>



kapitalist birlikler topyekün bir saldırıyla cevap veriyor. Birlik, daha uzun iş haftası ve esnek çalışma talebini ise "Vasıflı işgücü eksikliğinden dolayı çalışmada daha fazla esneklik istiyoruz" diyerek gerekçelendiriyor. Birliğin güney-batı sözcüsü Peer-Michael Dick "Bu taleplerimizi IG Metall'le konuşacağız" diyor. 50 milyon insanın işsiz olduğu Avrupa'da, birlik sözcüsünün saldırı argümanlarını "iş gücü eksikliğine" bağlaması, işçilerle alay etmenin yanında, tam bir sahtekarlıktır.

Gerçek şu ki, işçi sınıfını TİS sürecinin dışında tutmayı amaçlayan IG Metall ve bağlı sendikaların bürokratik yönetimleri, işçi tabanından yükselen kararlı bir basınç yaratılamazsa, patronların bu saldırgan politikalarını onaylayacaklardır. Buna izin verilmemelidir.

İşçi sınıfı, sınıfa karşı sınıf şiarı ile hareket etmeli, kapitalist sınıfın karşısına kendi sınıf politikası ile çıkmalıdır. Dişe diş mücadeleler sonucunda ve ağır bedeller ödeyerek kazandığı haklarını koruması ve yeni haklar kazanması, ancak ve ancak böylesi bir politikaya ve bunun ifadesi kararlı bir mücadeleye bağlıdır.

Kızıl Bayrak / Almanya

Kavganın baharında gençliği devrime kazanalım!

Kavga seslerinin yükseleceği bahar günleri yaklaşıyor. Bugüne kadar olduğu gibi, bu bahar dönemi de kitlelere devrim bayrağını yükseltme çağrısı yapacak.

Bu iddia devrimci bir iyimserliğin ürünü değil elbette. Bahar günlerini kavganın ajitatörü yapan şey, tarihsel süreci içinde işçi sınıfı ve emekçilerin, ezilen halkların, emekçi kadınların ve devrimci gençliğin ödediği bedellerle sembolleşen tarihlerin birliğidir. Emekçi kadınların daha gür bir sesle haykırdığı 8 Mart’la başlayan süreç, katliamların ve direnişlerin tanıdığı günlerle devam etmekte; başta Kürt halkı olmak üzere, ezilen halkların özgürlük ateşleri yakılan Newroz alanlarından işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele gününe uzanan mücadele çılgınlığının taşıyıcısı olan bahar günleri, devrim bayrağının daha yükseklere taşınacağı bir ruh ve coşku yaratmaktadır.

Mücadele tüm dünyada yükseliyor

Bahar sürecine girdiğimiz şu günler, dünyanın hemen tüm bölgelerinde işçi sınıfı ve emekçiler ile gençlik kitlelerinin sokaklara akmasına tanıklık ediyor. Dünyanın kaynayan kazanı Ortadoğu ve özellikle de Mısır, yeni ayaklanmalara gebe olduğunun işaretlerini veriyor. Bir dizi Avrupa ülkesinde emekçiler, hakları ve gelecekleri için meydanlara çıkıyor. Afrika ve Amerika kıtalarındaki ülkelerin emekçileri de grev ve direnişlerle diğer ülkelerdeki sınıf kardeşlerinin seslerine ses katıyor.

Geniş gençlik kitleleri de tarihin akışındaki yerini alıyor. Gençlik, gerek Ortadoğu’da gerek diğer kıta veya ülkelerde kurulan mücadele barikatlarının başında bekliyor. Geleceğini gaspeden kapitalist asalaklardan hesap sormanın hazırlıklarını yapıyor.

Öte yandan, dünya yeni bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine giriyor. Başını ABD’nin çektiği emperyalist haydutlar, kendilerine yeni sömürü alanları açabilmenin stratejilerini çiziyorlar. Avrupa ülkelerinde IMF patentli kemer sıkma politikaları ile emekçileri sefalet mahkum ederken Ortadoğu halklarını ise emperyalist savaşın ve saldırganlığın hedefi haline getiriyorlar.

Fakat tüm savaş ve saldırganlık planlarına rağmen kapitalizmin çürümüşlüğü ve yıkılmaya yüz tuttuğunu gizleyemiyorlar. En sadık burjuva ideologları/iktisatçıları dahi kapitalizmin çelişkilerinin derinleştiğini, tarihsel bir yıkımın eşiğine dayandığını itiraf etmekten geri duramıyorlar.

Faşist baskı ve terör yoğunlaşıyor

Türkiye’de ise daha sert çatışmaların yaşanmasının zemini hazırlanıyor. Zira sosyal yıkım saldırıları kendisini yaşamın tüm alanlarında olabildiğince sıcaklığı ile hissettiriyor. Sağlıkta yıkım paketlerinden kıdem tazminatı hakkının gasbına kadar bir dizi saldırı hayata geçirilmeye çalışılıyor.

Gençlik cephesinde de durum bütünüyle aynı. Emekçilere yönelik tüm sosyal yıkım saldırıları

gençliğin geleceğine dönük saldırılardır aynı zamanda. Yalnızca geleceği değil, GSS örneğinden anlaşılabilir gibi, gençliğin bugünü de emekçilere yönelik saldırıların bir boyutunu oluşturuyor

Üniversitelerin ve üniversite gençliğinin sermayenin kışkacında can çekişmesi devam ediyor. Sermaye baronları, üniversitelere dönük saldırılarına her geçen gün bir yenisini ekliyorlar. Eğitimin ticarileşmesi ve üniversite öğrencileri için hazırlanan diplomalı işsizlik saldırıları daha da derinleşiyor.

Tüm bunları dizginsiz bir faşist baskı ve terör dalgası izliyor. Hemen her gün baskın, gözaltı ve tutuklama haberleri geliyor. Operasyonlar ülkenin dört bir yanına dalga dalga yayılıyor. Gazete büroları, parti binaları, sendikalar basılıyor, çalışanları gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. En meşru hak arama eylemleri dahi polis saldırısına uğruyor, dava konusu edilerek ağır cezalarla karşılanıyor.

Dizginlerinden boşalan faşist baskı ve terör furyası kendisini gençlik üzerinde de gösteriyor. Üniversite öğrencileri uydurma gerekçelerle tutuklanıyor. Aylarca, hatta çoğu durumda yılları bulan ağır cezalara çarptırılarak zindanlara tıkılıyorlar. Bunun yanı sıra lise ve üniversiteler birer açık cezaevlerine çevriliyor.

Devrim mücadelesini yükseltelim

Bahar dönemini tam da böylesi bir dönemde karşılıyoruz. Şimdi, tüm saldırılarla beraber devreye sokulan faşist baskı ve teröre karşı, baharın çağrısına kulak verip devrim ve sosyalizm kavgasını yükseltmek

daha zorunlu hale gelmiştir. Zira kurulan bu faşist cendereyi kırmak için başka bir yol daha bulunmamaktadır. Gün, geleceğimize sahip çıkıp sokakları ısıtma günüdür. Bahar günleri bunun coşkusunu ve ruhunu aşılamaştır.

8 Mart’ta fabrikalarında yakılan emekçi kadınların çılgılığı, Beyazıt’ta yankılanan ses, Gazi’den, Halepçe’den yükselen barut kokuları, Demirci Kawa’nın ateşi, Mahir’in teslim alınamayan iradesi ve Nurhak’ın türküsü, Denizler’in son sözleri, İbo’nun işkence tezgahındaki direnci ve nihayet uluslararası işçi sınıfının tarihsel çağrısı hep kavgaya, devrim ve sosyalizme işaret etmektedir.

Genç komünistler, bir adım ileri!

Genç komünistler bahar dönemini bu bilinçle karşılayacak, bahar günlerinde kavga bayrağını yükseltecekler. Bahar dönemi boyunca devrim ve sosyalizmin sesini gençlik kitlelerine taşıyacaklar. Zira baharın tanıklık ettiği o tarihsel günleri layık olduğu biçimde anabilmenin yegane yolu buradan geçmektedir. Bahar günlerinde bir kez daha anacağımız devrimci önderlerin, Denizler’in, Mahirler’in ve İbolar’ın bıraktığı mirası sahiplenilebilmek gerçek anlamını burada bulmaktadır.

Şimdi her bir genç komünist, omuzlarındaki yükü bir kat daha arttırmalı, parti ve devrim davasına daha sıkı sarılmalıdır.

(Ekim Gençliği’nin 136. sayısından alınmıştır...)

Gençlikten 8 Mart çağrısı

Ankara’da bulundukları tüm üniversitelerde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü hazırlıklarını örgütleyen Ekim Gençliği okurları, afiş-bildiri ve yayımlarla 8 Mart’ta alanlara çıkma çağrısı yapıyorlar. BDSP’nin merkezi afiş ve bildirimleri ile Ankara’da yapılacak olan 8 Mart etkinliğinin çağrı afişleri üniversitelerde kullanılıyor.

Ortadoğu Teknik Üniversitesi’nde “Sömürüye, eşitsizliğe, gericiğe ve şiddete karşı 8 Mart’ta alanlara” ve “Sömürüye, eşitsizliğe, gericiğe ve şiddete karşı Emekçi Kadınlar Bir Adım İleri” şiarlı afişler yaygın bir biçimde kullanıldı.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nde de yine aynı şiarlı BDSP afişleri tüm fakültelerde yapıldı.

Dil Tarih Coğrafya Fakültesi’nde ise materyal kullanımının yanı sıra 8 Mart gündemli bir okur toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıda 8 Mart’ın tarihsel ve sınıfsal anlamı üzerinde duruldu. 8 Mart gündemiyle ortaya çıkan ayrışma, nedenleri ve sonuçları üzerine de kapsamlı tartışmalar yapıldı. Bu eksende örgütlenecek çalışmanın yol ve yöntemleri tartışıldı.

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü’nde de BDSP’nin 8 Mart’ta alanlara çağıran afişleri yaygın olarak kullanıldı. Bunun yanı sıra Ankara’da gerçekleştirilecek olan 8 Mart etkinliğinin çağrı afişleri de kullanılmaya başlandı. Ayrıca gençliğe 8 Mart bildirimleri, Ekim Gençliği dergisi ve Kızıl Bayrak gazetesi ulaştırılıyor.



Eğitim-Sen İstanbul 6 Nolu Üniversiteler Şubesi Başkanı İsmet Akça ile konuştuk...

“Ortak mücadele biçimleri geliştirilmeli!”



- “KCK operasyonları” adı altında başta Kürt hareketi olmak üzere devrimci ve ilerici sol güçlere dönük faşist baskı ve devlet terörünün dizginlerinden boşaldığı bir süreçten geçiyoruz. Bunun bir halkası olarak geçtiğimiz hafta KESK üyelerine yönelik de gözaltı ve tutuklama terörü devreye sokuldu. Bu süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye’de 1990’lardan 2000’lere gelindiğinde AKP’nin oluşturduğu yeni bir siyasal otoriter biçim görülüyor. Söz konusu olan emniyet-yargı merkezli bir yapı. Bu yapı Türkiye’de AKP iktidarı ve onun organik tabanının dışında olan muhalif kesimlere baskı politikaları ile yaklaşıyor. Yani mevcut iktidar dışındaki sesleri siyasal alanın meşru parçası olarak görmüyor.

Makro politik açıdan bakıldığında, bir dönem ulusalcı kanat tasfiye edildi. “Ergenekon” adı altında darbe girişimlerinin yargılanması meşru zeminine oturtuldu. Bu davalar öyle bir hale getirildi ki, bütün muhalif davalar buna bağlandı. Belli bir politik görüşe sahip olanlar da bu torbaya atıldı. Mesela Oda TV davası.

Ayrıca bu süreçte sosyalistlere, devrimcilere, sola yönelik rutin baskılar devam etti. Esas olarak ise Kürt hareketine dönük bir siyasal linç kampanyası örgütlendi. Halihazırda dört binin üzerinde insan tutuklu. KESK’lilere uzanan saldırı da onların hem muhalif sendikacı kimlikleri hem de Kürt hareketiyle ilişkili sendikacılar olmasıyla alakalı. İktidar bütün bunları muhalif kesimleri “terörist” ilan ederek yapıyor.

- Söz konusu saldırganlık soruşturma-ceza ve gözaltı-tutuklama dalgalarıyla üniversite

öğrencilerini de dolaysızca içine alıyor. Yaşanan sürecin üniversitelere yansımaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

AKP YÖK’ü kontrol ediyor. Üniversiteleri kontrol altına aldı. Yani aynı otoriter zihniyet üniversitelerde de var. Dolayısıyla düşünce, ifade, eylem özgürlükleri gayri meşru ilan ediliyor. Zaten YÖK rejimi bunun için inşa edilmiş bir rejimdi. Bugün AKP, YÖK üzerinden hem aynı yapıyı koruyor hem de kendi kadrolarını üniversitelere yerleştiriyor. Bunları hayata geçirirken de akademik özgürlükleri hiçe sayan uygulamaları devreye sokuyor. Mesela fakültelere sormadan kadro ilanı ve tahsisleri yapıyor. Kendisinden farklı görüşe sahip hocalara kadro vermiyor ya da disiplin soruşturmaları açıyor.

Öğrencilere yönelik de aynı mantık işliyor. Öğrencilerin üniversite yönetimi tarafından yönetilecek bir bileşen olduğu düşünülüyor. Sessiz, uslu, siyasetle ve toplumsal sorunlarla ilgilenmeyen “makbul” öğrenci isteniyor. Bunun dışında kalan, düşüncelerini ifade eden ve hayata geçirmeye çalışan öğrenciler de gayri meşru ilan edilerek disiplin soruşturmaları, uzaklaştırma cezaları, zaman zaman kampüs içine polisin sokulması gibi uygulamalarla zapturapt altına alınmaya çalışılıyor.

- Üniversitelere yönelik bu yoğun baskı politikalarının neoliberal politikalar ile ilişkisini nasıl kuruyorsunuz?

Bütün bu baskıcı üniversite rejimi üniversitenin neoliberal yeniden yapılandırma sürecini yönetebilmek için devrede. Nedir burada kastedilen? Eğitimin metalaşması ve paralı hale getirilmesi; üniversite yönetimlerinin şirket gibi çalışması ve üniversite yönetimlerinde sermaye yönetimlerinin doğrudan yer alması; bilgi üretiminin doğrudan sermayenin ihtiyaçlarına tabi kılınması; performans değerlendirmesi, taşeronlaştırma, sözleşmeli personel kullanımı gibi uygulamalarla güvencesiz çalışmanın yaygınlaşması...

Bütün bunlar yükseköğrenim alanının ciddi bir yapısal dönüşümünü içeriyor. Bu dönüşüm uluslararası planda Dünya Bankası, Bologna Süreci, içeride ise TUSİAD gibi sermaye örgütleri, YÖK gibi araçlarla AKP iktidarı tarafından talep edilen ve yönetilen bir süreç. İktidar açısından bu sürece aykırı ses çıkaran tüm toplumsal kesimlerin kontrol altına alınması gerekiyor.

- Tüm bu saldırılar karşısında ne yapılmalı?

Üniversite bileşenlerinin bu yeniden yapılandırmaya ve sonuçlarına karşı çıkmasını sağlamak gerekiyor. Bunun için uygun bir dilin yakalanması gerek. Üniversite bileşenlerinin gündelik hayatlarında yaşadıkları somut sorunlara dokunan bir dil gerekiyor. Bu somut sorunlar üzerinden karşı çıkışlar örmek gerekiyor. İkincisi, üniversite dışında geniş toplum kesimler açısından bu neoliberal yeniden yapılandırmanın yarattığı olumsuz sonuçları ortaya koymak ve bundan etkilenen toplumsal kesimlerle ortak mücadele biçimleri geliştirmek gerekiyor.

Ekim Gençliği / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gençliğin kampanya çalışmalarından...

Ankara’da kampanya toplantısı

Ankara Ekim Gençliği “Geleceğine Sahip Çık” kampanyasının duyurusunu yapmak için 18 Şubat günü bir okur toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantının açılış konuşmasında dünyadaki ve Türkiye’deki siyasal gelişmeler ele alındı. Bu gelişmelerin, bahar döneminde gençliği devrim mücadelesine kazanma bakış açısıyla başlatılan “Geleceğine sahip çık!” kampanyası çerçevesinde gençlik hareketi açısından etkileri değerlendirildi.

Kapitalizmin krizinin bir sonucu olan sosyal yıkım saldırılarının üniversite gençliğine yansımaları üzerinde ayrıntılı biçimde durularak, öğrenci gençliğe özel bir tarzda vuran GSS saldırısı ile ilgili bir imza kampanyası başlatma ve kampanyayı seminer-panel gibi araçlarla zenginleştirme kararı alındı.

Toplantıda, kampanya dönemini bir örgütlenme seferberliği olarak algılayanın önemine de vurgu yapıldı.

Önerilerle zenginleştirilen toplantı bahar dönemini kazanma çağrısıyla sonlandırıldı.

ODTÜ’de “Geleceğine sahip çık!” çağrısı

ODTÜ’de hayata geçecek “Geleceğine sahip çık!” kampanyasının çalışmaları 22 Şubat’ta başladı. Kampanya çalışmaları çerçevesinde stand açan Ekim Gençliği okurları “Geleceğine sahip çık!/Ekim Gençliği” afişlerini de kullanmaya başladı. Standta GSS’nin geri çekilmesi için de imza toplandı.

Ekim Gençliği’nin ve Kızıl Bayrak’ın son sayılarının öğrencilere ulaştırıldığı faaliyette Fizik Bölümü önünde stant açılırken, hazırlık önünde elden dergi satışı gerçekleştirildi.

Bunların yanı sıra, BDSP’nin 26 Şubat’ta gerçekleştireceği 8 Mart etkinliğinin afişleri de okulda yaygın bir şekilde kullanıldı. Yine BDSP’nin merkezi olarak çıkarttığı 8 Mart bildirileri öğrencilere ulaştırıldı.

YTÜ’de kampanya toplantısı

İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi’nde hazırlık okulunun hafta başında açılmasının ardından 16 Şubat günü kampanya süreci üzerine okur toplantısı düzenlendi.

Toplantı kapsamında öncelikle kampanyanın deklarasyonunun yapıldığı “Gençliğe devrimci baharı kazanma çağrısı... Geleceğine sahip çık!” başlıklı yazı okundu. Ardından kampanya ihtiyacının nereden doğduğu ve hangi ihtiyaçları karşılayabileceği üzerine ayrıntılı tartışmalar yapıldı. Bahar dönemini kampanya süreci ile bütünlüklü bir şekilde işlemenin anlamı üzerinde duruldu. Bu tartışmalar kapsamında hazırlık fakültesinde kampanya kapsamında çalışma yürütmenin olanakları ve öne çıkarılacak gündemler tartışıldı.

Yapılan tartışmalar sonucunda hızlı bir şekilde 8 Mart çalışmalarına başlanması kararlaştırıldı. İlk hedef olarak da 8 Mart’ın anlam ve önemi ile ilgili teorik tartışmaların tüketilmesi belirlendi. Ayrıca hazırlık fakültesinde kampanya kapsamında gündemleştirilebilecek başlıklar olarak GSS ve kantin sorunu belirlendi. GSS’nin genel kapsamı ve öğrencilere yönelik uygulamaları üzerine kapsamlı bir araştırma yapılması kararlaştırıldı.

Ekim Gençliği / Ankara-İstanbul

Devrimci müzik çalışması üzerine

Sorunlar ve görevler...

Mamak İşçi Kültür Evi kurulduğundan beri Kültür Evi bünyesinde müzik alanında çalışma yürütüyoruz. Yılları bulan bir çalışma deneyimine sahip olduk. Birçok devrimci müzik topluluğu-grubunda olduğu gibi biz de birçok sorunla karşı karşıya kaldık ve kalıyoruz.

Müzik etkinliği biz sınıf devrimcileri ve işçi sınıfını olumlu yönde etkileyecek, harekete geçirecek ve örgütleyecek bir yapıya sahip. Birçoğumuz bunun bilinci ile hareket ediyoruz. Müzik çalışmalarının, insanın bakışını genişleten, onu düşünmeye sevk eden ve bilinçlenmesini sağlayan bir rolü var. Bunu yakından, kendimiz üzerinden gözlemleyebiliyoruz.

Çalışmalarımızda birçok sorunla da karşı karşıya kalabiliyoruz. Öncelikle *üretim* sorununa değinmek gerekiyor. Ama bundan önce üretim kavramı üzerinden bir açıklık sağlamak gerekiyor. Üretim kavramının ikili boyutuna değinmeliyiz. Birincisi birebir kendi yapacağımız ezgiler, bir diğeri de bizden önceki yapılmış eserleri yorumlamak ya da yorumlamadan olduğu gibi seslendirmek... Aslen bu ikincisi de üretimin bir başka boyutudur. Çünkü sonuçta kapitalist sistemde yaşadığımızı göz önünde bulundurursak, devrimci birtakım sanat ürünlerini saflarımıza katılan insanlarla beraber işlemek belli bir emek sürecini gerektiriyor. Bu esnada belli bir deneyim, eserlerin tanınması, bir iç bütünlük, müzik açısından kişinin devrimci müziği tanıması ve ilgi duyması, repertuar geliştirme vb. açıdan kolektif bir üretim süreci yaşanıyor. Bu yanıyla baktığımızda aradan yıllar geçtikten sonra muazzam bir üretim yaptığının farkına varıyorsunuz. Zaman zaman topluluk birleşenlerinden ayrılan kişilerin başka yerlerde sizin birikiminiz ile yol yürüdüğüne tanık oluyorsunuz. Tüm bunlar müzik çalışmamızda –yetmemekle beraber- üretim yaptığımızı gösteriyor.

Bununla beraber müzik çalışmasının teknik ve politik yönlerini de açmak gerekiyor.

Müzik çalışması bizim açımızdan yıllardır ne kapsamda yapılacağı konusunda sık sık içe dönük tartıştığımız bir konudur. Komünistler bu soruna nasıl yaklaşmalıdır ve var olan geçmişi ne düzeyde sahiplenmelidir? İşçi sınıfı nasıl bir müzikle tanıştırılmalıdır? Bunlar sürekli tartışılan konulardır. Ulaşabildiğimiz sonuçlar ise çoğu kere şu şekilde olmuştur: emekçilere mal olmuş ilerici ve devrimci halk ezgileri bizim sahiplenip yaşatmamız ve yeni nesillere aktarmamız gereken yapıtlardır. Ayrıca devrimci sanatçı ve grupların ideolojik olarak işçi sınıfının bilimsel yöntemi ve programı ile uyuşanları sahiplenip kitlelerle buluşturulması gereken yapıtlardır.

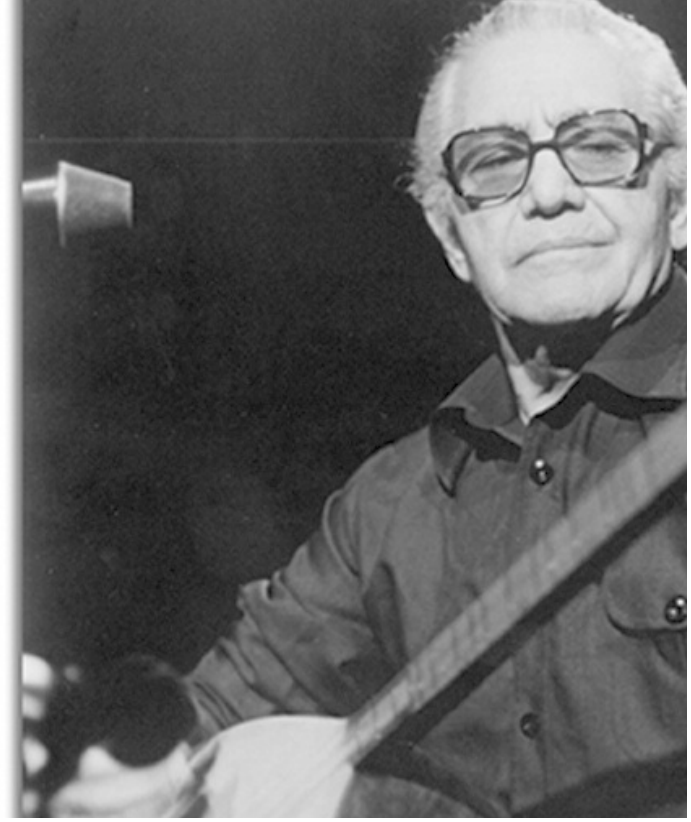
Bir de işin teknik yönü var. Bu yön bir yanı ile akademik bir yan taşırken diğer yanı ile de işi örgütleme sorunudur. Devrimci müzik çalışması, normalde asgari politik çerçevede birleşmiş bir müzisyenler topluluğunun bir araya gelmesi ile gerçekleştirilebilecek bir şeydir. Yani müzik konusunda çok yetkin bireylerin yan yana gelmesi yetmemektedir. Politik öz belirleyici bir yerde durmaktadır. Ama bu işin bir de akademik yönü bulunmaktadır. Yıllarca müzik çalışmamızın içerisinde bulunup kendisini yetkinleştirememiş topluluk üyelerimiz var. Müzik alanında daha yetkin bireylerin oluşturduğu topluluk hem topluluğu örgütleyen kişileri rahatlatacağı gibi, hem her bir bireyin işi daha da severek yapmasını sağlarken hem de ortaya daha estetik ve yetkin yapıtların çıkmasını sağlayacaktır. Ayrıca daha hızlı bir gelişim izlenecektir. Bu sorunun aşılması eğer çalışmalarımıza katılan kişiler arasında yetkin kişiler varsa topluluk bireylerinin bu kişiler tarafından eğitilmesi şeklinde olabilir. Böyle bir imkân



olmadığı takdirde ise topluluk elemanlarının çeşitli alanlarda kendilerini yetkinleştirmeleri için çeşitli müzik kurslarına gitmeleri önerilebilir.

İşin örgütlenmesi açısından sürekliliği sağlanmış bir çalışma şarttır. Çalışmaların belirlenmiş periyotlarla, haftada –ihtiyaca göre- bir gün, iki gün çalışma almak önemlidir. Ve saatleri belirlenmiş bir çalışma topluluk üyelerinin yapılan işi ciddiye alması açısından dikkat edilmesi gereken bir noktadır. Böyle bir yöntem yapılan çalışmanın bir görev olarak algılanmasını sağlar. Bir topluluk üyesi çalışmaya gelmediği zaman veya geç geldiği zaman, verilen molanın zamanını esnettiği zaman görevini aksatmış olacaktır ve eleştiri konusu olacaktır. Haftalık çalışmalar yeni eserlerin araştırılması, bunların içerik yönünden ve teknik açıdan tartışılması ve her bir bireye görev düşecek tarzda düzenlemeler yapılması gibi konular işin kritik yönleridir. Bu tarz, hem politik yönden hem de teknik açıdan müzik topluluğunu kolektif bir işleve sokmak için önemlidir.

Ayrıca bir diğer husus ise müzik topluluğunun birleşimidir. Bizler devrimci kültür-sanat çalışması yaptığımız gibi devrimci faaliyetin diğer alanları ile de ilgileniyoruz. Kimi bileşenlerin birebir çalışan işçiler olduğu göz önünde bulundurulursa, bir de buradan doğan zorluklar olduğu açığa çıkacaktır. Pratik olarak kültür-sanatın işçi sınıfı ve emekçilerin yaşamının bir parçası haline gelmesi-getirilmesi tam olarak budur. Biz bir inşaat işçisinin, bir kaynakçının v.b. sanatın herhangi bir dalı ile ilgilenebileceğini pratik olarak hayata



geçiriyoruz.

Bir diğer tartıştığımız nokta ise araştırmacı olmak... Yıllardır devrimci bir müzik topluluğu olarak faaliyet yürütüyoruz demiştik. Bu, birçok gündem üzerinden işçi ve emekçiler ile bir araya gelip onlarla devrimci müziği buluşturmak anlamına geliyor. Bu ise repertuar konusunda birçok eserin gözden geçirilmesi anlamına geliyor. Yapılan tartışmalarda “bu eseri x kere icra ettik” gibi sorunlarla karşılaşılıyor. Bu tartışmaların kimi haklı yönleri var. Seslendirdiğimiz eserler bizim için fazlaca duyulduk eserler olabilir ki bunda hiçbir sorun yoktur. Devrimci eserlerden “bıkmak” başka bir tartışmanın konusudur. Ama yine de her bir topluluk bileşeninin her daim yeni eserler bulup düzenleme ve icra edebilme gibi bir görevi olmalıdır. Gerek yeni üretilmiş olsun gerekse de eski bir halk ezgisi olsun müzik çalışmalarını her açıdan beslemek gereklidir. Zaten bu da üretimin bir parçasıdır.

Devrimci bir müzik çalışması, devrimci bir iddianın ürünü olabilir. Şöyle geriye dönüp baktığımızda Ankara’da 12 yılı bulan devrimci bir müzik topluluğu var mıdır? Ve daha da ileriden iddialarla hareket eden bir topluluk...

İşte bu bir iddianın ürünüdür. Komünizmin yeni insanını ve komünist topluma giderken oluşturulacak devrimci bireyleri bu iddiamızla oluşturacağız.

Yaşasın devrimci kültür sanat faaliyeti!

Devrimci kültür sanat çalışması engellenemez!

Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu Çalışanı

Grup Yorum’a baskı ve yasak

Biletix’in, Grup Yorum’un konser biletlerini, “terör örgütüne yardım” gerekçesiyle, satmama kararı almasının ardından bir yasak da İzmit Belediyesi ve Kocaeli Valiliği’nden geldi. Grup Yorum’un İzmit’teki konserinin afişlerine ‘görsel kirlilik’ gerekçesiyle izin verilmedi. Afişlerin asılması talebi, İzmit Belediyesi tarafından “uygun” bulunmadı.

Grup Yorum üyelerine bir engelleme de Kocaeli Valiliği’nden geldi. Kocaeli’nde Sabancı Kültür Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Merkezi’nde gerçekleştirileceği kesinleşen konseri engelleyen valilik, konserin Halk Eğitim Merkezi’nde yapılmasını kararlaştırdı. On binleri bulan konsere imza atan Grup Yorum üyeleri, sadece bilet satışlarıyla değil birçok engelleme ve baskıyla karşılaşılıyorlar. Zaman zaman grup üyeleri gözaltına alınıp tutuklanırken geçtiğimiz haftalarda Malatya’da Grup Yorum bileti satmak gerekçesiyle “terör suçu” kapsamında 6 üniversite öğrencisi 1 ile 13 yıl arasında ceza almıştı.

Bir yağma, talan ve rant projesi: Haydarpaşa

TCDD “Gebze-Köseköy Yüksek Hızlı Tren Projesi”ni gerekçe göstererek Haydarpaşa Garı’nın 2 yıl süre ile kapalı olacağını duyurmuştu. Bu uygulama kapsamında 2 Şubat’ta Haydarpaşa Garı’ndan son şehirlerarası tren kalktı. Uzmanlar tren seferleri iptal edilmeden “Gebze-Köseköy Yüksek Hızlı Tren Projesi”nin hayata geçebileceğini belirtirken fatura kentsel talan ve ulaşım rantı projeleriyle işçi ve emekçilere kesilmeye çalışılıyor.

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) İstanbul 1 Nolu Şube Sekreteri Bekir Taştan’ın yaptığı açıklamaya göre, tren seferlerinin iptal edilmesiyle halihazırda günde 20 bin yolcu mağdur edilmiş durumda. Bu sayı Mart ayında banliyö tren seferlerinin de durdurulmasıyla kat be kat artacak. Böylece ucuz ve güvenli olması nedeniyle trenle ulaşımı tercih edenler mağdur edildi. Aynı zamanda, toplu taşıma sisteminde temel bir noktada duran tren seferlerinin iptal edilmesi sonucu ulaşım çilesine yeni bir halka eklenmiş durumda. Ayrıca bu uygulama ile garda çalışan 300 taşeron işçiden 90’ı şimdiden işsiz kalırken geriye kalan işçilerin de Mart ayında işten çıkartılması bekleniyor. BTS, kadrolu çalışanların durumlarının belirsizliğini koruduğunu ve çalışanları sürgün atama ve zorla işyeri değiştirme gibi yaptırımların beklediğini belirtiyor.

Haydarpaşa Garı’nın kapatılması ve tren seferlerinin iptal edilmesiyle Haydarpaşa Garı’nın işlevsizleştirilmeye çalışılmasına işaret eden **Taştan** uygulamanın gerisindeki rant projesini ise şu sözlerle anlatıyor:

“Yolun iki yıl kapalı olması bizim görüşümüze göre; buraya ilişkin başka planların olduğunu ortaya koydu. Bu bölge Haydarpaşa Port adıyla da anılıyor. İşlevsizleştirilmeye çalışılan Haydarpaşa Limanı, garı... -hatta Sirkeci Garı buna dahil- yeni planların ipucunu veriyor”

Kısacası Haydarpaşa Garı’nın kapatılması ve tren seferlerinin iptal edilmesinin gerisinde Haydarpaşa için planlanan rant projesi beliriyor.

Haydarpaşa için yıkım, sermayedarlar için rant...

Haydarpaşa Garı’nın akıbetine ilişkin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş büyük bir pervasızlıkla şunları söylüyor:

“Haydarpaşa, Marmaray’dan sonra gar fonksiyonunu bir miktar yitirmiş oluyor. Artık trenler mevcut Marmaray’ı kullanmak suretiyle kesintisiz geçecekler. Yani bir gar ihtiyacı kalmayacak. İnsanlar istedikleri herhangi bir istasyondan inip binebilecekler”

“Artık gara ihtiyaç kalmadığı” yönünde demagoji yapan Topbaş, garın işlevinde bir dönüşüme ihtiyaç olduğunu belirterek rant projesini meşrulaştırmaya çalışıyor.

Haydarpaşa’yı yerli ve uluslararası sermayenin talanına açan, bununla birlikte tarihi dokuyu ve kent belleğini hiçe sayan Haydarpaşa rant projesi daha önce de **Topbaş** tarafından, “Haydarpaşa Manhattan olacak” sözleriyle tanıtılmıştı. Haydarpaşa’nın tarihi sit alanında olmasından kaynaklı, 2003 yılından beri gündemde olan Manhattan(!) projesinin hayata geçmesine engel teşkil eden pürüzlerin kaldırılması için yoğun çabalar sarf edildi. Bunun için anayasaya dahi aykırı yasalar, yönetmelikler ve karamameler bir çırpıda çıkartıldı. Kısa bir süre önce de, 28 Kasım 2010 tarihinde meydana gelen Haydarpaşa Garı yangınının soruşturması devam



ederken, İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından “koruma planı” adı altında Haydarpaşa’nın yağma ve talan planı onaylanmıştır.

“Haydarpaşa Port” ismiyle kamuoyuna duyurulan “Haydarpaşa Gar, Liman ve Geri Sahası Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı”, Üsküdar sınırlarındaki Harem Otogarı’ndan Kadıköy Moda’ya kadar toplam bir milyon metrekarelik alanı kapsıyor. Tarihi sit bölgesi olduğu için adı “koruma amaçlı nazım imar planı” olan projenin Haydarpaşa’nın ne tarihi ne de sosyo-kültürel yapısını koruduğu açıktır. Kentsel rantın yüksek olduğu bir bölgede bulunan Haydarpaşa ve çevresi, proje kapsamında tamamen yerli ve uluslararası sermayenin talanına açılmıştır. Bu kapsamda hazırlanan sözde “koruma planı” ile toplumsal faydanın gözetildiğinden bahsetmek imkansızdır. Özellikle tüm kamuoyunun gözlerinin üzerinde olduğu Haydarpaşa Garı için, her rant odaklı dönüşüm planı veya plan değişikliğinde olduğu gibi, “Kültürel Tesis, Turizm Konaklama” işlevinin belirlendiği açıklanmıştır.

Proje ilk gündeme geldiğinde Haydarpaşa’ya yedi gökdelen yapılacağı belirtiliyordu. Ancak projenin onaylanan hali incelendiğinde Haydarpaşa’ya gökdelen yapılması gelen tepkiler üzerine iptal edilmiş görülüyor.

Yükseklik sınırı olarak Haydarpaşa Garı’nın yüksekliği belirlenmiş, böylece güya projenin aşırılıkları törpülenmiş ve tarihi dokuya uyumlu(!) bir “koruma projesi” oluşturulmuş. Bu kapsamda kültür, turizm ve konaklama için 30 bin metrekarelik, 4 adet dini tesis için yaklaşık 15 bin metrekarelik, idari bölümler için 7 bin metrekarelik alan ayrılmış. Proje kapsamında en geniş alan ise, **Topbaş**’ın söylediği gibi Haydarpaşa’yı Manhattan yapacak olan işlevlere ayrılmış durumda. Bu kapsamda 5 adet ticaret alanı için 132 bin metrekarelik, 3 adet turizm ve ticaret merkezi olarak hizmet verecek yapı için ise 145 bin metrekarelik alan ayrılmış.

“Hızlı tren projesi ile halka kaliteli hizmet getireceğiz”, “Marmaray projesi ile Haydarpaşa Garı işlevini kaybedecek”, “Haydarpaşa Manhattan olacak, Üsküdar’ın çehresi değişecek” gibi söylemlerle süslenmeye çalışılan, adı da “koruma planı” olarak konan **“Haydarpaşa Gar, Liman ve Geri Sahası Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı”** ile ancak Haydarpaşa Garı ve çevresi için planlanan yağma planının korunduğu açıktır. Bir kez daha kapitalist sistemin özünü oluşturan kar dürtüsüyle kentsel mekanın metalaştırılması ve sermayenin taleplerine ve ihtiyaçlarına peşkeş çekilmesi hedeflenmektedir.

“Güneş Van’dan doğuyor!”

KESK Ankara Şubeler Platformu, Van halkıyla dayanışma amacıyla konser düzenledi. “Güneş Van’dan doğuyor, farkında mısın!” başlıklı konser 2 bine yakın kişinin katılımıyla Anadolu Gösteri ve Kongre Merkezi’nde gerçekleştirildi.

Konser salonunda coşkulu ve canlı bir atmosfer hakimdi. Sık sık, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Şehit Namırın” sloganlarının atıldığı konserde çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kitlede öfke ve isyana eşlik eden direniş ruhu vardı.

“KCK operasyonları” adı altında yapılan terör ve baskıya karşı halkların kardeşliğinin ve mücadele mesajlarının öne çıktığı konserde direnişler ve yaklaşan Newroz selamlandı.

KESK Genel Başkanı **Lami Özgen**, etkinliğe destek verenlere teşekkür ederek konuşmasına

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

başladı. AKP’nin depremde yüzlerce yurttaşın ölümüne neden olduğunu belirten Özgen, enkazın altında kalanın Van halkı olmadığını, AKP hükümeti olduğunu dile getirdi. AKP’nin korku toplumu yaratmaya çalıştığını, sendikalarına yapılan baskılar sonucunda 40 arkadaşlarının tutuklu olduğunu söyleyerek KESK’li kadın tusakları selamladı.

Van Belediye Başkanı **Bekir Kaya** ise, tüm Van halkı adına emek ve demokrasi güçlerine teşekkür etti.

Şair **Mehmet Özer**’in Van Depremi’ni anlatan bir şiiri eşliğinde depreme ilişkin slayt gösterimi yapıldı. Mehmet Özer kavga ve isyan şiirleriyle sahnede yer alırken, Grup Kutup Yıldızı, Grup Kibele, Grup Helesa, Koma Çiya, Grup Bandista ve Cevdet Bağca devrimci türkülerini, marşlarını ve halk ezgilerini seslendirdiler.

Kızıl Bayrak / Ankara

“Baskılar bizi yıldırılmaz!”



İzmir BDSP, geçtimiz aylarda **Kızıl Bayrak** okurlarının ailelerinin telefonla taciz edilmesini ve sivil polisler tarafından okurlara muhbirlik ve ajanlık teklifleri yapılmasını 18 Şubat günü düzenlediği basın toplantısıyla teşhir etti.

İHD İzmir Şubesi’nde gerçekleştirilen basın toplantısında, sermayenin kolluk güçlerinin ilerici ve devrimci güçlere yönelik uyguladıkları kirli politikalar ve komplolara dikkat çekildi.

Polisin kirli oyunları teşhir edildi

Basın toplantısında BDSP adına yapılan açıklamada, son aylardaki tutuklamalara dikkat çekilerek Kürt halkına ve devrimcilere yönelik gerçekleştirilen operasyonlarla toplumu baskı altına almaya çalışan AKP iktidarının, son seçimlerden sonra daha da pervasızlaşarak tüm muhalif kesimlere dönük özel bir politika izlediği belirtildi.

İzmir’de de polisin ilerici ve devrimci güçlere yönelik faaliyetlerinin hız kesmeden sürdüğüne dikkat çekilen açıklamada, Kızıl Bayrak okurlarına yönelik yıldırma saldırılarında da artış olduğu belirtilerek şunlar söylendi:

“Üniversite öğrencisi olan birçok okurumuzun aileleri telefon ile aranarak çeşitli tehditlerle bulunuldu. Kimi arkadaşlarımızın ailesine ‘çocuğunuzu hapse de atmazlar öldürürler dikkat edin’ biçiminde notlar bırakılırken kimi aileler defalarca aranarak çocuklarının halen daha yasa dışı işler yaptığı yönünde sözler söylendi. Polisin bu

tacizlerine karşı aileler tarafından suç duyurusunda bulunuldu ancak savcılık hızla takipsizlik vererek olayı örtbas etti”

Düzen güçlerinin ilerici ve devrimci güçlere yönelik saldırıları arasında geçmişten beri itirafçılık ve ajanlığın büyük rol oynadığı belirtilerek, “Pek çok kişi, devlet için onursuzca muhbirlik yapmaya, devrimci faaliyete dair bilgi vermeye zorlanıyor. Kimi zaman tehditlerle, kimi zaman işkence ile, kimi zaman ise türlü vaatler ile onursuzluk dayatılmaya çalışılıyor. Bu uygulamalardan biri de geçtiğimiz hafta tekrardan yaşandı. Bir okurumuza, polis olduğunu söyleyen kişiler tarafından **ajanlık** yapması, karşılığında ise iş ve para teklif edildi” denildi.

Açıklamada, 1 Nisan 2010 tarihinde İzmir’de sınıf devrimcilerine dönük gerçekleştirilen operasyon da hatırlatılarak, bu tür komploların ve yıldırma politikalarının komünistleri yıldırmayacağı vurgulandı.

Açıklamanın ardından İHD İzmir Şubesi yöneticilerinden **Ahmet Alagöz** de bir konuşma yaptı. “Demokrasi havarisi” kesilen AKP iktidarında 2002’den bu yana türlü baskıların yaşandığını ancak son seçimlerden sonra saldırıların daha da pervasızlaştığını belirten Alagöz, Kürt halkı ve devrimci güçler üzerinde yıllardır yürütülen kirli politikaların devrimcileri yıldırmadığını vurguladı. Alagöz, polisin bu tür oyunları ve baskılarına karşı suç duyuruları ve hak arama mücadeleleri ile korkusuzca mücadele etmek gerektiğinin altını çizdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Tepeli’yi yitirdik

Gazi Mahallesi’nde 29 Ocak günü yapılan yürüyüşe çetelerin saldırması sonucu başına isabet eden kurşunla yaralanan ve o günden beri yoğun bakımda bulunan Battal Tepeli 20 Şubat gecesi yaşamını yitirdi.

29 Ocak Pazar günü, Gazi Mahallesi’nde bulunan Sultangazi Pir Sultan Abdal Cemevi için çıkarılan yıkım kararını protesto etmek için yapılan eyleme “Nalbur Çetesi” olarak bilinen çeteciler saldırmış, silahla havaya ateş açıp, tehditler

savurmuşlardı.

Takip eden saatlerde saldırıyı teşhir etmek için yapılan eyleme bir kez daha çeteciler saldırmış, bulundukları kahvenin içinden halkın üstüne ateş açmışlardı. Saldırıda yaralananlar hastaneye kaldırılmış, çeteciler hastane önünde toplanan kitleye silah ve bıçaklarla halka saldırmıştı.

Saldırılarda Battal Tepeli başından aldığı iki kurşunla ağır yaralanmış, Volkan Can bacağından vurulmuş, Güven Göçer ise bıçaklanmıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi – <https://irantey.org>

Çanakkale’de baskı ve devlet terörü

Kolluk güçleri bir süredir, Çanakkale’de daha önce görülmemiş bir saldırganlıkla devrimci, ilerici ve sol kurumlara yöneliyor. Keyfi alan kapatmalarla, soruşturma ve davalarla, polis saldırıları ve gözaltılarla Çanakkale’deki ilerici ve devrimci güçleri sindirmeye çalışıyor.

HDK yürüyüşü ve saldırıların başlangıcı

24 Aralık 2011 tarihinde, basın çalışanlarının tutuklanmasına karşı Halkların Demokratik Kongresi (HDK) tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasından sonra kordonda yürüyüşe geçen ve gazete satışı yapmak isteyen grubun önüne polis barikatı kurulmuş, çıkan arbededen sonra eylem sonlandırılmıştı. TOMA ve çok sayıda çevik kuvvet ile oluşturulan abluka, il genelinde artacak olan saldırganlığın ilk somut ipucu niteliğindeydi.

Füze kalkanı eylemleri ve keyfi alan kapatma kararı

25 Aralık 2011 tarihinde, Halk Cephesi ve Liseli Dev-Genç tarafından “Füze Kalkanı Değil Demokratik Lise istiyoruz” şiarıyla örülen kampanyanın başlatılması ile Saat Kulesi önüne çadır kurarak basın açıklaması yapmak isteyen öğrencilere, “Saat Kulesi alanının ikinci bir valilik kararına kadar her türlü eyleme kapatıldığı” gerekçesi ile çevik kuvvet polisleri biber gazı ve coplarla saldırmış, birçok öğrenciyi yaralamıştı.

25 kişiye soruşturma

Bu eylemlerden sonra Çanakkale Savcılığı tarafından, 2911 sayılı yasaya muhalefet, “devlet memurunu yaralama” ve “hakaret etme” iddialarıyla soruşturma açıldı. Aralarında bir Ekim Gençliği okurunun da bulunduğu toplam 25 kişi hakkında açılan davanın ilk duruşması 4 Nisan 2012 tarihinde görülecek.

8 Mart eylemine soruşturma

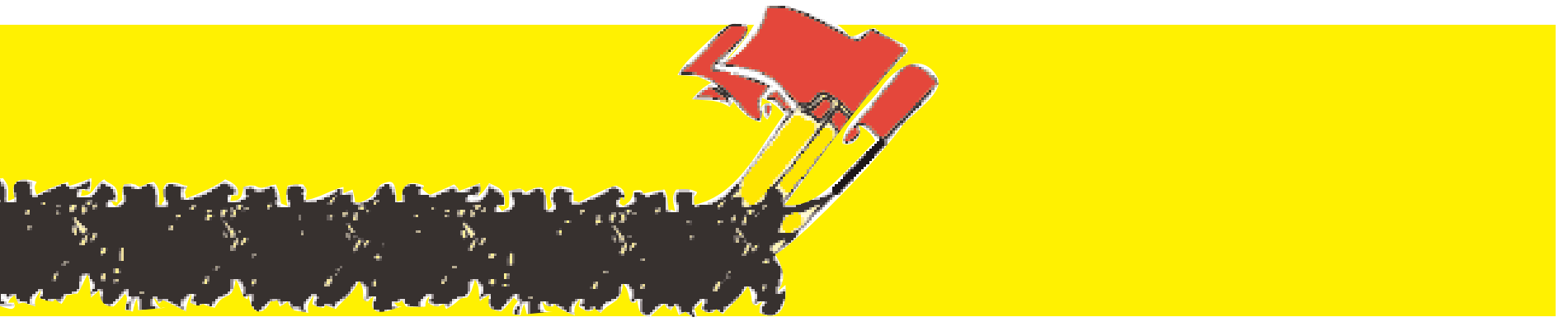
Geçen yıl gerçekleştirilen 8 Mart etkinlikleri dolayısıyla 84 kişiye soruşturma açılmıştı. Bu 84 kişi arasında eylemde olmayan, hatta o tarihte kentte bulunmayan kişilere bile soruşturma açılması, ne kadar keyfi bir iş yapıldığını da gözler önüne seriyor. Zira “yürüyüşe katıldığı” gerekçesi ile hakkında soruşturma açılan Ekim Gençliği okuru yürüyüşte yer almamış, direkt miting alanına gitmişti. Davanın duruşması 28 Mart 2012 tarihinde görülecek.

Halkevleri’nin etkinliklerine saldırı

19 Şubat’ta ise, “Halkevleri’nin 80. Yıl Kutlama Etkinlikleri” kapsamında Çanakkale Halkevi tarafından düzenlenen yürüyüşe polis saldırdı. Polis barikatı ile karşılaşan Halkevçiler, biber gazı, cop ve fiziksel şiddete maruz kaldı. Polis saldırısında 6 kişi gözaltına alındı.

Gözaltılar sonrasında, yeniden buluşan devrimci ve ilerici kurumlar Halkevi’nin basın açıklamasına destek verdiler.

Ekim Gençliği / Çanakkale



Kızıl akar ırmaklar



I
Ortadoğu karanfil karanfil kan.
Kızıl akar ırmaklar.
Devinir durur meydanlarda
özgürlük arayan halk.
Biçilirler kör orakla
uçsuz bucaksız ovalarda
yeşile duranlar.

II
Eeey... Medeniyetlerin beşiği...
Nice evlatlar yetiştirdin sen.
Oysa diktatörler...
Devrildiler birer birer.
Yaşam kazandı her yerde.
Kazanacak yine de
Ortadoğu'da ve her yerde.

III
Dehaklar vardı tarihte.
Demirci Kawalar da.
Bir an bile duraksanmadı
yaşamı savunmada.
Şimdi... Zalimler gözyaşı ekerler.
Boğulup giderler ama,
kızıl akan ırmaklarda.
Bir şarkı söylenir sonra
tüm Ortadoğu'da.
- Hoş geldin ey özgürlük!

Rahime Henden
13.02.2012
Çobançeşme

“Sermayenin sevmediği çalışanlar olmalıyız”

Sermayenin saldırganlık ve acımasızlığını çalışmış olduğum sektörde açıkça yaşamaktayım. Haklarımızın sömürüldüğünü görüyorum, bunu çalışma arkadaşlarımla paylaşıyorum. Sermayeye destek veren acımasız cevaplarla karşı karşıya kalıyorum. Bunun sebebinin ise kesinlikle işten atılma ve işsiz kalma korkusunun çalışanlar üzerinde etkili olduğunu düşünüyorum. Patronlar da bunu fırsat olarak görüyor, acımasızca sömürüye devam ediyor.

Ben işe yeni girdim. 10 saat çalışma saati, SSK, haftada 1 gün izin... Bir yıl boyunca sömürüye sesimi çıkarmazsam senelik izin 14 gün olarak veriliyor. İşe başladığım ilk iki hafta 16 saat izinsiz çalıştırıldım. Sömürü bitmiyor, günlük 12 veya 14 saat çalışmaya mecbur tutuluyoruz ve mesai haklarımızın olmaması sömürüyü daha da katmerleştiriyor. İşe alırken sunulan koşulların yerine, acımasız sömürü ve tehdit gördüm. Çok eski çalışanlar yıllardır yapılan sömürüye suskun kalmış peşinen kabul etmiş durumdalar, haklarını biliyorlar ama ülkenin tehditkâr sömürü sistemi ve işsizlik çalışanları susturuyor. Çünkü ülkeyi yönetenler gözlerinde dolar işareti ile geziyor ve işaret parmaklarıyla tehdit edip sermayeye destek veriyor.

Bu kötü yönetim ve sömürüye karşı eylem yapma cesaretini kazanıp, haklarımızı arayarak ve söz hakkı alarak sermayenin hiç sevmediği çalışanlar olmamız gerekiyor. Korkularımızı yenmeli ve hakkımızı aramalıyız. Hiçbir yerden izin almak zorunda değiliz. Üreten bizsek yöneten de biz olmalıyız. Sırtımızdaki asalaklardan kurtulup kendi emeklerimize değer vermek dileğiyle...

Mamak'tan bir market işçisi

Vakit

Yoldaşlar
Şimdi oturup bir sahil kenerına
Gün batarken kızarmış ufka dalıp
Romantik hayaller kurma vakti değildir
Şimdi
Yıldızlı gökyüzüne bakarak
Geçmişe dalıp
Bir yeniyetmeye
Anılar anlatma vakti hiç değil
Yoldaşlar
Sevmenin vakti olmaz elbet
Ama şimdi
Sevdiceğin gerdanından akarak
Sevgi selinde boğulma vakti de değildir

Şimdi
Kuşanıp kılıç kalkan
Şimdi çelikleştirip iradeyi
Mızrak yaparak dilimizi
Cenge hazırlanma vaktidir
Cenk meydanından
alnımız ak çıktık mı gör
nedir kızıl tanyeri
nedir yıldızlı gökyüzü
nedir?.....
gör.
Ama şimdi hazırlanmalı
Hayattan kopmadan
Hayattan koparak
hazırlanma vakti.

C. Şafak

Mevsim icabı

Mevsim icabı
Geceler uzamış gündüzler kısalmıştı
Bir gündüze ne kadar acı sığabilirdi
Bir gecede kaç çocuk ölebilirdi
Gece kıaldıkça soğumuştı
Soğudukça kararmış

Mevsim icabı
Geceler uzamış gündüzler kısalmıştı
Bugün 4 çocuk öldü Irak'ta
Gece uzundu 4 yıldız kaydı bu gece
Yıldızlar gündüz de kaydı biz göremedik

Mevsim icabı
Geceler uzamış gündüzler kısalmıştı
Bir kadın öldü gece, hamileydi
Irak'lıydı kadın, başında eşarp vardı
Kızı vardı karnında, o da öldü

Mevsim icabı
Geceler uzamış gündüzler kısalmıştı
Bir bebeğe kurşun isabet etti gece
Iraklı'ydı bebek parçalandı
Sabah gömdüler yağmur yağdı

M. Nehir

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri Ankara'ya yürüyor...



**"Zafer
sokakta
kazanılır!"**

